

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 572

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 iunie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 228 din 6 aprilie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 ¹ alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	2–3
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 21 din 5 aprilie 2021 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	4–11
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
718. — Decizie privind sancționarea cu amendă și retragerea aprobării acordate de Autoritatea de Supraveghere Financiară domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis, în calitate de membru al directoratului Societății de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A.	12–30
721. — Decizie privind sancționarea cu amendă și retragerea aprobării acordate de Autoritatea de Supraveghere Financiară doamnei Arampova Aelita, în calitate de membru al consiliului de supraveghere al Societății de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A.	31–48

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 228**

din 6 aprilie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18¹ alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 18¹ alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 42.985/3/2016 și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.255D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează Curții Constituționale că partea Anelise Catarina Gunea a transmis la dosar note scrise prin care solicită ca, în soluționarea excepției de neconstituționalitate, să fie avută în vedere Decizia nr. 597 din 15 iulie 2020.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, raportat la soluția de admitere pronunțată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 597 din 15 iulie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 26 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 42.985/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18¹ alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente**, excepție ridicată de instanță, din oficiu, într-o cauză civilă având ca obiect obligarea Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor și a Agenției Naționale pentru Restituirea Proprietăților la emiterea titlului de plată aferent unei decizii emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor și, implicit, repunerea persoanei îndreptățite în termenul de emitere a titlurilor de plată.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 18¹ alin. (4) din Legea nr. 247/2005 este neconstituțional în ceea ce privește momentul de la care curge termenul de valorificare a deciziilor de despăgubire, și anume 3 ani de la data emiterii, iar nu de la data comunicării acestuia către persoana îndreptățită. Invocând cele statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție prin deciziile nr. 40/2016 și nr. 31/2016, pronunțate cu ocazia dezlegării unor chestiuni de drept, instanța autoare a excepției de neconstituționalitate arată că sancțiunea nerespectării termenului prevăzut de textul de lege criticat atrage, indirect, stingerea dreptului la despăgubiri al persoanei îndreptățite, ceea ce echivalează cu afectarea dreptului de proprietate al acesteia. Având în vedere aceste consecințe grave ale nerespectării termenului de decădere, limitarea ar trebui să se raporteze la posibilitatea efectivă a beneficiarului

despăgubirilor de a-și regla comportamentul astfel încât să nu depășească termenul de decădere de 3 ani pentru valorificarea dreptului recunoscut prin decizie. Instanța autoare a excepției de neconstituționalitate consideră că are loc o ingerință disproporționată în dreptul de proprietate al beneficiarului deciziei, care nu are posibilitatea efectivă de a cunoaște momentul la care autoritatea finalizează soluționarea dosarului său de despăgubire.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise transmise la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 18¹ alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*Titlurile de despăgubire se valorifică în termen de 3 ani de la data emiterii, care însă nu expiră mai devreme de 12 luni de la prima ședință de tranzacționare a acțiunilor emise de Fondul Proprietatea*”.

11. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, art. 46 — *Dreptul la moștenire*, precum și art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 597 din 15 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 9 octombrie 2020, a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor de lege criticate și în cauza de față și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 18¹ alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, care condiționează însuși dreptul la despăgubiri al deținătorilor de titluri de despăgubire de exercitarea dreptului de opțiune pentru o anumită modalitate de despăgubire, este neconstituțională.

13. Pentru a ajunge la această concluzie, Curtea a reținut, în esență, că, în cadrul procedurii administrative pentru acordarea despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv de statul român în perioada regimului comunist, prevăzută în capitolul V¹ secțiunea 1 din titlul VII al Legii nr. 247/2005, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor emitea o decizie reprezentând titlul de despăgubire, care se valorifica în termen de 3 ani de la data emiterii, prin preschimbarea acestuia într-un titlu de plată sau/și într-un titlu de conversie în acțiuni la Fondul „Proprietatea”. Prin Decizia nr. 31 din 17 octombrie 2016,

pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a statuat că termenul de 3 ani este de decădere, ceea ce, în cazul în care persoana îndreptățită nu și-a exprimat opțiunea pentru una dintre modalități, duce la pierderea dreptului subiectiv de a obține valorificarea titlurilor de despăgubire. Se ajunge astfel la situația în care neexercitarea unei opțiuni pentru o anumită modalitate de despăgubire, coroborată cu nereglementarea unei modalități de despăgubire aplicabile în lipsa exprimării vreunei opțiuni, să determine chiar pierderea dreptului subiectiv de a obține valorificarea titlurilor de despăgubire. Așadar, persoana îndreptățită nu este decăzută din dreptul de a-și exprima o anumită opțiune, ci chiar din dreptul de a primi despăgubiri pentru imobilul preluat în mod abuziv de stat, aspect ce aduce în discuție încălcarea art. 44 din Constituție.

14. Curtea Constituțională a mai reținut că, până la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, conform Legii nr. 247/2005, persoana îndreptățită la restituire avea o simplă expectanță de a dobândi măsurile reparatorii instituite prin lege, iar nu un drept efectiv, concretizat într-un drept de creanță izvorât din titlul de despăgubire. Însă, din momentul în care Comisia Centrală emitea titlul de despăgubire până la concurența sumei reprezentând cuantumul despăgubirilor consemnate/propuse, actualizate cu indicii de inflație, titlul de despăgubire emis reprezintă un bun care intră în sfera de protecție a art. 44 alin. (1) din Constituție, conform căruia dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.

15. Curtea a constatat că prevederile art. 181 alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 consacră o soluție legislativă care aduce atingere dreptului de proprietate privată al persoanei îndreptățite la despăgubiri, reprezentând o ingerință a statului în exercițiul acestui drept fundamental. Pentru verificarea constituționalității acestei ingerințe, Curtea a efectuat testul de proporționalitate dezvoltat în jurisprudența sa, constatând că o asemenea măsură nu era necesară din perspectiva efectelor neexprimării opțiunii asupra însuși dreptului la despăgubiri, deoarece ar fi putut fi concretizate alte soluții în plan legislativ, mai puțin restrictive în privința dreptului de proprietate al creditorului. Dar statul a apelat la cea mai drastică și mai intruzivă măsură posibilă — pierderea dreptului de proprietate.

16. Cu privire la proporționalitatea măsurii, Curtea a constatat că aceasta nu respectă justul echilibru între interesele individuale concurente, și anume între interesul creditorului (titularul titlului de despăgubire) și cel al debitorului (statul). Este adevărat că, potrivit dreptului comun, statul poate impune anumite termene în interiorul cărora creditorul să își valorifice creanța, însă, în cazul dat, însuși statul este debitorul, astfel că, odată obținut titlul de despăgubire, chiar în lipsa oricărei diligențe ulterioare a creditorului, acesta trebuie să își execute obligația. Faptul că nu a fost reglementată o modalitate subsidiară de executare a obligației în caz de

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 181 alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 42.985/3/2016.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 aprilie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

neexprimare a dreptului de opțiune, faptul că durata termenului de exprimare a dreptului de opțiune nu susține îndeplinirea corespunzătoare a scopului urmărit, că sancțiunea decăderii privește însuși dreptul subiectiv la despăgubiri — în loc să privească doar dreptul de opțiune —, precum și că se instituie o procedură de valorificare a titlului de despăgubire cu efecte negative chiar asupra dreptului persoanei îndreptățite sunt motivele care demonstrează că textul de lege criticat rupe echilibrul care trebuie să existe între interesele concurente în cauză și creează un avantaj disproportionat în favoarea statului. Disproporția între mijloacele folosite și scopul urmărit este evidentă și prin raportare la cadrul legal existent în materia restituirii bunurilor imobile. Astfel, dacă legislația în materie urmărește, în mod conceptual, repararea măsurilor abuzive și eficientizarea procesului reparatoriu, textul de lege analizat anulează despăgubirile rezultate din titlurile de despăgubire, ceea ce denotă o viziune legislativă incoerentă, generatoare de dezechilibre și inechități majore.

17. Ca atare, Curtea a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 181 alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005, care condiționează însuși dreptul la despăgubiri al deținătorilor de titluri de despăgubire de exercitarea dreptului de opțiune pentru o anumită modalitate de despăgubire, încalcă art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție.

18. Față de soluția de admitere a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 181 alin. (4) din Legea nr. 247/2005, pronunțată prin Decizia nr. 597 din 15 iulie 2020, în cauza de față devin incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Având în vedere că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după momentul sesizării Curții Constituționale de către instanța judecătorească, excepția de neconstituționalitate va fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

19. Curtea precizează însă că instanța judecătorească urmează ca, în virtutea prevederilor art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, să respecte deciziile Curții Constituționale în procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în speța dedusă soluționării, atât sub aspectul dispozitivului, cât și al considerentelor pe care acesta se sprijină. De aceea, chiar dacă excepția de neconstituționalitate este respinsă ca devenită inadmisibilă, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, în temeiul prezentei decizii, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității dispozițiilor criticate reprezintă motiv de revizuire conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 pct. 11 din Codul de procedură civilă, după caz, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 223 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, și Decizia nr. 319 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 25 aprilie 2012).

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 21

din 5 aprilie 2021

Dosar nr. 63/1/2021

Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
Virginia Filipescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mariana Constantinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gabriel Viziru	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina Elena Grecu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Marius Ionel Ionescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Decebal Constantin Vlad	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iuliana Măiereanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă și art. 36 alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul ÎCCJ*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Denisa Angelica Stănișor, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă magistratul-asistent Bogdan Georgescu, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulamentul ÎCCJ.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 4.088/99/2019.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că au fost depuse la dosar: răspunsul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în sensul că nu se verifică practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul sesizării; răspunsurile instanțelor naționale cu privire la chestiunea de drept în discuție. Totodată, se arată că, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, raportul întocmit în cauză a fost comunicat părților din dosarul în care a fost formulată sesizarea, iar acestea au depus puncte de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării.

6. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 23 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 4.088/99/2019, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Interpretarea dispozițiilor art. 24 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, în ce privește admisibilitatea cererii de stabilire a despăgubirilor pentru neexecutarea în natură a obligației, formulată de creditor pe cale separată, în condițiile în care despăgubirile nu au fost solicitate anterior, prin cererea de stabilire a sumei datorate cu titlu de penalități, formulată în condițiile textului legal supus interpretării.”

II. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investirii instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina

8. Prin Sentința nr. 2.605 din 20 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.560/118/2012, Tribunalul Iași a admis cererea formulată de reclamanta persoană juridică — societate comercială și a obligat pârâtul Municipiul Constanța la ajustarea tarifelor pentru activitatea specifică serviciului de salubritate, în conformitate cu parametrul de ajustare convenit prin Contractul nr. 70.717/9.05.2008 încheiat între părți, respectiv indicele lunar al prețurilor de consum pentru servicii comunicat de Institutul Național de Statistică, raportat la luna iunie 2008, începând cu 1 octombrie 2011.

9. În Dosarul nr. 842/99/2015, aceeași reclamantă a solicitat, la 7 noiembrie 2014, aplicarea de penalități de 1% pe zi de întârziere, până la executarea sentinței menționate la paragraful 8, completându-și acțiunea în sensul obligării Primarului Municipiului Constanța la plata unei amenzi de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, până la executarea hotărârii.

10. Prin Sentința nr. 1.094 din 15 septembrie 2015, pronunțată de Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, a fost admisă cererea, astfel cum a fost formulată și completată de reclamantă, în contradictoriu cu Municipiul Constanța și Primarul Municipiului Constanța și, în consecință, au fost obligați pârâții la plata către reclamantă a unei penalități de 1% pe zi de întârziere, calculată de la data rămânerii irevocabile a Sentinței nr. 2.605 din 20 noiembrie 2012, pronunțată de Tribunalul Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.560/118/2012, și până la punerea în executare efectivă a aceleiași sentințe. De asemenea, instanța de executare l-a obligat pe pârâțul Primarul Municipiului Constanța la plata unei amenzi de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, începând de la data pronunțării hotărârii și până la executarea sentinței menționate.

11. Sentința nr. 1.094 din 15 septembrie 2015, pronunțată de Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, a fost anulată, în parte, de Curtea de Apel Iași, care, în soluționarea recursului formulat de recurenții Municipiul Constanța și Primarul Municipiului Constanța, a pronunțat Decizia nr. 141 din 2 februarie 2016, a admis calea de atac și a luat act de renunțarea reclamantei la capătul de cerere privind obligarea Primarului Municipiului Constanța la plata unei amenzi de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, menținând restul dispozițiilor sentinței recurate.

12. Reclamanta a formulat la 5 mai 2016 cererea înregistrată cu nr. 2.711/99/2016 pe rolul Tribunalului Iași, prin care a solicitat obligarea debitoarei la plata sumei de 519.652.595,68 lei penalități de întârziere, calculate la debitul de 45.986.955,37 lei, pentru perioada 1 februarie 2013—7 martie 2016.

13. Prin Sentința nr. 587 din 25 aprilie 2017, Tribunalul Iași a admis în parte *acțiunea și a fixat suma definitivă*, datorată de pârâțul reclamantei cu titlu de penalități de întârziere pentru neîndeplinirea obligației prevăzute în titlul executoriu — Sentința nr. 2.605 din 20 noiembrie 2012 a Tribunalului Iași, pentru perioada 1 februarie 2013—7 martie 2016, la suma de 413.187.664,48 lei.

14. Împotriva sentinței menționate la paragraful 13 au declarat cale de atac intitulată „apel” atât reclamanta, cât și pârâțul Municipiul Constanța.

15. În apel, prin Încheierea din 15 noiembrie 2017, Curtea de Apel Iași a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea prevederilor dispozițiilor art. 24 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 554/2004*), în ceea ce privește: termenul în care creditorul poate solicita fixarea sumei definitive care i se va datora de debitor cu titlu de penalități; natura acestui termen și sancțiunea nerespectării lui; perioada care se are în vedere pentru stabilirea acestei sume, atunci când nu este sumă fixă, ci procentuală și pe zi de întârziere; dacă, în cadrul acestei proceduri, instanța poate stabili valoarea obiectului la care se aplică penalitățile de întârziere, în ipoteza în care instanța prevăzută de art. 24 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 nu a stabilit acest lucru.

16. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 12 din 22 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 16 mai 2018 (Decizia nr. 12/2018 a *Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept*), s-a pronunțat cu privire la interpretarea prevederilor art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004.

17. Ulterior, prin Decizia nr. 4 din 21 mai 2018, Curtea de Apel Iași a admis apelul formulat de Municipiul Constanța împotriva Sentinței nr. 587 din 25.04.2017 a Tribunalului Iași, pe care a schimbat-o, în parte, în sensul că a fost admisă, în parte, cererea principală formulată de reclamantă în contradictoriu cu

pârâțul Municipiul Constanța, fiind fixată suma definitivă datorată de pârâțul reclamantei, cu titlu de penalități de întârziere pentru neîndeplinirea obligației prevăzute în titlul executoriu — Sentința nr. 2.605 din 20 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.560/118/2012, pentru perioada 1 februarie 2013—15 decembrie 2015, la suma de 28.857.120 lei.

18. După pronunțarea acestei decizii, dispozițiile Codului de procedură civilă au fost modificate prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative (Legea nr. 310/2018), fiind modificate și dispozițiile art. 906 alin. (4), care, în prezent, prevăd următoarele: *„Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalității debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce i se datorează cu acest titlu, prin încheiere, dată cu citarea părților. Creditorul poate solicita fixarea sumei definitive cu titlu de penalități de întârziere după trecerea fiecărui termen de 3 luni în care debitorul nu își execută obligația prevăzută în titlul executoriu, până la stingerea ei completă.”*

19. Prevalându-se de aceste noi dispoziții legale, dar și de cele ale art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, reclamanta a sesizat Tribunalul Iași cu o cerere prin care a solicitat să se fixeze penalitățile pentru neexecutarea Sentinței nr. 2.605/2012 a Tribunalului Iași, începând cu 16 februarie 2015, și să îl oblige pe pârâțul Municipiul Constanța la plata de despăgubiri pentru neexecutarea obligației stabilite prin hotărârea menționată.

20. Cererea reclamantei a fost respinsă ca inadmisibilă prin Sentința nr. 544 din 8 iulie 2020 a Tribunalului Iași, care a reținut, în esență, următoarele: (i) dispozițiile art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 menționează în mod expres că prin hotărârea prin care sunt fixate penalitățile, instanța stabilește, în condițiile art. 892 din Codul de procedură civilă, și despăgubirile pe care debitorul le datorează creditorului pentru neexecutarea în natură a obligației, iar reclamanta trebuia să solicite stabilirea acestor despăgubiri prin cererea ce a făcut obiectul Dosarului nr. 2.711/99/2016, soluționat definitiv prin Decizia nr. 4 din 21 mai 2018 a Curții de Apel Iași; (ii) având în vedere considerentele de la pct. 95 din Decizia nr. 12/2018 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, art. 906 alin. (7) din Codul de procedură civilă nu exclude cumulul despăgubirilor cu cel al penalităților, dar dispoziția legală specială prevede și modalitatea prin care se soluționează o astfel de solicitare, respectiv *„prin aceeași hotărâre*, instanța va stabili, în condițiile art. 892 din Codul de procedură civilă, despăgubirile pe care debitorul le datorează creditorului pentru neexecutarea în natură a obligației”; (iii) în consecință, în materia contenciosului administrativ, art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 reglementează o procedură specială privind condițiile de sesizare a instanței de executare în vederea stabilirii despăgubirilor, derogatorie de la dreptul comun prevăzut de art. 906 alin. (7) din Codul de procedură civilă care, astfel, nu este aplicabil în speță, în baza principiului potrivit căruia legea specială derogă de la legea generală.

21. Prin recursul declarat împotriva Sentinței nr. 544 din 8 iulie 2020 a Tribunalului Iași, reclamanta a criticat această soluție, susținând că din interpretarea prevederilor art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 coroborat cu art. 906 alin. (7) și art. 892 din Codul de procedură civilă rezultă că cererea de stabilire a despăgubirilor pentru neexecutarea obligației stabilite printr-o hotărâre definitivă poate fi formulată fie odată cu cererea de stabilire a penalităților prevăzute de același text de lege [art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004], fie pe calea unei acțiuni separate, după pronunțarea hotărârii prin care au fost stabilite penalitățile. A mai susținut recurența că această interpretare rezultă și din considerentele de la pct. 73 din Decizia nr. 16 din 6 martie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul

pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 13 aprilie 2017 (*Decizia nr. 16/2017 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept*), în cuprinsul căreia s-a reținut că „După pronunțarea unei încheieri de stabilire a sumei definitive datorate cu titlu de penalități, creditorul poate solicita obligarea debitorului la repararea prejudiciului rezultat din neexecutarea unei obligații cu caracter personal, în condițiile art. 892 din Codul de procedură civilă și ale dreptului material”.

III. Normele de drept ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile

22. Dispozițiile legale supuse interpretării sunt cele ale art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, prin coroborare cu art. 891 din Codul de procedură civilă:

— Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

„Art. 24. — *Obligația executării*

(...) (4) *Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a amenzii și de acordare a penalităților debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce se va datora statului și suma ce i se va datora lui cu titlu de penalități, prin hotărâre dată cu citarea părților. Totodată, prin aceeași hotărâre, instanța va stabili, în condițiile art. 891 din Codul de procedură civilă, despăgubirile pe care debitorul le datorează creditorului pentru neexecutarea în natură a obligației. (...).*”

— Codul de procedură civilă

„Art. 891. — *Obligarea debitorului la despăgubiri*

(1) *Dacă în titlu executoriu nu s-a stabilit ce sumă urmează a fi plătită ca echivalent al valorii bunului în cazul imposibilității predării acestuia sau, după caz, echivalentul despăgubirilor datorate în cazul neexecutării obligației de a face ce implică faptul personal al debitorului, instanța de executare, la cererea creditorului, va stabili această sumă prin hotărâre dată cu citarea părților, în termen scurt. În toate cazurile, la cererea creditorului, instanța va avea în vedere și prejudiciile ocazionate prin neexecutarea de bunăvoie a obligației, înainte ca aceasta să devină imposibil de executat.*

(2) *Hotărârea este executorie și este supusă numai apelului. Suspendarea executării acestei hotărâri nu se va putea obține decât cu consemnarea sumei stabilite. Dispozițiile art. 750 și 751 sunt aplicabile în mod corespunzător.*

(3) *Pe baza cererii prevăzute la alin. (1), creditorul va putea înființa măsuri asigurătorii.*”

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

23. Reclamanta a susținut că art. 24 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 face trimitere la întregul art. 906 din Codul de procedură civilă, ceea ce atrage, totodată, aplicarea art. 28 din Legea nr. 544/2004, normele urmând a fi interpretate și aplicate coroborat, în măsura în care nu sunt incompatibile cu raporturile juridice administrative. Or, singura prevedere incompatibilă este teza din art. 906 alin. (1) din Codul de procedură civilă privind obligația ce poate fi îndeplinită printr-o altă persoană, art. 24 din Legea nr. 554/2004 vizând doar obligația de a face ce incumbă autorității publice. Art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 consacră posibilitatea, iar nu obligația creditorului de a formula cererea de acordare a despăgubirilor odată cu cererea de fixare a sumei definitive datorate cu titlu de penalități, având în vedere și considerentele de la pct. 55, 56, 59, 60, 73, 74 și 75 din Decizia nr. 16/2017 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în care se arată expres că despăgubirile se pot acorda independent de penalități, deoarece sumele au o destinație diferită. Interpretând coroborat toate alineatele art. 24 din Legea nr. 554/2004, în lumina dezlegărilor date de Înalta Curte de Casație și Justiție, rezultă că instanța, prin aceeași încheiere de stabilire a penalităților, poate dispune și cu privire la despăgubiri, ceea ce implică în mod necesar formularea de către creditor a solicitării de despăgubiri împreună cu cererea

de fixare a cuantumului penalităților. Această dispoziție legală reglementează o posibilitate, nu o obligație imperativă de acțiune sub o sancțiune, consacrand opțiunea de a solicita despăgubiri încă de la momentul în care se solicită fixarea cuantumului penalităților.

24. Pârâțul Municipiului Constanța a susținut că prin Decizia nr. 12/2018 Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a pronunțat deja asupra modalității de interpretare a dispozițiilor art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004. Având în vedere considerentele de la pct. 94 și 95 din această decizie, în materia contenciosului administrativ, art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 prevalează față de norma generală din Codul de procedură civilă, iar instanța supremă a statuat deja că dispozițiile din legea specială se vor aplica cu prioritate, sintagma „*prin aceeași încheiere*” urmând să fie interpretată exact așa cum este reglementată. În sfera reglementării derogatorii de la norma generală se înscrie și teza finală a art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a adresat sesizarea

A. *Cu privire la admisibilitatea sesizării*

25. Instanța de trimitere a considerat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

B. *Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării*

26. Completul de judecată care a formulat sesizarea a arătat că analiza dispozițiilor art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 poate conduce la două interpretări.

27. Una dintre posibilele interpretări este aceea conform căreia este inadmisibilă cererea de stabilire a despăgubirii pentru neexecutarea în natură a obligației, formulată de creditor pe cale separată, în condițiile în care despăgubirile nu au fost solicitate anterior, prin cererea de stabilire a sumei datorate cu titlu de penalități formulată în condițiile art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004.

28. În acest sens s-a argumentat că art. 906 alin. (7) și art. 892 din Codul de procedură civilă reglementează condițiile generale ce trebuie îndeplinite atunci când se pune problema acordării unor despăgubiri pentru neexecutarea unei obligații de a face, care implică faptul personal al debitorului, în timp ce art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 reglementează o procedură specială privind condițiile de sesizare a instanței de executare în vedere stabilirii despăgubirilor, derogatorie de la dreptul comun. Această interpretare rezultă și din considerentele de la pct. 95 din Decizia nr. 12/2018 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

29. A doua posibilă interpretare este cea potrivit căreia este admisibilă cererea de stabilire a despăgubirii pentru neexecutarea în natură a obligației, formulată de creditor separat de cererea privind calcularea sumei datorate cu titlu de penalități, în condițiile în care o astfel de cerere nu a fost formulată la momentul stabilirii penalităților în condițiile art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004.

30. În argumentarea acestui punct de vedere s-a arătat că, potrivit art. 28 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, această lege se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte.

31. Potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, care constituie dreptul comun în materie, cererea de acordare de despăgubiri pentru neexecutarea în natură a unei obligații poate fi făcută pe calea unei acțiuni separate, în condițiile prevăzute de art. 892 din Codul de procedură civilă, text de lege la care art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 face trimitere în mod expres. Formularea cererii de acordare de despăgubiri în condițiile art. 892 din Codul de procedură civilă nu este în niciun fel condiționată de formularea cererii de stabilire a sumei definitive

cu titlu de penalități, prima fiind soluționată de instanță prin hotărâre dată cu citarea părților, iar cea de a doua, prin încheiere dată cu citarea părților. În acest sens sunt și prevederile art. 906 alin. (7) din Codul de procedură civilă.

32. Dispozițiile art. 892 și 906 din Codul de procedură civilă nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, astfel că ele completează prevederile Legii nr. 554/2004. De altfel, art. 24 din Legea nr. 554/2004 face trimitere în mod expres la dispozițiile art. 892 din Codul de procedură civilă.

33. Admisibilitatea formulării pe cale separată a cererii de acordare a despăgubirilor pentru neexecutarea obligației stabilite prin titlul executoriu derivă și din natura diferită a celor două sume: penalitățile reprezintă un mijloc de constrângere indirectă pentru asigurarea executării în natură a obligațiilor, acestea putându-se acorda independent de existența unui prejudiciu (penalitatea reprezentând o sancțiune pentru neexecutarea obligațiilor stabilite prin titlul executoriu), în timp ce despăgubirile au ca finalitate acoperirea prejudiciului cauzat creditorului prin neexecutarea de bunăvoie de către debitor a obligației ce implică faptul său personal și reprezintă o modalitate de executare a obligației prin echivalent.

34. Admisibilitatea cererii separate decurge și din aplicarea prevederilor art. 6 alin. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și în condițiile în care, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut în mod constant că executarea unei hotărâri judecătorești trebuie considerată ca făcând parte integrantă din proces, iar dreptul de acces la justiție ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică internă ar permite ca o hotărâre definitivă și obligatorie să rămână fără efect în detrimentul unei părți (Hotărârea din 24 martie 2005, pronunțată în Cauza *Șandor împotriva României*, Hotărârea din 17 iunie 2003, pronunțată în Cauza *Ruianu împotriva României*, Hotărârea din 12 iulie 2007, pronunțată în Cauza *S.C. Ruxandra Trading — S.R.L. împotriva României*).

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

A. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

35. Prin Decizia nr. 16/2017, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că: „*În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă nu este admisibilă formularea mai multor cereri de fixare a sumei definitive datorate de debitor cu titlu de penalități.*”

36. Prin Decizia nr. 12/2018, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit următoarele:

„*În interpretarea prevederilor art. 24 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare:*

— *termenul în care creditorul poate solicita fixarea sumei ce i se datorează de către debitor cu titlu de penalități este termenul de prescripție a executării silite, de 3 ani, reglementat de art. 706 din Codul de procedură civilă, termen care curge de la data executării obligației sau, în caz de neexecutare, de la data expirării termenului de trei luni, înăuntrul căruia debitorul avea posibilitatea să execute în natură obligația;*

— *penalitățile stabilite în procent pe zi de întârziere se calculează de la momentul indicat în încheierea pronunțată în cadrul procedurii reglementate de art. 24 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, până la executarea obligației, dar nu mai târziu de momentul expirării termenului de trei luni, înăuntrul căruia debitorul avea posibilitatea să execute în natură obligația, în caz de neexecutare;*

— *în cadrul procedurii reglementate de art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, instanța de judecată poate stabili valoarea obiectului obligației la care se aplică penalitățile de întârziere stabilite în procent pe zi de întârziere, în ipoteza în care instanța prevăzută la art. 24 alin. (3) din aceeași lege nu a stabilit acest lucru.”*

B. Jurisprudența instanțelor naționale

37. Într-o opinie s-a apreciat că cererea de stabilire a despăgubirii pentru neexecutarea în natură a obligației,

formulată de creditor separat de cererea privind calcularea sumei datorate cu titlu de penalități, este admisibilă, chiar dacă o astfel de cerere nu a fost formulată la momentul stabilirii penalităților, în condițiile art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004. În sprijinul acestei opinii au fost exprimate, în esență, argumentele menționate la paragrafele 30—34 din prezenta decizie.

38. Într-o altă opinie, în interpretarea art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, s-a apreciat că cererea de acordare a despăgubirilor poate fi formulată de către creditor numai odată cu cererea de stabilire a sumei datorate cu titlu de penalități, ambele cereri urmând să fie soluționate prin aceeași hotărâre, pentru următoarele argumente: (i) în situația în care creditorul a formulat numai cerere de stabilire a sumei datorate cu titlu de penalități, fără a solicita și acordarea de despăgubiri pentru neexecutarea în natură a obligației, formularea ulterioară a unei cereri distincte, în temeiul art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, este inadmisibilă, câtă vreme procedura execuțională specială în materia contenciosului administrativ s-a finalizat în momentul stabilirii sumei definitive datorate cu titlu de penalități; (ii) în acest sens este și interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție, așa cum rezultă din considerentele de la pct. 95 din Decizia nr. 12/2018 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

39. Instanța de contencios constituțional s-a pronunțat, prin Decizia nr. 303 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 664 din 9 august 2019, constatând că sunt constituționale prevederile art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, în interpretarea dată prin Decizia nr. 12/2018 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

40. De asemenea, instanța de trimitere a menționat ca fiind relevantă și Decizia Curții Constituționale nr. 5 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 8 mai 2017, referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 906 alin. (1) coroborat cu art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

VIII. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

41. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, la momentul respectiv, practica judiciară, în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

42. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din același cod și că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe (Legea nr. 138/2014), după pronunțarea de către instanța de executare asupra cererii creditorului de fixare a sumei datorate cu titlu de penalități sau, în lipsa unei astfel de cereri, după împlinirea termenului de prescripție a executării silite, nu mai este admisibilă formularea de către creditor, în temeiul acestei norme speciale, a cererii de stabilire a despăgubirilor pentru neexecutarea în natură a obligației de a face care implică faptul personal al debitorului.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

43. Din cuprinsul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, care reglementează procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, se degajă cerințele ce trebuie îndeplinite cumulativ pentru ca sesizarea să fie considerată admisibilă, astfel: (i) existența unei chestiuni de drept; problema pusă în discuție trebuie să fie una veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite; (ii) chestiunea de drept să fie ridicată în

cursul judecării în fața unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, învestit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță; **(iii)** chestiunea de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei; **(iv)** chestiunea de drept să fie nouă; **(v)** chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat deja asupra problemei de drept printr-o hotărâre obligatorie pentru toate instanțele.

44. Verificând sesizarea în raport cu cerințele legale menționate, se constată că dosarul în care a fost formulată întrebarea se află în curs de judecată, în ultimă instanță, pe rolul unui complet al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal, competent, în raport cu dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. Ț) coroborat cu art. 25 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, să soluționeze calea de atac declarată împotriva unei sentințe pronunțate, în primă instanță, de Tribunalul Iași, într-un proces având ca obiect acordarea de despăgubiri în temeiul art. 24 alin. (4) din aceeași lege.

45. Soluționarea pe fond a cauzei depinde de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării. Noțiunea de „soluționare pe fond” trebuie înțeleasă în sens larg, incluzând nu numai problemele de drept material, ci și pe cele de drept procesual, cu condiția ca de rezolvarea acestora să depindă soluționarea pe fond a cauzei.

46. Or, interpretarea dispozițiilor art. 24 alin. (4) teza finală din Legea nr. 554/2004, dispoziții ce constituie temeiul de drept al cererii de chemare în judecată și care fac obiectul divergenței de opinii, este esențială pentru a se stabili admisibilitatea acțiunii (ca o condiție *sine qua non* pentru soluționarea pe fond a litigiului) și eventualul caracter fondat al căii de atac cu care a fost învestită instanța de sesizare.

47. Chestiunea de drept sesizată este una reală, cu un grad de dificultate suficient de mare pentru a fi de natură să dea naștere unor interpretări diferite, în condițiile în care nici art. 24 și nici alte prevederi explicite ale Legii nr. 554/2004 nu oferă soluții clare cu privire la problema în discuție.

48. În ceea ce privește cerința noutății chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării, în lipsa unei definiții legale a „noutății” și a unor criterii de determinare a acesteia, rămâne atribuit Înaltei Curți de Casație și Justiție, sesizată cu pronunțarea unei hotărâri prealabile, să hotărască dacă problema de drept a cărei dezlegare se solicită este nouă. În practica instanței supreme cu privire la criteriile de stabilire și de identificare a cerinței „noutății” s-a statuat cu caracter de principiu că noutatea unei chestiuni de drept poate fi generată nu numai de o reglementare nou-intrată în vigoare, ci și de una veche, cu condiția ca instanța să fie chemată să se pronunțe asupra respectivei probleme de drept pentru prima dată. Prin urmare, caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor.

49. Or, în speță, deși reglementarea legală nu este de dată recentă, modificarea art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 intervenind în anul 2014, prin art. IV pct. 1 din Legea nr. 138/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 16 octombrie 2014, de la data modificării nu a existat o jurisprudență suficient de consistentă care să fi statuat cu privire la problema de drept în discuție și care să permită decantarea unei practici stabile a instanțelor de judecată.

50. În consecință, se constată că este îndeplinită și condiția noutății chestiunii de drept cu care instanța supremă a fost sesizată în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă.

B. Cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării

51. În esență, chestiunea de drept ce se cere a fi dezlegată în principiu este aceea de a se stabili dacă este admisibilă o cerere de despăgubiri pentru neexecutarea în natură a obligației, formulată de creditor pe cale separată, dar întemeiată în drept pe art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, în condițiile

în care despăgubirile nu au fost solicitate simultan sau până la soluționarea cererii de stabilire a sumei datorate cu titlu de penalități, față de dispoziția cuprinsă în art. 24 alin. (4) teza finală din Legea nr. 554/2004, astfel cum aceasta a fost modificată prin Legea nr. 138/2014, referitoare la soluționarea de către instanța de executare a cererii creditorului de stabilire a despăgubirilor respective „*prin aceeași hotărâre*” prin care soluționează cererea de fixare a sumei datorate cu titlu de penalități.

52. Cu prioritate, este de observat că atât părțile litigante, cât și instanța titulară a sesizării se raportează în mod greșit, în propriile analize, la art. 24 din Legea nr. 554/2004 prin coroborare cu prevederile Codului de procedură civilă, astfel cum acestea au fost modificate, începând cu data de 21 decembrie 2018, prin Legea nr. 310/2018, deși aceste modificări se aplică — potrivit art. 24 și art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă — doar executărilor silită începute după intrarea lor în vigoare. Or, în speță, procedura specială de executare a fost demarată de creditor anterior acestui moment, respectiv la data de 7 noiembrie 2014 (Dosarul nr. 7.895/118/2014 al Tribunalului Constanța, înregistrat ulterior ca Dosarul nr. 842/99/2015 pe rolul Tribunalului Iași).

53. În prezenta decizie vor fi avute în vedere dispozițiile art. 24 din Legea nr. 554/2004, în forma în vigoare la data începerii procedurii speciale de executare silită — 7 noiembrie 2014, precum și ale art. 891 și 905 din Codul de procedură civilă, în forma republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012 (care au devenit art. 892 și, respectiv, art. 906 din Codul de procedură civilă, în forma republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015), doar în aceste condiții chestiunea de drept sesizată putând fi considerată că are legătură cu soluționarea pe fond a cauzei, respectiv:

— Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004:

„Art. 24. — Obligația executării

(1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive se face de bunăvoie în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în termen de cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.

(2) În cazul în care debitorul nu execută de bunăvoie obligația sa, aceasta se duce la îndeplinire prin executare silită, parcurgându-se procedura prevăzută de prezenta lege.

(3) La cererea creditorului, în termenul de prescripție a dreptului de a obține executarea silită, care curge de la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1) și care nu au fost respectate, instanța de executare, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, care se face venit la bugetul de stat, iar reclamantului îi acordă penalități, în condițiile art. 905 din Codul de procedură civilă.

(4) Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a amenzii și de acordare a penalităților debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce se va datora statului și suma ce i se va datora lui cu titlu de penalități, prin hotărâre dată cu citarea părților. Totodată, prin aceeași hotărâre, instanța va stabili, în condițiile art. 891 din Codul de procedură civilă, despăgubirile pe care debitorul le datorează creditorului pentru neexecutarea în natură a obligației.

(5) În lipsa cererii creditorului, după împlinirea termenului prevăzut la alin. (4), compartimentul executării civile al instanței de executare va solicita autorității publice relații referitoare la executarea obligației cuprinse în titlul executoriu și, în cazul în care obligația nu a fost integral executată, instanța de executare va fixa suma definitivă ce se va datora statului prin hotărâre dată cu citarea părților.”

— Codul de procedură civilă:

„Art. 891. — *Obligarea debitorului la despăgubiri*

(1) *Dacă în titlu executoriu nu s-a stabilit ce sumă urmează a fi plătită ca echivalent al valorii bunului în cazul imposibilității predării acestuia sau, după caz, echivalentul despăgubirilor datorate în cazul neexecutării obligației de a face ce implică faptul personal al debitorului, instanța de executare, la cererea creditorului, va stabili această sumă prin hotărâre dată cu citarea părților, în termen scurt. În toate cazurile, la cererea creditorului, instanța va avea în vedere și prejudiciile ocazionate prin neexecutarea de bunăvoie a obligației, înainte ca aceasta să devină imposibil de executat.*

(2) *Hotărârea este executorie și este supusă numai apelului. Suspendarea executării acestei hotărâri nu se va putea obține decât cu consemnarea sumei stabilite. Dispozițiile art. 750 și 751 sunt aplicabile în mod corespunzător.*

(3) *Pe baza cererii prevăzute la alin. (1), creditorul va putea înființa măsuri asigurătorii.”*

„Art. 905. — *Aplicarea de penalități*

(1) *Dacă în termen de 10 zile de la comunicarea încheierii de încuviințare a executării debitorul nu execută obligația de a face sau de a nu face, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană, acesta poate fi constrâns la îndeplinirea ei, prin aplicarea unor penalități, de către instanța de executare.*

(2) *Când obligația nu este evaluabilă în bani, instanța sesizată de creditor îl poate obliga pe debitor, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, să plătească în favoarea creditorului o penalitate de la 100 lei la 1.000 lei, stabilită pe zi de întârziere, până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.*

(3) *Atunci când obligația are un obiect evaluabil în bani, penalitatea prevăzută la alin. (2) poate fi stabilită de instanță între 0,1% și 1% pe zi de întârziere, procentaj calculat din valoarea obiectului obligației.*

(4) *Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalității debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce i se datorează cu acest titlu, prin încheiere definitivă, dată cu citarea părților.*

(5) *Penalitatea va putea fi înlăturată ori redusă, pe calea contestației la executare, dacă debitorul execută obligația prevăzută în titlul executoriu și dovedește existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării.*

(6) *Încheierea dată în condițiile alin. (4) este executorie.*

(7) *Acordarea de penalități în condițiile alin. (1)—(4) nu exclude obligarea debitorului la plata de despăgubiri, la cererea creditorului, în condițiile art. 891 sau ale dreptului comun.”*

54. În ceea ce privește teza finală a art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 se constată că aceasta prevede modalitatea de soluționare a celor două posibile cereri formulate de creditor (cea având ca obiect fixarea sumei totale a penalităților și cea privind stabilirea despăgubirilor pentru neexecutarea în natură a obligației prevăzute în titlul executoriu), respectiv „*prin aceeași hotărâre*”.

55. Norma în discuție nu impune în mod expres condiția ca solicitarea de despăgubiri să fie formulată simultan cu sau până la finalizarea procedurii judiciare prin care se soluționează cererea de fixare a sumei datorate cu titlu de penalități pentru întârzierea în executare și nici nu prevede vreo sancțiune pentru cazul în care creditorul nu ar formula cererea de despăgubiri cel mai târziu până la pronunțarea instanței de executare asupra cererii prevăzute în teza întâi a alin. (4) al art. 24 din Legea nr. 554/2004.

56. Totodată, potrivit art. 28 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, dispozițiile acestei legi se completează cu prevederile Codului de procedură civilă în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte, și cu procedura reglementată de această lege-cadru.

57. Evident, această normă de trimitere nu poate viza decât acele dispoziții procedurale pentru care nu este prevăzută o reglementare specială în Legea contenciosului administrativ, în caz contrar urmând a se da eficiență principiului *specialia generalibus derogant*.

58. Verificarea compatibilității normelor Codului de procedură civilă cu raporturile de drept administrativ este parte a actului de justiție înlăturat de judecător, iar în privința procedurii speciale de executare instituite de art. 24 din Legea nr. 554/2004 trebuie avut în vedere faptul că aceasta se aplică numai dacă, prin dispozitivul hotărârii definitive ce constituie titlu executoriu, autoritatea publică a fost obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice un act administrativ, să elibereze un alt înscris sau să se efectueze anumite operațiuni administrative, fiind vorba deci de obligații de a face care nu pot fi aduse la îndeplinire decât de autoritatea publică, prin reprezentanții săi legali.

59. *Per a contrario*, hotărârile care cuprind alte obligații decât cele avute în vedere de art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 vor urma direct procedura de executare silită reglementată de Codul de procedură civilă.

60. Trimiterile pe care art. 24 le face la art. 905 și art. 891 din Codul de procedură civilă (în forma în vigoare la data demarării procedurii speciale de executare) nu modifică deci în vreun fel regimul executării hotărârilor pronunțate de instanțele de contencios administrativ în ceea ce privește obiectul procedurii speciale de executare.

61. Cele mai importante diferențe între această procedură specială și procedura de executare silită de drept comun reglementată de Codul de procedură civilă sunt date de modalitatea de cuantificare a penalităților, de stabilire definitivă a penalităților, precum și de stabilire a despăgubirilor pentru neexecutarea în natură a obligației.

62. Astfel, procedura specială de executare reglementată de Legea nr. 554/2004 se declanșează la cererea creditorului, care poate acționa în cadrul termenului de prescripție a executării silite de 3 ani prevăzut de art. 706 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termen care începe să curgă de la data stabilită în hotărâre pentru executarea acesteia sau, în lipsa unei astfel de dispoziții, în 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.

63. În această primă etapă a procedurii se încearcă obținerea executării în natură a obligației prevăzute în titlul executoriu, prin mijloace de constrângere specifice, instanța de executare putând, conform art. 24 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, la solicitarea creditorului, să aplice conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie, pe zi de întârziere, care se face venit la bugetul de stat, iar creditorului să îi acorde penalități în condițiile art. 905 din Codul de procedură civilă.

64. A doua etapă reglementată este una de definitivare/încheiere a procedurii speciale de executare prevăzute de Legea nr. 554/2004 și se derulează *pentru creditor* tot în termenul de prescripție a executării silite de 3 ani, care începe să curgă de la data executării obligației sau, în caz de neexecutare, de la data expirării termenului de 3 luni înăuntrul căruia debitorul avea încă posibilitatea să execute obligația în natură.

65. Procedura se definitivează prin stabilirea de către instanța de executare, la cererea creditorului, a sumei datorate statului cu titlu de amendă, a sumei datorate în total creditorului cu titlu de penalități și, atunci când este cazul, a despăgubirilor pe care debitorul le datorează creditorului pentru neexecutarea în natură a obligației.

66. În acest sens a statuat instanța supremă și prin Decizia nr. 12/2018, interpretare ce a fost ulterior și validată constituțional (de exemplu, prin Decizia Curții Constituționale nr. 303 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 664 din 9 august 2019).

67. Divergențele de opinii care se degajă din sumara jurisprudență identificată și din punctele de vedere exprimate de colectivele de judecători, prezentate la pct. VI din prezenta decizie, s-au născut în legătură cu admisibilitatea formulării de către creditor a unei cereri de despăgubiri, pe cale separată, după epuizarea sau după considerarea ca fiind epuizată a celei de-a doua etape a procedurii speciale de executare.

68. Pentru rezolvarea acestor divergențe este esențial să se lămurească împrejurarea dacă simplul fapt al nedepunerii, în cadrul procedurii speciale de executare silită reglementate de Legea nr. 554/2004, a unei cereri în realizarea unui drept (respectiv a dreptului la despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutarea în natură a unei obligații) — cererea având o cauză juridică distinctă de cererea prin care se solicită validarea ultimei măsuri coercitive împotriva debitorului prin stabilirea sumei datorate în mod definitiv cu titlu de penalități — poate conduce la considerarea ca inadmisibilă a unei astfel de cereri de despăgubiri formulate ulterior de creditor sau chiar la stingerea dreptului acestuia la acțiunea în despăgubiri pentru prejudiciul suferit.

69. Pentru a răspunde acestei probleme trebuie avute în vedere mai multe aspecte.

70. Astfel, executarea hotărârilor judecătorești reprezintă un aspect important al eficienței controlului judiciar. În acest context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, în Hotărârea din 24 martie 2005 pronunțată în Cauza *Șandor contra României*, că „*executarea unei sentințe sau a unei decizii, indiferent de instanța care o pronunță, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din proces, în sensul art. 6 alin. 1 din Convenție. Dreptul de acces la justiție ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre definitivă și obligatorie să rămână fără efect în detrimentul unei părți*”.

71. În același sens s-a pronunțat Curtea de la Strasbourg și în cauzele *Hornsby împotriva Greciei* (Hotărârea din 19 martie 1997), *Ruianu împotriva României* (Hotărârea din 17 iunie 2003) și *S.C. Ruxandra Trading — S.R.L. împotriva României* (Hotărârea din 12 iulie 2007).

72. Art. 24 din Legea nr. 554/2004 face trimitere la art. 905 și, respectiv, la art. 891 din Codul de procedură civilă, fără vreo distincție, însă aceste norme urmează a fi aplicate, așa cum s-a arătat anterior, prin prisma dispozițiilor art. 28 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, respectiv doar în măsura în care nu sunt incompatibile cu raporturile de drept administrativ.

73. Or, față de conținutul art. 905 din Codul de procedură civilă, în forma în vigoare la data începerii procedurii speciale de executare, se poate constata compatibilitatea cu specificul raporturilor juridice administrative doar a prevederilor alin. (2), alin. (3) (privind cuantumul penalităților) și alin. (5) (referitoare la posibilitatea reducerii sau înlăturării penalităților pe calea contestației la executare, dacă debitorul execută obligația din titlul executoriu și dovedește existența unor motive temeinice în justificarea întârzierii în executare).

74. Nu pot fi considerate însă aplicabile prevederile alin. (1) al art. 905 din Codul de procedură civilă, care sunt incompatibile cu termenele prevăzute special în art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, iar în privința alin. (4) al art. 905 din Codul de procedură civilă, în raport cu care alin. (4) al art. 24 din Legea nr. 554/2004 are parțial același domeniu de reglementare, devine incident principiul *specialia generalibus derogant*.

75. De asemenea, potrivit art. 891 din Codul de procedură civilă, atunci când prin titlul executoriu nu s-a stabilit suma ce ar fi plătită ca echivalent al despăgubirilor datorate în cazul neexecutării obligației de a face care implică faptul personal al debitorului, instanța de executare, la cererea creditorului, va stabili această sumă prin hotărâre dată cu citarea părților, în termen scurt, urmând a avea în vedere — dacă creditorul solicită — și

prejudiciile ocazionate prin neexecutarea de bunăvoie a obligației înainte ca aceasta să devină imposibil de executat.

76. Trebuie însă și aici să se țină seama de suprapunerea domeniului de acțiune al acestui articol cu reglementarea specială cuprinsă în art. 24 din Legea nr. 554/2004.

77. Aceasta întrucât instanța de executare este chemată, în temeiul art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, să stabilească și suma reprezentând echivalentul obligației neexecutate în natură, dar și suma de plată datorată creditorului cu titlu de penalități calculate până la împlinirea termenului de 3 luni de la comunicarea hotărârii prevăzute la alin. (3).

78. Or, cu suma stabilită definitiv cu titlu de penalități, creditorul urmează să își mărească deja patrimoniul în considerarea efortului depus în vederea obținerii executării până la momentul împlinirii termenului de 3 luni înlăuntrul căruia debitorul încă putea să își execute în natură obligația.

79. Totodată, așa cum s-a arătat deja, art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 nu prevede expres decăderea creditorului din dreptul de a formula cerere de despăgubiri, dacă nu a formulat o astfel de cerere simultan cu cererea de fixare a penalităților sau până la pronunțarea instanței de executare asupra acestei cereri.

80. Pentru a stabili momentul până la care creditorul poate formula cererea sa de despăgubiri întemeiată pe art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, trebuie avut în vedere că, având de interpretat prevederile art. 24 din lege, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 12/2018, s-a pronunțat asupra termenului în care poate fi formulată de creditor cererea de fixare a valorii totale a penalităților datorate de debitor, reținând:

„84. În consecință, se constată că nici articolul analizat și nici alte prevederi cuprinse în Legea nr. 554/2004 nu prevăd termenul în care o astfel de solicitare poate fi formulată, termenul de trei luni nereferindu-se, așa cum s-a arătat mai sus, la acest aspect.

85. Or, dacă legea specială tace, termenul în care poate fi formulată cererea nu poate fi decât termenul general de prescripție, în completarea legii speciale aplicându-se norma generală. Întrucât procedura se situează în faza de executare a unei hotărâri judecătorești, sunt incidente prevederile art. 706 din Codul de procedură civilă referitoare la prescripția dreptului de a cere executarea silită. Potrivit alin. (1) teza I din acest articol, «(1) Dreptul de a obține executarea silită se prescrie în termen de 3 ani, dacă legea nu prevede altfel».

86. Art. 706 alin. (2) teza I din Codul de procedură civilă prevede că «Termenul de prescripție începe să curgă de la data când se naște dreptul de a obține executarea silită». Aplicându-se acest principiu la particularitățile procedurii executării silite reglementate de Legea nr. 554/2004, rezultă că termenul de prescripție nu poate să curgă decât de la data la care creditorul este îndreptățit să formuleze cererea de calculare a penalităților.

87. În concret, termenul curge de la data executării obligației sau, în caz de neexecutare, de la data împlinirii termenului de trei luni înlăuntrul căruia debitorul putea executa în natură obligația, acesta fiind momentul de la care creditorul are posibilitatea de a formula cererea în condițiile art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004.

(...)

95. Din analiza alin. (4) al art. 24 rezultă că după expirarea termenului de trei luni se consideră că mijloacele coercitive utilizate nu au avut eficiență și executarea silită nu este posibilă. Acesta este motivul pentru care, după împlinirea termenului în discuție, se procedează la stabilirea unor sume definitive, atât în ceea ce privește amenzile aplicate în favoarea statului, cât și în ceea ce privește penalitățile acordate creditorului. În plus, prin aceeași încheiere se acordă și despăgubiri pentru neexecutarea obligației, în condițiile art. 892 din Codul de procedură civilă. Acordarea acestor despăgubiri pentru neexecutare confirmă,

odată în plus, faptul că în concepția legiuitorului o executare a sentinței, după expirarea termenului de 3 luni de la momentul aplicării amenzilor și penalităților, nu mai este previzibilă.”

81. Similar cu termenul în care se poate cere fixarea penalităților, și în privința cererii de despăgubiri la care se referă art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, se reține că termenul în care creditorul poate solicita fixarea sumei ce i se datorează de către debitor cu titlu de despăgubiri pentru neexecutarea în natură a obligației este termenul de prescripție a executării silite, de 3 ani, reglementat de art. 706 din Codul de procedură civilă, termen care curge de la data împlinirii termenului de 3 luni, înăuntrul căruia debitorul avea posibilitatea să execute în natură obligația.

82. Se poate deci concluziona că instanța de executare se va pronunța prin aceeași hotărâre cu privire la ambele obiecte, în situația în care, în termenul de prescripție a executării silite, creditorul formulează cerere de stabilire a penalităților și a despăgubirilor.

83. Dacă creditorul formulează, mai înainte de împlinirea termenului de prescripție a executării silite, doar cerere de stabilire a penalităților, instanța de executare se va pronunța prin hotărâre, potrivit art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, în privința sumei totale datorate acestuia cu titlul de penalități, finalizându-se astfel procedura execuțională specială reglementată de Legea nr. 554/2004.

84. Dacă până la împlinirea termenului de prescripție creditorul nu formulează nici cerere de fixare a penalităților, nici cerere de despăgubiri, creditorul nu mai poate formula cerere de despăgubiri pentru prejudiciul suferit pentru neexecutarea în natură a obligației în temeiul art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, pentru că procedura reglementată de art. 24—25 este considerată încheiată.

85. Această modalitate de interpretare și aplicare a art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 nu exclude însă posibilitatea creditorului de a recurge, în condițiile dreptului comun în materie, la o acțiune în realizarea dreptului său la daune pentru acoperirea prejudiciului suferit, întrucât acțiunea în realizarea dreptului la despăgubiri are o cauză juridică distinctă, nefiind legată indisolubil de stabilirea penalităților.

86. În acest sens este, de altfel, și raționamentul din Decizia nr. 16/2017 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de

drept, în care, având a se pronunța cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, în forma republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015 [fost art. 905 alin. (4) în forma republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012], instanța supremă a reținut:

„75. În consecință, cât timp penalitățile nu au un caracter reparator, nu au drept scop acoperirea prejudiciului suferit de creditor, ci constituie un mijloc juridic de constrângere indirect pentru asigurarea executării în natură a obligațiilor, ele se pot acorda independent de despăgubirile la care creditorul este îndreptățit în temeiul art. 892 din Codul de procedură civilă, cele două categorii de sume având o natură și o finalitate juridică diferite. Din acest motiv, dispozițiile de drept material și procesual permit concurența daunelor-interese moratorii sau compensatorii cu sumele de bani acordate cu titlu de penalități (art. 1.516 din Codul civil, art. 892 din Codul de procedură civilă și art. 906 din Codul de procedură civilă).”

87. Este evident că, în materia contenciosului administrativ, legiuitorul a înțeles să pună la dispoziția creditorului, prin art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, o cale procedurală suplimentară, mai facilă, de recunoaștere a dreptului său la despăgubiri direct în procedura specială de executare, rămânând însă numai la latitudinea creditorului dacă va opta pentru o astfel de modalitate de realizare a dreptului său ori pentru o acțiune în justiție de sine stătătoare, în condițiile prevăzute de dreptul comun în materie.

88. În concluzie, interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 se impun a fi în sensul că, după pronunțarea de către instanța de executare asupra cererii creditorului de fixare a sumei datorate cu titlu de penalități, neînsoțită de o cerere de despăgubiri, sau — în lipsa unei cereri de fixare a penalităților — după expirarea termenului de prescripție a executării silite de 3 ani de la împlinirea termenului de 3 luni prevăzut de norma legală în discuție, nu mai este admisibilă formularea de către creditor — *pe acest temei legal* — a cererii de stabilire a despăgubirilor pentru neexecutarea în natură a obligației de a face care implică faptul personal al debitorului.

89. Pentru considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 521, cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎN ALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 4.088/99/2019, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 24 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 138/2014, după pronunțarea de către instanța de executare asupra cererii creditorului de fixare a sumei datorate cu titlu de penalități sau, în lipsa unei astfel de cereri, după împlinirea termenului de prescripție a executării silite, nu mai este admisibilă formularea de către creditor, în temeiul acestei norme speciale, a cererii de stabilire a despăgubirilor pentru neexecutarea în natură a obligației de a face care implică faptul personal al debitorului.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din 5 aprilie 2021.

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DENISA ANGELICA STĂNIȘOR

Magistrat-asistent,
Bogdan Georgescu

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

**privind sancționarea cu amendă și retragerea aprobării acordate
de Autoritatea de Supraveghere Financiară**

**domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis, în calitate de membru al directoratului
Societății de Asigare-Reasigare City Insurance — S.A.**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 lit. a) și d), art. 6 alin. (1) și (3), art. 7 alin. (2) și ale art. 21² alin. (1) și alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 6 alin. (1) și alin. (2) raportat la art. 1 alin. (2) pct. 43 coroborat cu art. 8 alin. (3), precum și art. 37 alin. (1) lit. a) pct. (ii) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigare, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară adoptate în ședința din data de 2.06.2021 în cadrul căreia a fost analizată Nota de aprobare a rezultatelor controlului permanent la Societatea de Asigare-Reasigare City Insurance — S.A., cu sediul în str. Emanoil Porumbaru nr. 93—95, parter, et. 1, 2, 4 și 5, sectorul 1, București, autorizată prin Decizia nr. 9/23.10.2001, reprezentată de domnul Renato Szilagy — președinte al directoratului,

a constatat următoarele:

În urma activității de supraveghere permanentă desfășurată în cadrul Direcției Generale — Sector Asigurări-Reasigurări (D.G.-S.A.R.), prin trei rapoarte de control permanent cu nr. SA-DG 3.764/04.05.2021, SA-DG 3.852/06.05.2021 și SA-DG 4.182/20.05.2021, în temeiul art. 32 și următoarelor din Regulamentul nr. 4/2021 privind activitatea de control desfășurată de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, D.G.-S.A.R. a notificat Societatea de Asigare-Reasigare City Insurance — S.A. (City Insurance), membrii directoratului și ai consiliului de supraveghere asupra nerespectării prevederilor legale și a solicitat ca, în termenul legal de 7 zile de la primirea adresei, să explice motivul nerespectării prevederilor legale sau să formuleze obiecțiuni.

Domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis deține din data de 30.09.2019 calitatea de membru al directoratului Societății City.

Potrivit informațiilor obținute de A.S.F. în cadrul procesului de supraveghere și monitorizare continuă, printre atribuțiile acestuia se regăsesc următoarele:

— coordonează departamentele daune și subscriere în baza liberei circulații și dreptului de stabilire;

— prezintă consiliului de supraveghere cel puțin o dată la 3 luni un raport scris cu privire la conducerea societății, la activitatea acesteia și la posibila sa evoluție și comunică în timp util orice informație cu privire la evenimente ce ar putea avea o influență semnificativă asupra situației societății;

— încheie, cu acordul consiliului de supraveghere, contracte de orice natură, având ca obiect instrumente financiare eligibile pentru acoperirea necesarului de capital de solvabilitate, inclusiv cele care conțin clauze de conversie în acțiuni;

— înaintează consiliului de supraveghere situațiile financiare anuale ale societății și raportul anual;

— convoacă adunările generale ale acționarilor.

Date fiind prevederile legale referitoare la răspunderea organelor de conducere ale societății, funcția deținută în cadrul societății și atribuțiile mai sus menționate, rapoartele de control permanent au fost transmise în atenția domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis.

Raportat la prevederile art. 32 alin. (7) din Regulamentul A.S.F. nr. 4/2021, constatările rezultate din exercitarea controlului permanent cu privire la încălcarea obligațiilor prevăzute în legislația aplicabilă de către persoanele din conducerea entității controlate se consemnează în Raportul de control permanent și se aduc la cunoștința persoanelor responsabile. Potrivit art. 32 alin. (4) din același act normativ, răspunderea privind conținutul documentelor și informațiilor solicitate de către structura de control revine conducerii entității și persoanelor responsabile.

Rapoartele de control permanent cu numerele SA-DG 3.764/04.05.2021, SA-DG 3.852/06.05.2021, SA-DG nr. 4.182/20.05.2021 îl vizează ca fiind responsabil pe domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis.

Aspectele de neconformitate cuprinse în cadrul celor 3 rapoarte de control permanent vizează, în principal, faptul că societatea a raportat încă din anul 2017 disponibilități bănești la o societate bancară. Autoritatea de Supraveghere Financiară a luat cunoștință la data de 28.04.2021 despre faptul că între această societate bancară și societatea de asigurare nu au existat rapoarte contractuale. Prin prisma acestei informații noi, A.S.F. a efectuat ajustări ale fondurilor proprii și indicatorilor de solvabilitate pentru data de raportare 31.12.2020 (primul raport de control permanent), respectiv ajustări ale activelor lichide raportate de societate în cadrul raportării suplimentare de lichiditate la data de 31.03.2021 (al doilea raport de control permanent), fiind constatate abateri grave de la prevederile legale. De asemenea, ultimul raport de control permanent din data de 20.05.2021 a vizat, în principal, neconformități în ceea ce privește modul de îndeplinire a măsurilor dispuse de autoritate prin deciziile nr. 455/2020, nr. 457/2020 și nr. 325/2021, dar și incidența asupra acestora a informației noi deținute de către A.S.F.

În vederea îndeplinirii măsurilor dispuse de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, în cursul anului 2016, perioadă în care societatea a fost în dificultate financiară, fiind supusă unei proceduri administrative de redresare financiară pe bază de plan, precum și ulterior în vederea luării unor măsuri care să asigure fonduri proprii eligibile care să acopere SCR sau modificarea profilului de risc, a fondurilor proprii eligibile care să

acoperire MCR și a coeficientului de lichiditate, Societatea City Insurance — S.A. a prezentat extrase de cont emise de către o societate bancară din care rezultă faptul că asigurătorul dispune de disponibilități financiare necesare susținerii activității și îndeplinirii cerințelor legale.

De la deschiderea contului și până în prezent, conducerea companiei, inclusiv pe perioada îndeplinirii calității de membru al organului de conducere al asigurătorului de către domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis, a avut cunoștință despre faptul că aceste sume, deținute în cont, sunt pe deplin disponibile Societății City pentru a fi utilizate în cursul normal al activității. Sumele au fost reflectate în evidența contabilă a societății, cu știința domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis.

A.S.F. a dispus o serie de măsuri în sarcina societății prin Decizia nr. 457/06.04.2020, emisă ca urmare a controlului periodic desfășurat de A.S.F. la Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A., ce a vizat perioada 2017—2019, act individual prin care s-a stabilit un quantum suplimentar al cerinței de capital de solvabilitate (SCR) în valoare de 16,5 milioane de euro, măsură necesară diminuării riscului de lichiditate identificat și, respectiv, Decizia nr. 325/10.03.2021, decizie emisă ca urmare a controlului periodic desfășurat de A.S.F. la Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A., ce a vizat perioada 1.01.2020—30.06.2020, fiind efectuate ajustări asupra valorii fondurilor proprii eligibile în valoare de 244 milioane lei, fapt ce a condus la scăderea gradului de acoperire a SCR cu fonduri proprii eligibile la 0,88.

Ulterior, în temeiul prevederilor art. 37 alin. (1) și alin. (6) lit. c) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, s-au constatat elemente noi care au influențat substanțial indicatorii de solvabilitate avuți în vedere de către autoritate.

Astfel, în urma demersurilor efectuate de către A.S.F. a rezultat că în evidențele societății bancare nu a fost identificat contul cu numărul indicat de societate prin reprezentanții săi legali, cont care apare pe extrasele de cont pe care societatea le-a pus la dispoziția A.S.F., iar între această societate bancară și Societatea de Asigurare Reasigurare City Insurance — S.A. nu există relații contractuale.

Obținerea acestor informații de către autoritate s-a făcut în acord cu prevederile art. 12 și art. 19 din Legea nr. 237/2015.

În scopul realizării procesului de supraveghere, conform art. 12 din Legea nr. 237/2015, A.S.F. a fost investită cu dreptul de a coopera și a face schimb de informații cu alte autorități, organisme și persoane, cu respectarea prevederilor art. 19 din aceeași lege privind secretul profesional, conform căruia:

„(1) Persoanele care au fost sau sunt angajate în cadrul A.S.F., auditorii și experții mandatați de A.S.F. au obligația de a respecta secretul profesional și nu pot divulga informațiile obținute în context profesional niciunei persoane fizice sau juridice decât într-o formă sintetică sau agregată astfel încât societățile să nu poată fi identificate.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1), informații confidențiale pot fi comunicate, în condițiile legii, organelor judiciare în timpul procedurilor judiciare, în procedurile de insolvență în cazul în care aceste societăți sunt declarate insolvente sau în procesul de lichidare.”

La alin. (2) al art. 12 din Legea nr. 237/2015 se stipulează că „A.S.F. încheie acorduri de cooperare privind schimbul de informații cu supraveghetorii sau autoritățile și organismele competente din state terțe, similare celor definite la alin. (5), în care se stipulează garantarea secretului profesional, cel puțin în condițiile prevăzute la art. 19, și utilizarea informațiilor numai în scopul exercitării supravegherii.”

De asemenea, art. 12 alin. (3) stipulează că „În cazul în care schimbul de informații menționat la alin. (2) se referă la informații primite de la un supraveghetor sau de la o autoritate dintr-un stat membru, A.S.F. transmite altor entități informațiile respective numai cu acordul emitentului și, atunci când este cazul, exclusiv în scopul pentru care acesta își dă acordul.”

Totodată, Legea nr. 237/2015 detaliază în mod expres la art. 12 alin. (4) inclusiv scopul în care sunt utilizate în cadrul procesului de supraveghere informațiile obținute de la alte autorități, organisme și persoane, respectiv:

„a) verificarea îndeplinirii condițiilor de autorizare și facilitarea supravegherii activității desfășurate de societăți, în special în ceea ce privește rezervele tehnice, SCR, MCR și sistemul de guvernanță;

b) aplicarea sancțiunilor;

c) în cadrul acțiunilor administrative împotriva unei decizii a A.S.F., precum și în cadrul acțiunilor în justiție în temeiul prevederilor prezentei părți.”

De asemenea, arătăm prevederea reglementată de art. 12 alin. (7) din Legea nr. 237/2015 potrivit căreia „A.S.F. efectuează schimbul de informații prevăzut la alin. (5) și (6), cu respectarea următoarelor condiții:

a) sunt utilizate numai în scopul exercitării atribuțiilor prevăzute la alin. (5) și (6);

b) informațiile se află sub incidența prevederilor art. 19;

c) dacă provin din alt stat membru, inclusiv în situațiile menționate la art. 9, acestea pot fi divulgate numai cu acordul autorității care le-a furnizat și numai în scopul pentru care aceasta și-a dat acordul.”

Așadar, informațiile obținute de către A.S.F., în baza acordurilor de cooperare privind schimbul de informații cu supraveghetorii sau autoritățile și organismele din statele terțe, sunt folosite, cu obligativitatea respectării secretului profesional și în scopul utilizării acestor informații numai în scopul supravegherii. Cerințele impuse de lege sunt imperative.

În aplicarea prevederilor art. 12 din Legea nr. 237/2015, A.S.F. a solicitat asistență internațională în vederea confirmării existenței contului și quantumului soldului acestuia, cont deschis la societatea bancară pe numele City Insurance — S.A. și comunicat la A.S.F.

Solicitarea de asistență internațională a fost transmisă ca urmare a suspiciunilor A.S.F. cu privire la autenticitatea extraselor de cont emise de societatea bancară semnate de un reprezentant al acesteia, prezentate de societatea City Insurance — S.A. la A.S.F., precum și cu privire la lipsa mișcărilor în cont și neaccesarea disponibilităților de la deschiderea contului.

Informațiile solicitate au provenit dintr-un cadru global pentru cooperare și schimb de informații între autoritățile de supraveghere a asigurărilor, obținute în baza Memorandumului de înțelegere multilateral al Asociației Internaționale a Supraveghetorilor în Asigurări — MMoU IAIS, acord care reprezintă o declarație a intenției semnatarilor săi de a coopera în domeniul schimbului de informații, precum și a procedurilor de gestionare a cererilor de informații.

Cu scrisoarea din data de 20.04.2021, înregistrată la A.S.F. cu RG nr. 13.639/28.04.2021 și VPA nr. 3.246/28.04.2021 autoritatea de supraveghere din statul de origine a comunicat A.S.F. că în evidențele societății bancare nu a fost identificat contul menționat în documentele prezentate de asigurător, cont care apare pe extrasele de cont pe care societatea le-a pus la dispoziția A.S.F. și că între societatea bancară și Societatea de Asigurare Reasigurare City Insurance — S.A. nu există relații contractuale. Totodată s-a comunicat faptul că toate confirmările de sold emise de către bancă au două semnături, nu numai una, așa cum sunt cele prezentate de către societate.

Aspectele au fost transmise autorității sub condiția păstrării confidențialității și utilizării informațiilor în procesul de supraveghere.

Din interogarea site-ului [dun&bradstreet.ro](http://dunbradstreet.ro) reiese faptul că reprezentantul societății bancare care figurează în înscrisurile depuse la A.S.F. de către societate are drept de semnătură numai împreună cu o altă persoană, care are la rândul său drept de semnătură.

Totodată potrivit jurnalelor publice nr. 2.747/24.02.2017, nr. 3.612/13.03.2017 și nr. 1.610/01.02.2018 publicate la registrul comerțului din țara de origine, rezultă că persoana în cauză putea să certifice documente emise de societatea bancară numai împreună cu un alt director.

În consecință, cu respectarea prevederilor art. 12 și art. 19 din Legea nr. 237/2015 privind cadrul legal privitor la schimbul de informații obținut ca urmare a cooperării cu alte autorități, organisme și privitor la garantarea secretului profesional, precum și a cerințelor de confidențialitate ale MMoU IAIS privind utilizarea informațiilor și diseminarea acestora către terți, A.S.F. a utilizat datele primite de la autoritatea de supraveghere din țara de origine a entității bancare în scopul verificării îndeplinirii de către societatea City Insurance — S.A. a condițiilor legale cu privire la SCR și MCR și la coeficientul de lichiditate.

Toate aceste aspecte au directă incidență în faptele reținute în sarcina domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis.

După ce A.S.F. a luat cunoștință de aspectele mai sus învederate, a comunicat către societate 3 rapoarte de control permanent, după cum urmează:

Prin Raportul de control permanent SA-DG 3.764/04.05.2021 s-a comunicat domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis, membru al directoratului, faptul că A.S.F. a efectuat ajustări ale fondurilor proprii pentru data de raportare 31.12.2020, în valoare de 609.205.000 lei și a majorat nivelul cerinței de capital de solvabilitate (SCR) cu suma de 80.345.100 lei reprezentând echivalentul în lei a 16,5 milioane euro.

În raportul de control s-a arătat societății și persoanelor din conducerea acesteia contextul în care a fost dispusă această ajustare, după cum urmează:

— cuantumul suplimentar al cerinței de capital de solvabilitate (SCR) în valoare de 16,5 milioane euro, măsură necesară pentru eliminarea abaterii de la sistemul de guvernare, dispusă prin decizia A.S.F. nr. 457/06.04.2020;

— măsura dispusă prin decizia A.S.F. nr. 325/10.03.2021, prin care s-a stabilit în sarcina societății obligația de a transmite către A.S.F. un plan de redresare, cu măsuri pentru restabilirea nivelului fondurilor proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate (SCR) sau pentru modificarea profilului de risc, astfel încât SCR să fie din nou respectat;

— de faptul că societatea City Insurance — S.A. a raportat către A.S.F. active lichide constând în disponibilități deținute la o societate bancară. Valoarea raportată la data de 31.12.2020 este în cuantum de 365.205.000 lei. Potrivit informațiilor transmise de societate, aceste lichidități provin din împrumuturi subordonate din partea acționarului majoritar Vivendi International — S.R.L. (acordate în tranșe începând cu anul 2017), purtătoare de dobândă, în cuantum cumulativ de 75 milioane euro la data de 31.12.2020;

— potrivit extraselor de cont și confirmărilor de sold aferente acestuia, puse la dispoziția autorității de către societate, rezultă că soldul acestui cont nu a înregistrat modificări, cu excepția influenței sumelor aferente suplimentărilor împrumutului.

Pentru a proceda la efectuarea ajustării, autoritatea a arătat că a ținut seama de faptul că ulterior măsurilor dispuse prin deciziile A.S.F. nr. 457/06.04.2020 și nr. 325/10.03.2021 a luat la cunoștință, în acord cu prevederile art. 12 din Legea nr. 237/2015, că în evidențele societății bancare nu a fost identificat contul la care face referire asigurătorul și că între

această societate bancară și Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. nu există relații contractuale.

Astfel, s-a adus la cunoștință că, la data de 31.12.2020, societatea nu respectă cerințele prevăzute de art. 72 alin. (1) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora societățile au obligația să dețină fonduri proprii eligibile pentru a acoperi SCR.

De asemenea, i s-a adus la cunoștință că, la data de 31.12.2020, societatea nu respectă cerințele prevăzute de art. 95 alin. (1) din Legea nr. 237/2015, conform cărora societățile de asigurare-reasigurare au obligația să dețină fonduri proprii eligibile pentru a acoperi MCR.

În finalul raportului de control permanent se arată că, raportat la prevederile art. 163 alin. (18¹) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 7 zile de la primirea acestuia, entitatea și persoanele din conducerea acesteia urmează să explice motivul nerespectării prevederilor legale invocate sau să formuleze obiecțiuni, după caz.

Cu referire la Raportul de control permanent SA-DG 3.764/4.05.2021, prin Adresa nr. 13.672/11.05.2021 înregistrată la A.S.F. cu nr. RG 15.351/11.05.2021, a fost transmis un punct de vedere constând în obiecțiuni prin care se consideră concluziile raportului ca fiind neîntemeiate, total eronate și bazate pe documente a căror existență, legalitate și veridicitate nu este dovedită și pe cale de consecință nu pot sta la baza unor măsuri/decizii legale ale A.S.F. în raport cu societatea.

Astfel, societatea invocă nulitatea raportului de control permanent pe baza următoarelor considerente, redată în sinteză astfel:

— controlul a fost efectuat pe baza altor documente în afara celor comunicate de societate, deși art. 37 din Legea nr. 237/2015 stipulează că procesul de supraveghere are loc pe baza informațiilor transmise de societate;

— refuzul explicit al reprezentanților A.S.F. de a comunica spre analiză documentul ce ar fi stat la baza constatării inexistenței contului bancar deschis la societatea bancară, deși în cadrul întâlnirii din data de 5.05.2021 reprezentanții societății au solicitat A.S.F. explicit acest document;

— în lipsa documentului care a stat la baza analizei A.S.F., societatea nu poate formula obiecțiuni;

— nelegalitatea acțiunilor întreprinse de funcționarii A.S.F., respectiv obținerea, manipularea și utilizarea în procesul de supraveghere și control a unor documente cu caracter confidențial;

— atitudinea rău intenționată a unor funcționari A.S.F. în raport cu societatea prin încercări repetate de a se folosi de atribuțiile legale ale A.S.F. în vederea afectării credibilității societății, inclusiv împiedicarea desfășurării activității societății în condiții normale;

— ca urmare a demersurilor A.S.F. au fost cauzate societății prejudicii morale și materiale grave determinate de decizia societății bancare de a înceta raporturile comerciale cu societatea, respectiv notificarea City de a transfera în termen de 90 de zile disponibilul din cont;

— s-au încălcat prerogativele Consiliului A.S.F., dat fiind faptul că raportul de control emis de o direcție de specialitate sunt aplicabile sancțiuni, respectiv au fost realizate ajustări ale fondurilor proprii, deși un director din cadrul A.S.F. nu poate lua decizii sau dispune măsuri în numele A.S.F.;

— A.S.F. a primit atât prin reprezentanții legali ai societății bancare, cât și de la SAR City dovezi incontestabile din care să rezulte existența relațiilor comerciale dintre cele două entități, precum și realitatea extraselor de cont;

— atât auditorul desemnat de A.S.F. — KPMG Audit, cât și auditorul statutar au solicitat și primit independent confirmări ale soldului contului bancar;

— obligația suplimentară a cerinței de capital de solvabilitate (SCR) cu valoarea de 16,5 milioane euro este total irelevantă;

— indicarea obligației de restabilire a nivelului fondurilor proprii (dispusă prin Decizia A.S.F. nr. 325/2021) este lipsită de orice relevanță tehnico-juridică, dat fiind faptul că obligația nu este exigibilă și nu poate face obiectul a două decizii diferite;

— A.S.F. a dispus ajustarea fondurilor proprii pentru data de raportare decembrie 2020 în condițiile în care valoarea cu care s-au ajustat fondurile proprii era aferentă cuantumului determinat pentru iunie 2020, ajustări deja efectuate de societate conform politicilor de calcul ale rezervelor tehnice, modificate ca urmare a deciziei A.S.F. mai sus menționate;

— dat fiind faptul că membrii consiliului de supraveghere nu fac parte din conducerea executivă, raportul de control permanent nu trebuia transmis/comunicat acestora, având în vedere că art. 33 din Regulamentul nr. 4/2021 face vorbire că raportul de control permanent este transmis entității controlate și persoanelor vizate.

Totodată, în anexă la răspunsul societății au fost prezentate, în copie, documente apostilate cu privire la contractul de cont curent din care rezultă semnarea acestuia prin corespondență, precum și extrase de cont/confirmări de sold din perioada 14.03.2017—06.05.2021, iar unele dintre ele traduse de un traducător autorizat, în data de 11.05.2021.

Prin Raportul de control permanent SA-DG 3.852/06.05.2021 s-au comunicat domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis, membru al directoratului, în principal, următoarele:

— pentru data de raportare 31.03.2021 s-a constatat că raportările suplimentare nu au fost transmise în termenele legale, acestea fiind transmise cu întârziere după cum urmează:

— raportările lunare au fost transmise cu întârziere de o zi;

— raportările trimestriale, aferente anexelor nr. 5—17, cu excepția celor specifice activității de asigurări de viață, au fost transmise cu întârziere între o zi și două zile;

— raportările trimestriale, aferente anexelor 17¹ și 17² nu au fost transmise până la data prezentului raport de control permanent;

— raportările semestriale nu au fost transmise până la data raportului de control permanent din data de 6.05.2021;

— raportările anuale nu au fost transmise până la data raportului de control permanent din data de 6.05.2021;

— nu a fost transmis planul de măsuri, aprobat de către conducerea societății, conținând măsuri și termene concrete pe care societatea le va întreprinde pentru restabilirea nivelului legal al indicatorului, deși, potrivit raportării suplimentare de lichiditate, transmise cu întârziere, coeficientul de lichiditate raportat are valoarea de 0,77.

Totodată, s-a comunicat că, în anexa aferentă raportării suplimentare de lichiditate la 31.03.2021, societatea a raportat active lichide în cuantum total de 773.483.399 lei, din care disponibilități în societatea bancară în valoare de 615,64 milioane lei, în creștere cu 68,57% față de 31.12.2020. S-a precizat că, potrivit informațiilor transmise de societate, lichiditățile evidențiate în societatea bancară provin din împrumuturi subordonate din partea acționarului majoritar Vivendi International — S.R.L. (acordate în tranșe începând cu anul 2017), purtătoare de dobândă, în cuantum cumulată de 75 milioane euro la data de 31.12.2020. S-a precizat că potrivit Adresei nr. 12.990/5.05.2021, privind stadiul implementării măsurilor asumate prin planul de măsuri transmis A.S.F. în data de 11.03.2021 conform Deciziei A.S.F. nr. 38/2021, rezultă că în anul 2021 societatea a contractat un nou împrumut de la o societate de la care a contractat un împrumut în anul 2019, în valoare de 50 milioane euro și a majorat împrumutul existent de

la o instituție de credit cu valoarea de 25 milioane euro, pe o perioadă de 5 ani, începând cu aprilie 2021.

De asemenea, în cuprinsul acestui raport, s-a precizat că în cadrul întâlnirii cu reprezentanții A.S.F. din data de 5.05.2021, reprezentanții directoratului și consiliului de supraveghere al asigurătorului au prezentat extrasul de cont și confirmările de sold aferente contului de la societatea bancară, înregistrate la A.S.F. cu nr. RG 14.737/5.05.2021 și nr. RG 14.738/5.05.2021, cont care prezenta un sold la data de 30.04.2021 în cuantum de 125 milioane euro.

Ținând seama de informațiile noi obținute și prezentate în preambulul deciziei, A.S.F. a efectuat ajustări ale activelor lichide raportate de societate în cadrul raportării suplimentare de lichiditate la 31.03.2021, în cuantum de 615.637.500 lei.

Ca urmare a ajustărilor efectuate, coeficientul de lichiditate al SAR City Insurance — S.A., la data de 31.03.2021, calculat ca raport între activele lichide în valoare ajustată de 157.845.899 lei și valoarea rezervei brute de daune avizate în valoare de 1.002.809.576 lei devine 0,16, necesarul de active lichide pentru acoperirea rezervei brute de daune avizate fiind în cuantum de 844.963.677 lei.

Totodată, domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis i s-a comunicat că, în contextul în care deficiențele constatate generează un risc extrem de ridicat de lichiditate, cu implicații directe asupra tuturor obligațiilor rezultate din activitatea de asigurare, coroborat cu faptul că Societatea City Insurance — S.A. deține cea mai ridicată cotă de piață pe segmentul asigurărilor RCA, rezultă un impact semnificativ asupra persoanelor prejudiciate, prin afectarea drepturilor și intereselor acestora, putând conduce la apariția unui potențial risc sistemic, fapt susținut și de creșterea constantă a cotei de piață a societății în ultimii doi ani (39,03% la data 31.12.2019, respectiv 43,49% la 31.12.2020).

În finalul raportului de control permanent se aduce la cunoștință că, raportat la prevederile art. 163 alin. (18¹) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, se solicită ca în termen de 7 zile de la primirea acestuia să explice motivul nerespectării prevederilor legale invocate sau să formuleze obiecțiuni, după caz.

Cu Adresa nr. 14.056/13.05.2021 înregistrată la A.S.F. cu nr. RG 15.587/13.05.2021 societatea a transmis la A.S.F. punctul de vedere asupra raportului de control permanent nr. SA-DG 3.852/6.05.2021 în care se arată că presupusul necesar de lichiditate a fost deja inserat în raportul de control permanent nr. SA-DG 3.764/4.05.2021, singura constatare ce poate face obiectul raportului de control permanent fiind cea referitoare la depunerea cu întârziere a raportărilor.

Cu privire la întârzierile în transmiterea raportărilor, în punctul de vedere transmis Societatea City Insurance — S.A. menționează că nu pot fi imputabile deoarece acestea s-au datorat volumului extrem de semnificativ de solicitări formalizate de auditul statutar și de exercițiul BSR dispus de A.S.F. aflat în derulare, precum și ducerea la îndeplinire a planurilor de măsuri dispuse de A.S.F. care au necesitat procesări de baze de date suplimentare, iar cea mai mare parte a structurii de conducere fiind la limita epuizării, deja fiind luate în discuție mai multe posibile demisii.

Obiecțiunile la ambele rapoarte de control permanent nu se susțin având în vedere următoarele:

Rapoartele de control SA-DG 3.764/4.05.2021 și SA-DG 3.852/6.05.2021 au fost transmise societății și membrilor structurii de conducere în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (18) și alin. (18¹) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 32 și urm. din Regulamentul A.S.F. nr. 4/2021 privind activitatea de control desfășurată de A.S.F.

În mod eronat societatea invocă faptul că prin rapoartele de control au fost aplicate sancțiuni de către o direcție de specialitate, cu încălcarea prerogativelor Consiliului A.S.F., în condițiile în care, în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (18) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se face de către structurile de specialitate din cadrul A.S.F., iar aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute la alin. (2)—(8) se realizează de către Consiliul A.S.F.

Or, niciunde în cuprinsul rapoartelor de control nu se regăsește nicio referire la vreo sancțiune aplicată, ci doar la constatările rezultate din exercitarea controlului permanent, constatări care, în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (18) din Legea nr. 237/2015 coroborat cu prevederile art. 32 alin. (7) din Regulamentul nr. 4/2021 privind activitatea de control desfășurată de către A.S.F., se consemnează în Raportul de control permanent și se aduc la cunoștință entității controlate și conducerii acesteia și/sau persoanelor responsabile prin intermediul acestuia.

În ceea ce privește afirmațiile societății că acțiunea de control permanent a fost efectuată pe baza altor documente în afara celor comunicate de societate cu privire la care reprezentanții A.S.F. ar fi refuzat explicit să le comunice spre analiză societății, se reține că informațiile au fost obținute de către A.S.F., în conformitate cu dispozițiile art. 12 din Legea nr. 237/2015, autoritatea fiind obligată să respecte prevederile art. 19 din Legea nr. 237/2015, utilizarea acestor informații putând fi făcută numai în scopul exercitării supravegherii.

Prin Raportul de control permanent SA-DG nr. 4.182/20.05.2021 s-au comunicat domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis, membru al directoratului, în principal, aspecte privind modalitățile de implementare de către societate a măsurilor dispuse de A.S.F. prin deciziile nr. 455/2020, nr. 457/2020 și nr. 325/2021.

Societatea City a transmis la A.S.F. o serie de informații sub formă de note de fundamentare/fișiere Excel și documente în copie, cu referire la modalitățile de implementare a măsurilor dispuse de A.S.F. prin deciziile nr. 455/2020, nr. 457/2020 și nr. 325/2021.

Prin raportul de control permanent au fost identificate o serie de neconformități, încălcări ale prevederilor cuprinse în actele administrative menționate, ce vor fi detaliate în cele ce urmează, la încadrările faptelor care îi sunt imputabile domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis.

A.S.F. a transmis rapoartele de control permanent atât societății, cât și structurii de conducere ținând cont de prevederile art. 1 alin. (2) pct. 10, art. 25 și art. 26 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 2 alin. (2) lit. a), d), f) și i), art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. e), art. 11, 13, 15, art. 23—28 din Regulamentul nr. 2/2016 privind aplicarea principiilor de guvernanță corporativă de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de A.S.F., precum și ale art. 10 din Norma nr. 21/2016 privind raportările referitoare la activitatea de asigurare și/sau de reasigurare.

Din considerațiile cuprinse în cadrul rapoartelor de control permanent, din informațiile și documentele puse la dispoziție de către societate cu ocazia formulării punctului de vedere asupra rapoartelor, precum și prin raportare la informațiile comunicate autorității în baza art. 12 din Legea nr. 237/2015, detaliate în cele ce urmează, în sarcina domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis se rețin următoarele fapte:

I. Prima faptă reținută în sarcina domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis este cea referitoare la faptul că în cadrul raportării suplimentare de lichiditate din anexa nr. 1 la Norma nr. 21/2016 și în raportările periodice de supraveghere (machetele S.02.01.01.01, S.06.02.01.01, S.06.02.01.02) au fost raportate la A.S.F. active lichide constând în disponibilități

deținute de asigurător într-un cont la o societate bancară, cont despre care A.S.F. a luat la cunoștință că nu există, neasigurându-se astfel caracterul conform cu realitatea al raportărilor transmise la A.S.F. așa cum este prevăzut la art. 10 din Norma nr. 21/2016.

Astfel, prin transmiterea la A.S.F. a unor raportări neconforme cu realitatea se constată influența susceptibilă de a aduce atingere unei administrări corecte și prudente a societății săvârșită de către conducerea societății, inclusiv de către domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis, membru al directoratului.

În ceea ce privește această faptă, Societatea City Insurance — S.A. a raportat începând cu 2017 la A.S.F. active lichide constând în disponibilități deținute de asigurător la o societate bancară, fără ca între aceasta și Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. să existe relații contractuale. Valoarea raportată la data de 31.12.2020 este în quantum de 365.205.000 lei, iar la data de 31.03.2021 este în quantum de 615.637.500 lei.

Din documentele și explicațiile transmise de societate la A.S.F. în perioada martie 2017—mai 2021 a rezultat că disponibilitățile raportate ca existente în contul societății bancare provin din următoarele operațiuni:

— contract de împrumut subordonat din data de 29.09.2016 încheiat cu Vivendi International — S.R.L. în valoare de 30 milioane euro, modificat prin act adițional în data de 31.03.2017 în sensul suplimentării valorii acestuia la 50 milioane euro. Actul adițional a fost semnat de către directorul general al Vivendi Internațional — S.R.L. și de domnul Epameinondas Papanikolaou, în calitate de director general adjunct la Societatea City Insurance — S.A.;

— contract de împrumut comercial încheiat între City Insurance — S.A. și o societate comercială, în data de 09.09.2019, pentru suma de 25 milioane euro, semnat de domnul Renato Szilagyi și domnul Mircea Barbu Buzera în calitate de președinte, respectiv vicepreședinte al directoratului City, precum și de reprezentantul legal al respectivei societăți. Acest contract a fost desființat în data de 22.06.2020 și transformat în împrumut subordonat de la acționarul Vivendi Internațional — S.R.L., înscris semnat de domnul Renato Szilagyi și domnul Mircea Barbu Buzera în calitate de președinte, respectiv vicepreședinte al directoratului City Insurance — S.A., precum și de domnul Epameinondas Papanikolaou în calitate de administrator al Vivendi Internațional — S.R.L.

În anul 2021, Societatea City Insurance — S.A. a contractat un nou împrumut de la societatea de la care a contractat împrumutul în anul 2019, în valoare de 50 milioane euro, contract care nu a fost pus la dispoziția A.S.F.

Începând cu anul 2017 și până în prezent, dovedirea rapoartelor comerciale dintre societatea bancară și societatea de asigurare s-a realizat prin depunerea unor înscrisuri (extrase bancare și adevărințe) semnate de un reprezentant al societății bancare. Potrivit extraselor de cont și confirmărilor de sold aferente contului bancar semnate de un reprezentant al societății bancare, puse la dispoziția autorității de către societate, rezultă că soldul acestui cont nu a înregistrat modificări, cu excepția influenței sumelor aferente suplimentărilor împrumutului.

De asemenea, de la deschiderea contului și până în prezent, conducerea companiei, inclusiv domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis, prin atribuțiile aferente funcției ocupate, a confirmat că aceste sume deținute în cont sunt pe deplin disponibile societății City Insurance — S.A. pentru a fi utilizate în cursul normal al activității. Sumele au fost reflectate în evidența contabilă a societății, cu știința domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis.

Așadar, potrivit informațiilor transmise de societate, la data de 31.12.2020 aceste lichidități provin din împrumuturi

subordonate din partea acționarului majoritar Vivendi International — S.R.L. (acordate în tranșe începând cu anul 2017), purtătoare de dobândă, în cuantum cumulat de 75 milioane euro.

Așa cum am precizat în preambulul deciziei, societatea a fost în dificultate financiară fiind supusă unei proceduri administrative de redresare financiară pe bază de plan, iar ulterior în vederea luării unor măsuri care să asigure fonduri proprii eligibile care să acopere SCR sau modificarea profilului de risc, precum și fonduri proprii eligibile care să acopere MCR și restabilirea coeficientului de lichiditate, Societatea City a prezentat extrase de cont emise de către societatea bancară, din care rezultă faptul că asigurătorul dispune de disponibilități financiare necesare susținerii activității și îndeplinirii cerințelor legale.

Indicatorii de solvabilitate și coeficientul de lichiditate al societății au fost astfel grav denaturați, prin faptul că cifrele raportate de societate au avut în vedere un disponibil bănesc deținut într-un cont la o societate bancară, cont despre care A.S.F. a luat cunoștință în aprilie 2021 că nu există.

Până la data la care autoritatea a avut cunoștință despre acest aspect, A.S.F. a emis o serie de acte administrative, instituind în sarcina societății o serie de măsuri prin deciziile

nr. 457/2020 și nr. 325/2021, măsuri în cadrul cărora a ținut cont de disponibilitățile bănești raportate de societate în contul societății bancare.

a) Cu privire la primul raport de control permanent, s-a constatat că fondurile proprii eligibile care acoperă MCR și SCR, pentru data de referință 31.12.2020, au scăzut considerabil, ca urmare a ajustărilor făcute de autoritate, pe baza informațiilor referitoare la lipsa contului în care era deținut disponibilul din societatea bancară.

Prin Raportul de control permanent nr. SA-DG 3.764/04.05.2021, s-a adus la cunoștința domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Foti, membru al directoratului, că autoritatea a luat act de faptul că în evidențele societății bancare nu a fost identificat contul bancar care apare pe extrasele de cont și pe care societatea le-a pus la dispoziția A.S.F., iar între această societate bancară și Societatea de Asigurare Reasigurare City Insurance — S.A. nu există relații contractuale. Totodată, prin raport, s-a comunicat că urmare a ajustărilor efectuate, la data de 31.12.2020 societatea nu mai deține suficiente fonduri proprii eligibile să acopere cerința de capital de solvabilitate (SCR) și cerința minimă de capital (MCR).

Ca urmare a ajustărilor efectuate, ținând cont de lipsa disponibilităților bănești din evidențele societății bancare, fondurile proprii și indicatorii de solvabilitate ai Societății City Insurance — S.A., la data de 31.12.2020, se prezintă astfel:

— lei —

Fonduri proprii disponibile și eligibile	Raportat de societate	Ajustări A.S.F.	Rezultat ajustat A.S.F.
Total fonduri proprii disponibile să acopere SCR	472.358.107	– 609.205.000	– 136.846.893
Total fonduri proprii disponibile să acopere MCR	454.674.757	– 609.205.000	– 154.530.243
Total fonduri proprii eligibile să acopere SCR	472.358.107	– 609.205.000	– 136.846.893
Total fonduri proprii eligibile să acopere MCR	308.284.480	– 609.205.000	– 300.920.520
SCR	379.092.182	80.345.100	459.437.282
MCR	94.773.045	x	94.773.045
Grad de acoperire a SCR cu fonduri proprii eligibile	1,25	x	– 0,2979
Grad de acoperire a MCR cu fonduri proprii eligibile	3,25	x	– 3,1752

În aplicarea art. 163 alin. (18¹) din Legea nr. 237/2015, s-a dat posibilitatea domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis să transmită punctul de vedere cu privire la aspectele constatate, precum și explicații, documente justificative sau obiecții cu privire la reținerile din Raportul de control permanent SA-DG nr. 3.764/04.05.2021.

Raportat la cele precizate, în întâlnirea cu reprezentanții A.S.F. din data de 05.05.2021, conducerea societății, prin domnul Renato Szilagyi, a prezentat extrasul de cont și confirmările de sold aferente contului de la societatea bancară, înregistrate la A.S.F. cu nr. RG 14.737/05.05.2021 și nr. RG 14.738/05.05.2021, cont care prezenta un sold la data de 30.04.2021 în cuantum de 125 milioane euro.

b) A.S.F. a transmis al doilea raport de control permanent către societate și către domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Foti, respectiv Raportul de control permanent SA-DG nr. 3.852/06.05.2021.

Luând în considerare lichiditățile din societatea bancară în cuantum de 615,64 milioane lei (contravaloarea a 125 milioane euro), Societatea City Insurance — S.A. a raportat la data de 31.03.2021, cu întârziere, un coeficient de lichiditate de 0,77 fără să transmită planul de măsuri, aprobat de către conducerea societății de asigurare-reasigurare, conținând măsuri și termene concrete pe care societatea le va întreprinde pentru restabilirea nivelului legal al indicatorului.

În anexa aferentă raportării suplimentare de lichiditate la 31.03.2021, societatea a raportat active lichide în cuantum total de 773.483.399 lei, din care disponibilități în societatea bancară arătată în valoare de 615,64 mil lei, în creștere cu 68,57% față de 31.12.2020.

În consecință, A.S.F. a efectuat ajustări în ceea ce privește fondurile proprii și indicatorii de solvabilitate ai societății la data de 31.12.2020, precum și ale activelor lichide raportate de societate în cadrul raportării suplimentare de lichiditate la 31.03.2021, în cuantum de 615.637.500 lei.

Urmare a ajustărilor efectuate, coeficientul de lichiditate al SAR City Insurance — S.A., la data de 31.03.2021, calculat ca raport între activele lichide în valoare ajustată de 157.845.899 lei și valoarea rezervei brută de daune avizate în valoare de 1.002.809.576 lei devine 0,16, necesarul de active lichide pentru acoperirea rezervei brute de daune avizate fiind în cuantum de 844.963.677 lei.

Ulterior, conducerea societății, prin domnul Renato Szilagyi, a comunicat prin e-mail-uri adresate reprezentanților autorității, în datele de 18 și 19 mai 2021, informații suplimentare referitoare la existența sumei de 125.000.000 euro, despre transferul acestei sume către o altă societate bancară, precum și intenția societății bancare de a înceta relațiile contractuale cu Societatea City Insurance — S.A. Totodată, domnul Renato

Szilagyi a făcut precizări suplimentare referitoare la efectele juridice ale apostilei.

Cu referire la documentele noi transmise în data de 19.05.2021 și față de răspunsul societății nr. 13.672/11.05.2021 la Raportul de control permanent SA-DG nr. 3.764/04.05.2021, prin care conducerea societății a informat A.S.F. despre decizia societății bancare de a înceta raporturile comerciale cu societatea, respectiv notificarea City de a transfera în termen de 90 de zile disponibilul din cont, se rețin următoarele:

Ordinul de plată la care se face referire în mesaj este datat 07.05.2021, este semnat de către Papanikolaou Epameinondas — membru al consiliului de supraveghere, iar prin acesta se instrucează societatea bancară să transfere fondurile la o altă instituție bancară.

Având în vedere aspectele menționate în preambul privind informațiile obținute de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în aplicarea art. 12 din Legea nr. 237/2015 și a acordurilor internaționale în care este parte semnatară, acestea nu mai puteau fi luate în considerare în calculul indicatorilor societății, rezultând neconformități majore față de cadrul legal în vigoare cu privire la SCR și MCR și al coeficientului de lichiditate.

În ceea ce privește transferul bancar la care face referire în mesajul din data de 19.05.2021, este de menționat că între cele două extrase de cont există diferențe în sensul că extrasul de cont datat 11.05.2021 nu conține nici numărul contului și nici numele beneficiarului, față de cel din 12.05.2021 care cuprinde aceste informații.

Întrucât transferul vizează fondurile din contul deschis la societatea bancară menționată către o nouă instituție bancară, iar pe de altă parte extrasele de cont prezintă inconsistențe semnificative, este pusă la îndoială atât realitatea transferului efectuat, cât și existența disponibilului la noua societate bancară.

Totodată, referitor la comunicarea documentelor care confirmă existența soldului deținut de către asigurator la societatea bancară însoțite de apostilă și conformate de către un cabinet notarial, acestea nu se susțin.

Documentele sunt conformate de către un cabinet notarial din țara de origine a societății bancare. Conform traducerii autorizate prezentate de către societatea de asigurare odată cu comunicarea documentelor, prin această conformare se atestă efectuarea unei copii legalizate de pe înscrisul prezentat de către solicitant.

Totodată, în același document se menționează în mod expres faptul că legalizarea nu se extinde asupra însemnătății și valabilității documentului prezentat. Prin urmare, nu sunt confirmate de cabinetul notarial veridicitatea informațiilor cuprinse în cadrul acestor înscrisuri.

În ceea ce privește aplicarea apostilei, aceasta are un alt rol decât cel menționat de către reprezentanții societății de asigurare. În acest sens, arătăm că sunt aplicabile prevederile Convenției de la Haga din 5 octombrie 1961 cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine (încheiată la 5 octombrie 1961), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 26 august 1999, și ale Regulamentului (UE) 2016/1.191 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016 privind promovarea liberei circulații a cetățenilor prin simplificarea cerințelor de prezentare a anumitor documente oficiale în Uniunea Europeană și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1.024/2012.

Astfel, potrivit art. 1 alin. (1) și (2) din Convenția de la Haga: „(1) Prezenta convenție se aplică actelor oficiale care au fost întocmite pe teritoriul unui stat contractant și care urmează să fie prezentate pe teritoriul unui alt stat contractant.

(2) Sunt considerate acte oficiale, în sensul prezentei convenții:

a) documentele care emană de la o autoritate sau de la un funcționar al unei jurisdicții a statului, inclusiv cele care emană de la ministerul public, de la un grefier sau de la un executor judecătoresc;

b) documentele administrative;

c) actele notariale;

d) declarațiile oficiale, cum ar fi: cele privind mențiuni de înregistrare, viza de investire cu dată certă și legalizări de semnătură, depuse pe un act sub semnătură privată.”

Conform art. 1 alin. (3) din Convenție, nu se aplică:

„a) documentelor întocmite de agenți diplomatici sau consulari;

b) documentelor administrative care au legătură directă cu o operațiune comercială sau vamală.”

În speță, apostilarea vizează definiția prevăzută la art. 3 din Regulamentul 2016/1.191 care definește „copia certificată” ca fiind copia unui document oficial original care este semnată și atestată ca fiind o reproducere corectă și completă a celui document oficial original de către o autoritate care este împuternicită în temeiul dreptului intern să facă acest lucru și care este din același stat membru care a eliberat inițial documentul oficial.

Pe cale de consecință, operațiunea de apostilare își produce efectele cu privire la legalizare și înseamnă formalitatea de certificare a autenticității semnăturii unei persoane care ocupă o funcție oficială, a calității în care a acționat semnatarul documentului și, dacă este cazul, a identității sigiliului sau ștampilei aplicate pe documentul respectiv.

În fapt, niciuna din cele două operațiuni, nici cea de legalizare și nici cea de apostilare, nu vizează informațiile cuprinse în cadrul documentului și valabilitatea acestuia și nu atestă veridicitatea în vreun fel a informațiilor cuprinse în cadrul acestor documente.

În raport cu aspectele menționate, se constată încălcarea dispozițiilor art. 10 din Norma A.S.F. nr. 21/2016, care instituie în sarcina membrilor conducerii executive a entității raportoare obligația de a transmite corect și conform cu realitatea și cerințele prevederilor legale raportările comunicate către A.S.F.

Domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis avea obligația legală de a transmite A.S.F. raportările corecte și conforme cu realitatea și cerințele prevederilor legale în virtutea calității sale de membru al directoratului.

De asemenea, potrivit prevederilor art. 17.1 din actul constitutiv al societății „Conducerea Societății revine în exclusivitate Directoratului, care îndeplinește actele necesare și utile pentru realizarea obiectului de activitate al Societății (...)”. Totodată potrivit art. 17.9 lit. s) din actul constitutiv al societății, directoratul (al cărui membru este în prezent) „aprobă raportul privind solvabilitatea și situația financiară și stabilește acțiunile și măsurile care urmează a fi întreprinse pentru eficientizarea activității, pe baza constatărilor și recomandărilor funcției de audit intern”.

Prin includerea în evidențele financiar-contabile ale societății a unor fonduri despre care A.S.F. a luat cunoștință că nu există au fost afectați grav indicatorii de solvabilitate ai Societății City Insurance — S.A., aceștia situându-se sub limitele legale, precum și indicatorul de lichiditate.

Ținând cont de faptul că în comunicările permanente cu A.S.F. s-au transmis documente și informații cu privire la disponibilitățile aflate într-un cont despre care A.S.F. a luat cunoștință că nu există, iar domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis are o funcție de conducere în cadrul societății și totodată a pus aceste documente/informații la dispoziția A.S.F., se constată că acesta are o influență susceptibilă de a aduce atingere unei administrări corecte și prudente a societății.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 163 alin. (1) lit. a) și r) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 1.000.000 lei și cu retragerea aprobării acordate de A.S.F. în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (4) lit. b) și alin. (5) lit. a) din aceeași lege.

II. A doua faptă se referă la faptul că domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis nu a respectat termenul de raportare stabilit de normele legale aplicabile societății. Astfel, raportările suplimentare prevăzute de Norma A.S.F. nr. 21/2016 privind raportările referitoare la activitatea de asigurare și/sau de reasigurare nu au fost transmise în termenele legale, respectiv până la data de 30.04.2021. De asemenea, nu a fost transmis planul de măsuri, aprobat de către conducerea societății, conținând măsuri și termene concrete pe care societatea le va întreprinde pentru restabilirea nivelului legal al indicatorului, deși, potrivit raportării suplimentare de lichiditate, transmise cu întârziere la data de 05.05.2021, coeficientul de lichiditate raportat are valoarea de 0,77.

Potrivit art. 6 alin. (1)—(4) din Norma nr. 21/2016, Societatea trebuie să transmită la A.S.F.:

„(1) Raportările anuale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) — în termen de 120 de zile de la data de referință pentru care au fost întocmite, cu excepția celor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) pct. (i).

(1¹) Raportările semestriale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b) — în termen de 45 de zile de la data de referință pentru care au fost întocmite, cu excepția celor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b) pct. (i).

(2) Raportările trimestriale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. c) — până în ultima zi calendaristică a lunii următoare încheierii trimestrului pentru care se face raportarea.

(3) Raportările lunare prevăzute la art. 41 și art. 5 alin. (1) lit. d) — până în ultima zi calendaristică a lunii următoare celei pentru care se face raportarea.

(4) Raportarea suplimentară de lichiditate prevăzută la art. 41 — până în ultima zi calendaristică a lunii următoare celei pentru care se face raportarea.”

Potrivit prevederilor art. 41 din Norma nr. 21/2016, în situația în care coeficientul de lichiditate este neconform, odată cu această raportare societatea transmite un plan, aprobat de conducere, cu măsuri și termene concrete pe care urmează să le întreprindă în scopul restabilirii nivelului indicatorului până cel târziu la data de 30.09.2021.

Astfel, în Raportul de control permanent SA-DG nr. 3.852/06.05.2021 s-a constatat că pentru data de raportare 31.03.2021 raportările suplimentare nu au fost transmise în termenele legale, astfel: raportările lunare au fost transmise cu întârziere de o zi; raportările trimestriale, aferente anexelor nr. 5—17, cu excepția celor specifice activității de asigurări de viață, au fost transmise cu întârziere între o zi și două zile; raportările trimestriale, aferente anexelor nr. 17¹ și 17², cu întârziere de 9 zile, iar raportările semestriale și raportările anuale (situațiile financiare auditate) nu au fost transmise până la data de 06.05.2021. De asemenea, nu a fost transmis planul de măsuri, aprobat de către conducerea societății, conținând măsuri și termene concrete pe care societatea le va întreprinde pentru restabilirea nivelului legal al indicatorului, deși, potrivit raportării suplimentare de lichiditate, transmise cu întârziere, coeficientul de lichiditate raportat are valoarea de 0,77.

În punctul de vedere exprimat de către societate s-a arătat că entitatea a fost în imposibilitate de a transmite raportările în termenul legal.

Răspunzând celor susținute de societate, se reține că raportările netransmise în termenul legal sunt rapoartări ce se transmit autorității cu o regularitate ce nu reprezintă o noutate

pentru societate (Norma A.S.F. nr. 21/2016 ce reglementează raportările este în vigoare încă din anul 2016).

Conducerea societății trebuia să se asigure că a instituit procesele necesare în vederea respectării cadrului legal în vigoare și este cel puțin de neînțeles afirmația privind necesitatea prelucrării suplimentare a bazelor de date atât timp cât în repetate rânduri s-a subliniat de către conducerea societății gradul înalt de informatizare. Astfel, explicațiile societății nu pot fi considerate ca fiind un motiv justificat care să stea la baza nerespectării termenelor privind raportările.

Prin urmare, raportările nu au fost transmise în termenele legale, respectiv până la data de 30.04.2021, fiind transmise după cum urmează:

— raportările lunare au fost transmise în data de 05.05.2021;

— raportările trimestriale, aferente anexelor nr. 12—17, cu excepția celor specifice activității de asigurării de viață, au fost transmise în datele de 05.05.2021 și 06.05.2021;

— raportările trimestriale, aferente anexelor nr. 5—11 și anexele nr. 17¹ și 17² au fost transmise în data de 14.05.2021;

— raportările semestriale au fost transmise în data de 20.05.2021;

— raportările anuale au fost transmise în data de 21.05.2021.

De asemenea, Societatea City Insurance — S.A. nu a transmis planul de măsuri solicitat, aprobat de conducerea entității, cu toate că, potrivit raportării suplimentare de lichiditate, transmisă cu întârziere, coeficientul de lichiditate raportat are valoarea de 0,77.

În acest sens arătăm că au fost încălcate prevederile art. 6 alin. (1)—(4) și art. 4¹ din Norma A.S.F. nr. 21/2016 privind raportările referitoare la activitatea de asigurare și/sau reasigurare.

Potrivit art. 10 din Norma A.S.F. nr. 21/2016 „membrii conducerii executive a entității raportoare, în cazul de față vicepreședintele directoratului, răspund pentru caracterul complet, corect și conform cu realitatea și cerințele prevederilor legale al raportărilor transmise A.S.F.”

Fapta constituie contravenție potrivit art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 73.777 lei în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (4) lit. b) din aceeași lege.

III. A treia faptă se referă la faptul că domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis nu a respectat prevederile:

— art. 1 pct. 1 din Decizia nr. 455/2020 și prevederile art. 57 din Legea nr. 237/2015, potrivit cărora în vederea calculării rezervelor tehnice societățile segmentează obligațiile de asigurare și reasigurare în grupe de riscuri omogene și, cel puțin, pe linii de afaceri;

— art. 1 pct. 1.2 și 1.5 din Decizia nr. 455/2020, dat fiind faptul că nu a fost transpus în tratatul de reasigurare cu referința 16-0380-16 clauza din Protocolul din 17.09.2019 conform căreia soldul fondurilor reținute trebuia să ajungă la nivelul 0 la data de 31.12.2020, iar prin operațiunea de încheiere a contractelor cu reasigurătorii B.R. și A.C. nu a fost recuperat prin fluxuri de numerar soldul negativ al fondurilor reținute în valoare de 118.229.830 euro la data de 30.09.2020, ci doar s-a diminuat la valoarea de 51.761.636 euro, date fiind strict noile clauze contractuale cu privire la calculul fondurilor reținute.

a) Cu referire la măsura de la art. 1 pct. 1.1 din Decizia A.S.F. nr. 455/2020, prin Adresa înregistrată la A.S.F. cu nr. 10713/13.04.2021, societatea, prin organul de conducere, a prezentat nota de fundamentare referitoare la implementarea cerinței măsurii dispuse la punctul 1.1. din Decizia A.S.F. nr. 455/06.04.2020.

Pentru data de referință 31.12.2020, s-a procedat la implementarea unui set de măsuri cantitative și calitative care să aibă ca efect diminuarea riscului de subadecvare a rezervei de daune, mai exact riscul de neconstituire a rezervei de daună neavizată pentru valoarea daunelor mari. În acest sens, reprezentanții societății au prezentat o ajustare a celei mai bune estimări a rezervei de daună, efectuată în scopul diminuării limitărilor modelului rezultate din plafonarea daunelor mari la nivelul cuantilei de 0,99.

Din analiza documentelor puse la dispoziție reiese că metoda utilizată pentru determinarea ajustării necesare compensării subadecvării rezervei de daună, rezultată din plafonarea daunelor mari, nu servește scopului propus deoarece variația astfel identificată poate fi generată și de alți factori.

În plus, în situația de față orice estimare aferentă daunelor mari nu este relevantă, întrucât evaluarea rezervei de daună la nivel de grupe omogene de riscuri este în curs de realizare, în sensul că „[...] Societatea testează diverse metode alternative de calcul pentru a se putea asigura că metoda aleasă este stabilă și generează rezultate consistente de la o iterație de calcul la alta (la o frecvență de calcul trimestrială)”.

Prin raportare strict la metoda folosită pentru determinarea valorii ajustării celei mai bune estimări a rezervei de daună, în elaborarea acesteia, funcția actuarială s-a rezumat la un set de presupunerii, după cum urmează:

- (i) daunele estimate la data de 31.12.2019 să fie plătite în anul 2020 reprezintă doar 75,87% din daunele efectiv plătite în anul 2020 (prima diagonală estimată și dezvoltată a triunghiului de daune), exclusiv datorită faptului că daunele estimate la 31.12.2019 nu conțin și estimarea pentru daune peste cuantila de 0,99;
- (ii) daunele mari se dezvoltă proporțional cu daunele mici;
- (iii) întreg triunghiul de daune ce urmează a se dezvolta va prezenta aceeași subadecvare ca cea identificată pentru prima diagonală dezvoltată.

Astfel, metoda utilizată, bazată pe ajustarea celei mai bune estimări a rezervei de daună în funcție de rezultatul obținut în urma comparării acesteia cu experiența, nu reprezintă o metodă de estimare adecvată a rezervei de daună pentru daunele mari și nu ia în considerare corespunzător toate fluxurile de numerar, conform principiilor regimului Solvabilitate II referitoare la calculul celei mai bune estimări a rezervelor tehnice.

Chiar dacă ajustarea efectuată are ca efect diminuarea riscului de subadecvare a rezervei de daună, aceasta nu răspunde cerinței de la teza I din măsura de la punctul 1.1 din Decizia A.S.F. nr. 455/6.04.2020.

Prin urmare, se constată că nu a fost transmisă la A.S.F. ediția revizuită a politicii de constituire, modificare și menținere a rezervelor tehnice sub regim Solvabilitate II, document care să conțină descrierea noii metode de calcul al celei mai bune estimări a rezervei de daună, astfel încât să se respecte prevederile legale în vigoare, în sensul segmentării obligațiilor de asigurare cel puțin la nivelul liniilor de afaceri în vederea calculării rezervelor tehnice în acord cu dispozițiile art. 57 din Legea nr. 237/2015, fiind încălcate prevederile art. 1 pct. 1.1 din Decizia A.S.F. nr. 455/2020.

b) Cu referire la măsura dispusă la art. 1 pct. 1.2. din Decizia A.S.F. nr. 455/2020 de prezentare a unui act adițional la tratatul de reasigurare cu referința 16-0380-16 conform protocolului din 17.09.2019, societatea, prin reprezentanții săi, a prezentat un act adițional (nr. 12) prin care s-a stabilit o valoare a primei minime și de depozit (MDP) aferentă lunii septembrie 2019 de 2 milioane euro, iar pentru restul perioadei, până la 31.12.2020, de 500 mii euro pe lună fără a se transpune clauza din protocol ca soldul fondurilor reținute la data de 31.12.2020 să ajungă la nivelul 0, fiind încălcate astfel prevederile art. 1 pct. 1.2 din Decizia A.S.F. nr. 455/2020.

c) Cu referire la măsura de la art. 1 pct. 1.5 din Decizia A.S.F. nr. 455/2020, Societatea, prin reprezentanții săi, a transmis actul adițional nr. 13 la tratatul de reasigurare cu referința 16-0380-16, din care rezultă că reasigurătorul B.R. a preluat 50% și A.C. cealaltă parte de 50% din cedarea în reasigurare a unei cote de 60% din activitatea RCA și 70% din CASCO, începând cu 1.10.2020, și o precizare potrivit căreia „prin aceste contracte nu s-a comutat vechiul contract ci s-a realizat o novație a contractului inițial, urmată de un transfer al tuturor drepturilor și obligațiilor contractuale aferente contractului novat către noile contracte, astfel încât să existe continuitate în acoperire”.

Având în vedere cerința dispusă prin Decizia A.S.F. nr. 455/2020, potrivit căreia societatea avea obligația de prezentare a unui act adițional la tratatul de reasigurare cu referința 16-0380-16 conform Protocolului din 17.09.2019, astfel încât soldul fondurilor reținute la data de 31.12.2020 să ajungă la nivelul 0, precum și prezentarea documentelor justificative care atestă sumele recuperate (în termen de 10 zile lucrătoare de la expirarea termenului de 90 de zile pentru recuperarea soldului negativ al fondurilor reținute, așa cum este prevăzut în tratatul de reasigurare cu referința 16-0380-16), și luând în considerare inclusiv explicațiile transmise de societate prin Adresa nr. 4.218/10.02.2021 înregistrată la A.S.F. cu nr. 681/11.02.2021 potrivit căreia prin încheierea noului contract „s-a realizat o novație a contractului inițial”, [...] cu scopul „să existe continuitate în acoperire”, măsurile întreprinse de societate nu întrunesc cerințele Deciziei nr. 455/2020 având în vedere elementele redată mai jos.

Deși societatea avea la îndemână clauza/Condiția 15 Offset din tratatul cu referința 16-0380-16 conform căreia „cele două părți (ale tratatului) puteau în orice moment să compenseze creanțele/datoriile reciproce”, nu a întreprins niciun demers pentru recuperarea fondurilor negative, mai mult s-au efectuat în continuare plăți către reasigurători (MDP), deși creanța față de reasigurători a crescut în decursul anilor 2019 și 2020.

În fapt, prin operațiunea de încheiere a contractelor cu reasigurătorii B.R. și A.C. nu a fost recuperat soldul negativ al fondurilor reținute în valoare de 118.229.830 euro la data de 30.09.2020, iar prin preluarea de către cei doi reasigurători a acestei creanțe care, așa cum rezultă din confirmările de solduri transmise de societate la A.S.F., s-a diminuat la valoarea de 51.761.636 euro la data de 31.12.2020, date fiind noile clauze contractuale cu privire la calculul fondurilor reținute și nu au fost generate fluxuri de numerar în măsură să aducă beneficii pentru societate și să contribuie la îmbunătățirea situației financiare a societății.

Astfel, se constată încălcarea prevederilor art. 1 pct. 1.5 din Decizia A.S.F. nr. 455/2020.

d) La art. 1 pct. 1.6 din Decizia A.S.F. nr. 455/2020 s-a dispus în sarcina societății măsura confirmării soldului obligațiilor de plată cu corespondenții Carte Verde (DEKRA și alții) la finele anului 2019, înregistrat în baza cererilor de rambursare și de chemare în garanție emise de aceștia, cu obligația transmiterii la Autoritatea de Supraveghere Financiară a documentelor care fac dovada realizării măsurii odată cu transmiterea situațiilor financiare auditate pentru sfârșitul anului 2019.

Cu referire la această măsură societatea a comunicat A.S.F. faptul că nu a primit la finele anului 2019 confirmări din partea corespondenților Carte Verde, aceștia motivând fie că nu sunt în poziția de a aloca resursele necesare pentru a transmite acest răspuns, fie au motivat că birourile Carte Verde nu se află în poziția de a transmite informații cu privire la activitățile lor de instrumentare a daunelor către terți independenți (exemplu: auditori). Procesul de reconciliere al Societății cu birourile Carte Verde este unul continuu, în baza informațiilor pe care le primește și le procesează individual la nivel de dosar de daună.

Prin Adresa nr. 15.880/27.05.2021, înregistrată la A.S.F. cu nr. SA-DG 4.381/27.05.2021, Societatea a transmis un punct de vedere prin care obiectează asupra reținerilor din raportul de control permanent, iar în anexă, la răspuns, au fost prezentate documente (trei anexe) cu referire la măsurile de la art. 1 pct. 1.1, pct. 1.6 din Decizia nr. 455/2021, după cum urmează:

— anexa nr. 1 — Politica de constituire, modificare și menținere a rezervelor tehnice Solvency II;

— anexa nr. 2 — o filă neșemnată/neasumată „Back test la data de referință 31 decembrie 2021, plăți plafonate”;

— anexa nr. 3 — corespondență e-mail purtată în luna februarie 2021 cu corespondentul Carte Verde Dekra și alții în care se solicită confirmare de sold la data de 30.06.2020.

În ceea ce privește obiecțiunile societății, acestea au fost formulate pentru fiecare măsură reținută în raportul de control ca fiind neîndeplinită astfel:

a) Cu referire la măsura de la art. 1 pct. 1.1 din Decizia nr. 455/2020 Societatea a obiectat următoarele:

„[...] Singurul aspect care rămâne, formal vorbind, neacoperit de modificarea de metodă, a fost separarea liniilor de activitate pentru calculul celei mai bune estimări a riscului de daună (BEL Claims). În cadrul procesului anual de auditare, am arătat auditorului financiar independent că metoda aplicată de Societate la nivelul întregului portofoliu, inclusiv metodele de ajustare a acesteia, generează rezultate mai mari comparativ cu aplicarea acesteia, inclusiv metodele de ajustare la nivelul claselor de asigurare. Testele suplimentare la care facem referire pot fi coroborate cu opinia emisă de auditorul financiar statutar, care atrage atenția asupra modalității de calcul a rezervei de daune neavizate, însă nu conține și o calificare cantitativă cu privire la posibilele deficiente determinate de calculul la nivel agregat a acestora. Așadar, cu toate că, în opinia noastră, metoda modificată prin calculul suplimentar al BEL Claims pentru daune mari generează o suficiență a rezultatului, înțelegem să modificăm politica de rezerve și să includem calcule separate de linii de activitate, în conformitate cu precizările efectuate de dvs. (anexată)”

Obiecțiunile societății nu înlătură constatarea din raportul de control permanent având în vedere următoarele:

Politica de constituire, modificare și menținere a rezervelor tehnice Solvency II a fost elaborată în data de 24.05.2021 și aprobată prin Decizia directoratului nr. 19/27.05.2021 și transmisă autorității ulterior constatării de către A.S.F. a neîndeplinirii măsurii.

Politica prezentată de societate este insuficient revizuită și poate induce în eroare utilizatorii acesteia, cuprinzând numeroase neconcordanțe între informațiile prezentate și nerăspunzând adecvat măsurii 1.1 deoarece:

(i) Conform secțiunii 3.2.1. înțelegem că „metoda bootstrap Chain Ladder [este] aplicată la nivelul fiecărei clase de asigurare conform Directivei SII”. În schimb:

- secțiunea 10 Fluxul de acțiuni desfășurate în cadrul procesului de evaluare a rezervelor tehnice prevede că „se utilizează metoda «Mack Chain-Ladder», aplicată la nivelul întregului portofoliu modelat (...)”;
- secțiunea 6 Segmentarea prevede că „Dacă datele nu pot fi colectate la nivelul necesar pentru o singură clasă de Solvabilitate, atunci s-ar putea aplica distribuția pe clase de asigurare”. Mai mult, în continuare se face referire la caracterul neaditiv al metodei Chain Ladder, la necesitatea utilizării unei singure grupe de riscuri în vederea aplicării acesteia, precum și la faptul că aceasta este completată de o metodă de alocare pentru evidențierea rezervelor tehnice la nivelul liniilor de afaceri.

(ii) Modificările aduse politicii nu menționează explicit modul în care se estimează rezerva pentru daune mari. Putem doar să presupunem că noua metodă se bazează pe întreg triunghiul de daune (neplafonate) și astfel implicit ia în calcul daunele mari. În schimb, conform secțiunii 10 Fluxul de acțiuni desfășurate în cadrul procesului de evaluare a rezervelor tehnice, „se folosește limitarea la nivelul unei cuantile de 0,99, care împiedică introducerea în model a valorilor aberante, care ar denatura dezvoltarea daunelor (și se asigură astfel independența elementelor din triunghi [...])”.

Astfel, deși societatea precizează în cadrul politicii, precum și în nota de fundamentare privind aprobarea politicii că, pentru a răspunde cerințelor Deciziei nr. 455/2020, va segmenta informațiile pe linii de activitate și va efectua calculul celei mai bune estimări pe baza daunelor neplafonate, aceste aspecte nu se regăsesc fără echivoc în secțiunile corespunzătoare ale politicii. Politica nu este coerentă și nu rezultă clar metodologia care va fi aplicată deoarece nu au fost eliminate din cuprinsul acesteia elementele de neconformitate care au făcut obiectul Deciziei nr. 455/6.04.2020.

Mai mult, deși noua politică a intrat în vigoare în data de 27 mai 2021, societatea o va pune în aplicare de la data de referință 31.12.2021, indicând în mod indirect că nu pot fi aduse modificări unei politici în cursul anului deoarece politicile contabile reprezintă principiile, bazele și regulile specifice aplicate de o entitate la întocmirea și prezentarea situațiilor financiare anuale. Acesta nu este un motiv întemeiat de a nu modifica politica anterior menționată deoarece aceasta nu este o politică contabilă, ci este o politică de constituire, modificare și menținere a rezervelor tehnice conform regimului de reglementare prudențială Solvabilitate II. Chiar dacă metodologia de calcul a celei mai bune estimări a rezervei de daună va fi aplicată și în calculul rezervei de daună neavizată, considerăm că politica contabilă nu va fi modificată, deoarece politicile contabile referitoare la rezerve conform Notei 2 Politici și Metode Contabile la Situațiile Financiare menționează că: „Societatea creează și menține rezervele tehnice în conformitate cu Norma A.S.F. nr. 38/2015 privind rezervele tehnice constituite pentru activitatea de asigurare, modul de calcul al acestora în scopul întocmirii situațiilor financiare anuale și registrul special de evidență a activelor care le acoperă. [...] Rezerva de daune neavizate reprezintă fondul constituit pentru onorarea obligațiilor viitoare ale asigurătorului ca urmare a daunelor întâmplare, dar neraportate până la data de referință a calculului rezervelor.”

Prin includerea în noua politică, ce a intrat în vigoare în data de 27.05.2021, a unei metode ce se va pune în aplicare începând cu 31.12.2021 și prin menținerea referirilor repetate la metoda ce a făcut obiectul Deciziei nr. 455/6.04.2020, societatea va continua, până la finele anului 2021, să aplice metoda Chain Ladder la nivelul întregului portofoliu prin plafonarea daunelor la nivelul cuantilei de 0.99, tergiversând astfel implementarea efectivă a măsurilor dispuse în sarcina acesteia.

b) Cu referire la măsurile de la art. 1 pct. 1.2. și 1.5. din Decizia nr. 455/2020, societatea a obiectat invocând faptul că actul administrativ emis de A.S.F. (Decizia nr. 455/2020) care a preluat prevederile unui protocol de discuție dintre participanții la o întâlnire este caduc, iar tratatul de reasigurare cu referință 16-080-16 a încetat să mai producă efecte de la data de 30.09.2020 odată cu novația acestuia. De asemenea se arată că acest punct de vedere a fost confirmat și într-o corespondență avută pe e-mail cu un angajat al A.S.F., prin care se solicita informații cu privire la creanțele din reasigurare reprezentate de soldul negativ al soldurilor reținute la data de 31.12.2020.

Obiecțiunile societății nu se susțin având în vedere următoarele:

În opinia societății, în Decizia nr. 455/2020 s-a transpus o măsură caducă deoarece s-a solicitat transpunerea într-un act adițional a unei discuții între parteneri, în condițiile în care în procesul verbal de control urmare căruia a fost impusă măsura de la art. 1 pct. 1.2 din Decizia nr. 455/2020 s-a reținut că: „Din analiza estimării efectuate de reprezentanții entității se identifică un potențial risc de credit până la terminarea contractului de reasigurare, astfel că se impune ca toate modificările prevăzute atât în protocolul din data 17.09.2019, cât și celelalte modificări care au stat la baza estimărilor să facă obiectul unui act adițional la contractul de reasigurare [...] asumat și semnat de către toate părțile contractuale. De asemenea, din cauza faptului că, în timpul controlului, reprezentanții entității nu au prezentat o confirmare a soldului fondurilor reținute pentru perioada 2016—2018 conform clauzelor contractuale, aceasta are obligația raportării trimestriale a soldului fondurilor reținute către administratorul reasigurării G. Brg, pentru perioada de referință, în vederea confirmării soldului de către reasigurători.”

Mai mult, măsura dispusă a avut în vedere lipsa confirmării cu reasigurătorii B.M.I. și A.C. a fondurilor reținute, precum și clauzele contractuale care stipulau recuperarea acestora în cazul în care soldul era negativ.

Mențiunea la care face referire societatea privind confirmarea de către A.S.F. a caducității nu se susține, dat fiind faptul că afirmația din corespondența prin e-mail a fost făcută cu referire la data de 31.12.2020, dată la care contractul era deja novat către alți reasigurători. „Caducitatea” la data de 31.12.2020, la care s-a făcut referire, nu presupune neîndeplinirea de către societate a măsurilor din decizie, până la data novării contractului, respectiv până la data de 30.09.2020, data încheierii noului contract.

În ceea ce privește celelalte măsuri, respectiv recuperarea fondurilor negative, conform cerințelor Deciziei nr. 455/2020 acestea trebuiau de asemenea să fie îndeplinite până la data de 30.09.2020, dată la care s-a făcut novația.

c) Cu privire la măsura de la pct. 1.6 din Decizia nr. 455/2020 societatea a invocat că a depus toate diligențele pentru a conforma soldurile obligațiilor de plată cu corespondenții Carte Verde, în acest sens fiind prezentate în anexă răspunsurile primite în mod independent de către KPMG Audit — S.R.L. atât din partea unor birouri Carte Verde, cât și din partea DEKRA, fiind menționat totodată faptul că dacă un birou Carte Verde confirmă sau nu soldurile nu poate fi imputabil societății, iar societatea nu răspunde pentru faptele terților.

De asemenea, societatea City Insurance — S.A. a menționat că în scrisoarea adresată conducerii acesteia de către auditorul financiar independent Grant Thornton pentru data de referință 31 decembrie 2020, se precizează că „în momentul de față, contractul cu Dekra este închis din luna octombrie 2020, astfel încât acesta nu mai produce efecte, Societatea clarificând în cursul anului 2020 situația cu acest intermediar”.

Se constată că prin răspunsul societății au fost arătate demersurile realizate de aceasta în vederea îndeplinirii măsurii.

Având în vedere măsurile dispuse prin actul individual ce nu au fost îndeplinite, respectiv art. 1 pct. 1.1, 1.2 și 1.5. din Decizia A.S.F nr. 455/2020 și în raport cu prevederile art. 2 din Decizia nr. 455/06.04.2020, responsabilitatea aducerii la îndeplinire a măsurilor prevăzute în decizie revine conducerii societății, inclusiv domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis, în calitate de membru al directoratului.

Fapta constituie contravenție, potrivit art. 163 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 679.648 lei în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (4) lit. b) din aceeași lege.

IV. A patra faptă se referă la faptul că domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis a dispus menținerea activului constând în creanțe față de reasigurătorii B.R. și A.C. în mod nejustificat la valoarea 51.761.636 euro la data de 31.12.2020, fiind necesară ajustarea acesteia cu impact asupra fondurilor proprii deținute de societate.

Din derularea tratatului de reasigurare cu referința 16-0380-16 încheiat cu reasigurătorii B.M.I. și A.C., societatea a înregistrat la data de 30.09.2020 un sold negativ al fondurilor reținute în valoare de 118.229.830 euro. Conform termenilor contractuali acest sold se cuvenea Societății City Insurance — S.A., iar pentru încasarea efectivă conducerea acesteia ar fi trebuit să facă demersurile necesare, astfel încât în perioada de 90 de zile de la data decontului cu reasigurătorii, când s-a constatat valoarea negativă a acestor fonduri, soldul să fie plătit de reasigurător, respectiv încasat de Societatea City Insurance — S.A.

În fapt, societatea a încheiat cu reasigurătorii B.R. și A.C. alte contracte de reasigurare, iar prin această operațiune nu a fost recuperat soldul negativ al fondurilor reținute în valoare de 118.229.830 euro la data de 30.09.2020, ci creanța a fost preluată de către cei doi reasigurători iar, așa cum rezultă din confirmările de solduri transmise de societate la A.S.F., valoarea acesteia s-a diminuat la 51.761.636 euro la data de 31.12.2020, date fiind noile clauze contractuale cu privire la calculul fondurilor reținute și nu au fost generate fluxuri de numerar în măsură să aducă beneficii pentru societate și să contribuie la îmbunătățirea situației financiare a societății.

Mai mult, având în vedere că tratatele încheiate cu reasigurătorii B.R. și A.C. conțin o clauză de recuperare a fondurilor negative, calculate pe baza de elemente de decontare aferente contractului pe an de subscriere neinfluențată de variația rezervelor de daune, condiționat de depășirea pragului ratei daunei de 95,5%, din documentele furnizate de societate nu rezultă orizontul de timp în care soldul negativ exigibil din fondurile reținute preluat de reasigurătorii B.R. și A.C. va fi recuperat; prin urmare, creanța, ca element de activ, față de acești reasigurători, are o scadență incertă, fiind necesară ajustarea acesteia cu impact asupra fondurilor proprii deținute de societate.

Societatea a obiectat arătând faptul că primele, daunele și comisioanele care fac obiectul contractelor amintite au fost decontate între părți, în conformitate cu prevederile contractuale, iar creanțele și datoriile generate de executarea contractelor au fost pentru prima dată decontate la data de 31.12.2020, contractele intrând în vigoare la data de 1.10.2020.

Cu privire la scadența incertă a creanței, ca element de activ, menționată în raportul de control, în obiecțiuni s-a arătat că ambele contracte prevăd că, în ipoteza depășirii pragului de daunalitate de 99.5%, eventuala balanță negativă a contului de fonduri reținute se plătește în termen de 90 de zile de la prezentarea decontului respectiv, fiind astfel considerat ca dată certă.

Cu privire la reținerea din raportul de control permanent privind lipsa fluxurilor de numerar în obiecțiuni s-a arătat faptul că „balanța fondurilor reținute ar putea reprezenta un indicator privind nivelul de lichiditate gestionat de Societate în raport cu reasigurătorii săi, lichiditate pe care Societatea o gestionează având în vedere întregul efect al programelor de reasigurare cu aceștia”.

Cu privire la necesitatea ajustării creanței din reasigurare s-a menționat că nu sunt întrunite condițiile pentru a efectua ajustări, dat fiind faptul că raporturile contractuale care generează aceste poziții sunt în derulare, iar clauzele contractului de reasigurare (având putere de lege pentru părți în conformitate cu dispozițiile art. 1.270 din Codul civil) determină în mod clar când și în ce

condiții devin scadente obligațiile de plată ce revin ambelor părți, indicând fără echivoc existența unor mecanisme de compensare care să conducă chiar la evitarea fluxurilor de numerar care ar genera costuri monetare și operaționale suplimentare.

În cazul creanțelor de la B.R. și A.C., valoarea probabilă de încasare este cea recunoscută în bilanțul societății și confirmată de către aceștia atât în deconturile trimestriale, cât și în confirmările pentru data de referință 31 decembrie 2020.

Obiecțiunile societății nu se susțin având în vedere următoarele:

Deși societatea susține că prin contractele de reasigurare încheiate cu B.R. și A.C. se decontează primele, daunele și comisioanele care fac obiectul acestor contracte, omite faptul că prin încheierea acestor contracte reasigurătorii au preluat o datorie a vechilor reasigurători, B.M.I. și A.C. (creanță a societății) în cuantum de 118 milioane euro la data de 30.09.2020.

Or, creanța societății în valoare de 118 milioane euro la data de 30.09.2020 a fost generată în principal de plățile efective realizate de societate (ieșiri de numerar) în perioada 2016—septembrie 2020 care au fost în cuantum de peste 135 milioane euro către reasigurătorii B.M.I. și A.C. sub forma primelor minime și de depozit.

Societatea nu a întreprins niciun demers pentru recuperarea acestei creanțe de la B.M.I. și A.C., deși conform clauzelor contractuale din vechiul contract avea la îndemână clauza Fund Withheld Balance end of Settlement Period prin care putea să solicite stingerea acestei creanțe prin plata efectivă de către reasigurătorii B.M.I. și A.C.; mai mult, a efectuat în continuare plăți către reasigurătorii B.M.I. și A.C. și nu a apelat nici la clauza set off care permitea compensarea creanțelor cu datoriile.

În fapt, această creanță a fost „comutată” către reasigurătorii A.C. și B.R. prin alte două contracte, cu clauze diferite, operațiune care a condus la diminuarea creanței preluate, diminuare datorată, în principal, modalității diferite de calcul al fondurilor reținute.

Afirmația societății privind existența scadenței certe a acestei creanțe, argumentată de plata fondurilor reținute în termen de 90 de zile de la prezentarea decontului în ipoteza depășirii pragului de daunalitate de 99,5%, nu se susține având în vedere faptul că, potrivit clauzelor contractuale, balanța negativă va fi plătită societății în 90 de zile, condiționat de depășirea pragului ratei daunei de 95,5% (nu 99,5%), prag care, în ipotezele furnizate de societate pentru calculul transferului de risc, a fost situat în jurul valorii de 77,41%, ceea ce induce o incertitudine a orizontului de timp în care se întrunesc cele două condiții pentru recuperarea creanței. De asemenea, societatea nu a transmis documente/calcul/teste de recuperabilitate a creanței preluate de noii reasigurători din care să rezulte estimarea în timp a stingerii acestei creanțe.

Mai mult, conform condițiilor contractuale, în cazul în care la finalul perioadei contractuale nu este întrunită condiția privind rata daunei de 95,5% soldul negativ nu poate fi recuperat.

Este cel puțin de neînțeles afirmația societății privind nivelul de lichiditate gestionat de societate în raport cu reasuratorii săi, în condițiile în care societatea trebuia să deponă toate diligențele pentru asigurarea lichidităților necesare plății despăgubirilor de daune, iar prin încasarea efectivă a acestei creanțe s-ar fi asigurat o sursă substanțială pentru plata de despăgubirilor datorate păgubiților/asiguraților.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 52 din Legea nr. 237/2015 și prevederile secțiunii 2.1 Dispoziții generale, pct. 18 alin. (2) lit. a) și alin. (3) și secțiunii 2.4 Principii generale de raportare financiară, pct. 46 din anexa la Norma A.S.F. nr. 41/2015 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare

anuale consolidate ale entităților care desfășoară activitate de asigurare și/sau reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora:

Art. 52. — Evaluarea activelor și a obligațiilor din Legea nr. 237/2015 societățile își evaluează activele și obligațiile, astfel:

„a) activele, la valoarea la care ar putea fi tranzacționate între contrapartide în cadrul unei tranzacții obiective; [...]”

coroborate cu prevederile art. 9 Metodologia de evaluare — principiile generale din Regulamentul delegat 35/2015:

„1. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare recunosc activele și pasivele cu respectarea standardelor internaționale de contabilitate adoptate de Comisie în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002.

2. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare își evaluează activele și pasivele în conformitate cu standardele internaționale de contabilitate adoptate de Comisie în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002, cu condiția ca aceste standarde să includă metode de evaluare compatibile cu metoda de evaluare prevăzută la articolul 75 din Directiva 2009/138/CE. În cazul în care standardele respective permit utilizarea mai multor metode de evaluare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare utilizează numai metodele de evaluare care sunt conforme cu articolul 75 din Directiva 2009/138/CE.” (n.b transpus la art. 52 din Legea nr. 237/2015) și cu prevederile secțiunii 2.1 Dispoziții generale, pct. 18 alin. (2) lit. a) și alin. (3) și secțiunii 2.4 Principii generale de raportare financiară, pct. 46 din anexa la Norma nr. 41/2015 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate ale entităților care desfășoară activitate de asigurare și/sau reasigurare, cu modificările și completările ulterioare:

„Pct. 18 (2) În înțelesul prezentelor reglementări: un activ reprezintă o resursă controlată de către entitate ca rezultat al unor evenimente trecute, de la care se așteaptă să genereze beneficii economice viitoare pentru entitate. Un activ este recunoscut în contabilitate și prezentat în bilanț atunci când este probabilă realizarea unui beneficiu economic viitor de către entitate și activul are un cost sau o valoare care poate fi evaluat/evaluată în mod credibil.

(3) Beneficiile economice reprezintă potențialul de a contribui, direct sau indirect, la fluxul de numerar sau echivalente de numerar către entitate. Această contribuție se reflectă fie sub forma creșterii intrărilor de numerar, fie sub forma reducerii ieșirilor de numerar, de exemplu, prin reducerea costurilor de producție.

Astfel, potențialul poate fi unul productiv, atunci când activul este utilizat separat sau împreună cu alte active pentru prestarea de servicii de către entitate. De asemenea, potențialul poate îmbrăca forma convertibilității în numerar sau echivalente de numerar.”

„Pct. 46 (1) Principiul prudenței. La întocmirea situațiilor financiare anuale, recunoașterea și evaluarea trebuie realizate pe o bază prudentă și, în special:

a) în contul de profit și pierdere poate fi inclus numai profitul realizat la data bilanțului;

b) sunt recunoscute datoriile apărute în cursul exercițiului financiar curent sau al unui exercițiu precedent, chiar dacă acestea devin evidente numai între data bilanțului și data întocmirii acestuia;

c) sunt recunoscute deprecierea, indiferent dacă rezultatul exercițiului financiar este pierdere sau profit. Înregistrarea ajustărilor pentru depreciere sau pierdere de valoare se efectuează pe seama conturilor de cheltuieli, indiferent de impactul acestora asupra contului de profit și pierdere.

(2) Activele și veniturile nu trebuie să fie supraevaluate, iar datoriile și cheltuielile, subevaluate. Totuși, exercitarea prudenței nu permite, de exemplu, constituirea de provizioane excesive, subevaluarea deliberată a activelor sau veniturilor, dar nici supraevaluarea deliberate.”

Fapta îi este imputabilă domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis — membru al directoratului care are atribuții cu privire la conducerea activității curente a asigurătorului, precum și cu privire la asigurarea respectării tuturor dispozițiilor legale.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 748.537 lei în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (4) lit. b) din aceeași lege.

V. A cincea faptă se referă la faptul că domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis a încălcat prevederile Deciziei nr. 457/2020 prin dispunerea eliminării din raportările transmise la A.S.F., începând cu raportarea aferentă trimestrului I al anului 2020, a majorării cerinței de capital de solvabilitate. Astfel, nu au fost respectate prevederile art. 3 și art. 4 din Decizia nr. 457/2020, în sensul că începând cu data de 1.01.2020 și până în prezent nu a fost menținută și nu s-a raportat la A.S.F. majorarea SCR, iar cu privire la profilul de risc nu au fost transmise măsurile implementate pentru eliminarea abaterii de la sistemul de guvernare, deși se mențin motivele pentru care a fost impusă măsura privind majorarea de capital de solvabilitate, respectiv existența unui risc de lichiditate manifestat prin plata cu întârziere a dosarelor de daună. În fapt justificarea societății pentru eliminarea majorării SCR se bazează pe disponibilitățile din contul deținut la societatea bancară, cont despre care A.S.F. a luat la cunoștință că nu există conform celor mai sus menționate. Astfel nu a fost asigurat caracterul conform cu realitatea al raportărilor transmise la A.S.F. așa cum este prevăzut la art. 10 din Norma nr. 21/2016.

Prin Decizia nr. 457/2020, A.S.F. a impus în sarcina societății măsura de majorare de capital de solvabilitate cu suma de 16,5 milioane euro, ca urmare a identificării unui risc de lichiditate ridicat datorat managementului inadecvat al lichidităților interne, componentă importantă a sistemului de guvernare al societății, în sensul că referatele de plată emise pentru dosarele de daună deschise în baza polițelor RCA au fost procesate cu întârziere, iar societatea plătește dosarele de daună RCA pe măsură ce încasează primele din subscrierile RCA.

Potrivit machetelor transmise la A.S.F., ulterior emiterii Deciziei nr. 457/2020, s-a constatat că societatea a raportat cerința de majorare a capitalului de solvabilitate în raportarea anuală aferentă anului 2019, aceasta fiind eliminată de societate începând cu raportarea aferentă trimestrului I al anului 2020.

Prin Adresa înregistrată la A.S.F. cu nr. 2.049.2/19.04.2021, societatea a transmis o notă de fundamentare în care se arată că „măsura de majorare a capitalului de solvabilitate cu echivalentul în lei al sumei de 16,5 milioane euro a fost implementată de societate în cursul anului 2020 prin majorarea fondurilor proprii cu suma de 25 milioane euro, operațiune ce a constat în:

— desființarea contractului de împrumut dintre societatea comercială și City, în valoare de 25 milioane lei, încheiat la data de 9/09/2019;

— suplimentarea valorii contractului de împrumut dintre societatea comercială și Vivendi International — S.R.L., încheiat în data de 7/03/2017 cu suma de 25 milioane euro;

— majorarea valorii contractului de împrumut subordonat dintre acționarul principal al societății — Vivendi International — S.R.L. — cu suma de 25 milioane euro, acesta ajungând la suma de 75 milioane euro.”

În ceea ce privește profilul de risc, societatea a transmis A.S.F. faptul că profilul de risc estimat pentru 2020 este unul ridicat în ceea ce privește riscul de subscriere și preponderent mediu aferent riscurilor de piață, contrapartida, operațional și lichiditate, fără a prezenta A.S.F. criteriile utilizate pentru cuantificarea acestora sau măsurile implementate pentru eliminarea abaterii de la sistemul de guvernare.

Prin Adresa societății nr. 11.929/23.04.2021 înregistrată la A.S.F. cu nr. SA-DG 2.628.1/27.04.2021, City Insurance — S.A. a solicitat autorității să emită o decizie prin care să se dispună eliminarea majorării cerinței de capital de solvabilitate dispusă prin Decizia nr. 457/2020 motivată de explicațiile transmise prin Adresa nr. 2.049.2/19.04.2021, precum și de faptul că: „în cuantificarea majorării cerinței de capital de solvabilitate, [...] calculată ca [...] diferența între valoarea calculată inițial în cuantum de 35 milioane euro și 18,5 milioane euro, cuantum efectiv utilizat din împrumutul acordat de B. C. după deducerea principalului și a dobânzii aferente anului 2020, Autoritatea nu a luat în considerare împrumutul de 25 milioane euro, pe care i-a considerat ca nefiind în măsură să diminueze riscul de lichiditate, deoarece este pe termen scurt, având însă în vedere faptul că acest împrumut de 25 milioane euro a devenit între timp unul pe deplin subordonat, făcând astfel parte din fondurile proprii de bază ale societății, urmând aceeași logică de calcul a adității de SCR din decizie (diminuarea valorii adității cu fondurile atrase și disponibile), decizia A.S.F. ar fi fost luată după transformarea împrumutului ordinar în unul subordonat, nu ar mai fi existat nicio cerință suplimentară de necesar de capital de solvabilitate [...]”

Cu referire la măsura dispusă prin Decizia nr. 457/2020, în obiecțiuni s-a invocat că societatea a efectuat o majorare a fondurilor proprii în cuantum de 25 milioane euro, în exces față de cerința A.S.F. în cuantum de 16,5 milioane euro, și a raportat „SCR adecvat” pentru data de referință 31.12.2019. Pentru data de referință de 31.12.2020, societatea, în acord cu discuțiile avute în data de 2.04.2021, a raportat în data de 6.04.2021 calculele SCR în cele două variante, respectiv cu și fără aditia de SCR, solicitând, de asemenea, eliminarea adității având în vedere că motivul impunerii nu mai subzistă.

De asemenea societatea a menționat că „prin Nota de fundamentare nr. 10713 din 13.04.2021, societatea a făcut încă o dată dovada implementării măsurilor necesare în vederea eliminării abaterii de la sistemul propriu de guvernare, iar Criteriile utilizate pentru cuantificarea riscurilor de subscriere, piață, contrapartidă, operațional și lichiditate [...] se regăsesc în raportul ORSA, aflat în posesia dumneavoastră”.

Obiecțiunile societății nu se susțin având în vedere următoarele:

Societatea afirmă că o majorare a fondurilor proprii, prin transformarea unui împrumut comercial în împrumut subordonat, operațiune care nu produce în fapt fluxuri de numerar suplimentare împrumutului inițial, este suficientă ca A.S.F. să dispună eliminarea măsurii privind majorarea de capital de solvabilitate, măsură care a fost impusă ca urmare a deficienței de lichiditate identificate de autoritate.

Măsura impusă de autoritate a vizat majorarea/menținerea cerinței suplimentare de solvabilitate până la eliminarea cauzelor care au condus la impunerea acesteia, respectiv eliminarea întârzierilor la plata despăgubirilor pe fondul lipsei de lichidități.

Dispozițiile Deciziei A.S.F. nr. 457/2020 au stabilit ca obligație înlocuirea SCR inadecvată cu SCR adecvată, cerință de solvabilitate ce include majorarea de capital de solvabilitate, iar dovada implementării acestei măsuri să fie transmisă autorității într-un termen care să nu depășească data de 31.12.2020, și nu menținerea majorării până la această dată, ci până la eliminarea cauzei care a condus la impunerea acestei măsuri.

Conform informațiilor obținute în procesul de supraveghere permanentă, la data de 31.12.2020, societatea deținea în portofoliu dosare de daună RCA instrumentate, complete, întârziate la plată, cu o valoare constituită a rezervei de daună în cuantum de 101,38 milioane lei.

De asemenea, în cursul lunii decembrie 2020, societatea a efectuat plăți cu întârziere, cu o valoare a despăgubirilor în cuantum de 21,4 milioane lei.

În primul trimestru al anului 2021, societatea a plătit cu întârziere dosare de daună cu un cuantum al despăgubirilor în valoare de 105,23 milioane lei și a raportat lunar dosare în rezervă întârziate la plată astfel: în ianuarie dosare cu o rezervă constituită în cuantum de 87,87 milioane lei, în februarie dosare cu o rezervă constituită în cuantum de 85,3 milioane lei și în martie dosare cu o rezervă constituită în cuantum de 80,84 milioane lei. La data de 30.04.2021, societatea înregistra în soldul rezervei de daune avizate dosare întârziate la plată în cuantum de 86,87 milioane lei, iar în cursul lunii aprilie 2021 a efectuat cu întârziere plăți de despăgubiri realizate cu întârziere în cuantum de 13,69 milioane lei.

Deși societatea a afirmat că în raportul ORSA sunt prezentate criteriile utilizate pentru cuantificarea riscurilor de subscriere, piață, contrapartidă, operațional și lichiditate nu a prezentat măsurile implementate pentru eliminarea abaterii de la sistemul de guvernare care, așa cum am arătat, a constat în riscul de lichiditate (deficit de lichiditate), iar din datele raportate la A.S.F. de societate este evidentă lipsa de lichiditate. Prin urmare, se mențin și în prezent cauzele care au condus la impunerea măsurii de majorare a cerinței de capital solvabilitate.

Potrivit prevederilor art. 6 din Regulamentul nr. 2015/2012 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile de luare a deciziilor de stabilire, calculare și eliminare a majorărilor de capital în conformitate cu Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului, revizuirea majorării de capital se face de către Autoritatea de supraveghere dacă circumstanțele care au condus la stabilirea majorării de capital s-au schimbat în mod semnificativ, în urma revizuirii obligației de majorare a capitalului, autoritatea de supraveghere menține, modifică sau elimină majorarea de capital.

De asemenea, conform art. 7 din același regulament, în vederea analizării menținerii, modificării sau eliminării majorării de capital autoritatea de supraveghere ține cont de următoarele:

„(a) informațiile prezentate de societatea de asigurare în cursul procesului de stabilire și calculare a majorării de capital;

(b) informațiile obținute de autoritatea de supraveghere prin intermediul procesului de supraveghere prin eventualele activități de supraveghere ulterioare;

(c) informațiile furnizate în raportul de activitate, dacă autoritatea de supraveghere a solicitat acest lucru în conformitate cu articolul 5;

(d) orice alte informații relevante care indică o modificare semnificativă a circumstanțelor care au condus la stabilirea majorării de capital.”

Prin urmare, se constată că se mențin motivele pentru care a fost impusă măsura privind majorarea de capital de solvabilitate, respectiv existența unui risc de lichiditate manifestat prin plata cu întârziere a dosarelor de daună, iar în fapt justificarea pentru eliminarea majorării SCR se bazează pe disponibilitățile deținute în contul din societatea bancară, cont despre care A.S.F. a luat la cunoștință că nu există conform celor mai sus prezentate.

Se constată că ulterior datei de 31.12.2019 și până în prezent societatea nu a menținut și nu a raportat la A.S.F. majorarea SCR, iar cu privire la profilul de risc nu a transmis măsurile implementate pentru eliminarea abaterii de la sistemul de guvernare, conform cerințelor Deciziei A.S.F. nr. 457/2020, iar prin eliminarea majorării SCR bazată pe disponibilitățile deținute într-un cont la o societate bancară, cont despre care

A.S.F. a luat cunoștință că nu există, conform celor mai sus prezentate, nu a fost asigurat caracterul conform cu realitatea al raportărilor transmise la A.S.F., așa cum este prevăzut la art. 10 din Norma A.S.F. nr. 21/2016.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 3 și 4 din Decizia nr. 457/2020, iar prin transmiterea la A.S.F. a unor raportări neconforme cu realitatea se constată influența susceptibilă de a aduce atingere unei administrări corecte și prudente a societății săvârșită de către domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis.

În calitatea acestuia de membru al directoratului, persoana în cauză are atribuții cu privire la conducerea activității curente a asiguratorului, precum și cu privire la asigurarea respectării tuturor dispozițiilor legale.

Totodată potrivit art. 42 din Legea nr. 237/2015, competența directoratului este aceea de a aproba raportul privind solvabilitatea și situația financiară, raport care este publicat numai după ce este aprobat de conducerea societăților. Ținând seama de faptul că elemente privind majorarea capitalului de solvabilitate ar fi trebuit să se regăsească în acest raport, neincluderea acestora în raport este de natură a atrage răspunderea domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis, în calitate de membru al directoratului.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 163 alin. (1) lit. p) și r) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 824.408 lei și cu retragerea aprobării în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (4) lit. b) și alin. (5) lit. a) din aceeași lege.

VI. A șasea faptă se referă la faptul că domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis nu a respectat prevederile art. 2 alin. (2) din Decizia nr. 325/2021, precum și prevederile art. 21 alin. (1) lit. e) și art. 22 alin. (2) din Legea nr. 237/2015 coroborate cu prevederile art. 7 alin. (12) din Norma A.S.F. nr. 20/2016 privind autorizarea și monitorizarea societăților de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că planul de redresare transmis la A.S.F. nu reflectă că este în linie cu planul de afaceri elaborat, conform legii, pe o durată de 3 ani, nu sunt detaliate ajustările asupra rezervelor tehnice și nu există o documentare corespunzătoare din care să rezulte modul în care societatea va deține permanent fondurile proprii eligibile pentru a acoperi SCR și MCR.

Prin Decizia nr. 325/2021 s-a stabilit în sarcina societății obligația transmiterii la A.S.F. până la data de 12.05.2021, spre aprobare, a unui plan de redresare care să prevadă măsuri pentru restabilirea nivelului fondurilor proprii eligibile să acopere cerința de capital de solvabilitate sau pentru modificarea profilului de risc, astfel încât, în termen de 6 luni, SCR să fie din nou respectată, ca urmare a deficiențelor constatate în controlul periodic realizat cu privire la modul de constituire a rezervelor tehnice care au condus la ajustări asupra fondurilor proprii în valoare de 244 milioane lei, având ca efect scăderea gradului de acoperire a SCR cu fonduri proprii sub nivelul legal.

Prin Adresa nr. VPA 2.249/30.03.2021, A.S.F. a solicitat societății ca la elaborarea planului de redresare să se aibă în vedere inclusiv măsura de majorare a capitalului de solvabilitate dispusă prin Decizia nr. 457/2020.

Din analiza planului de redresare transmis de societate a rezultat că societatea nu a procedat la luarea în considerare a măsurii de majorare a capitalului de solvabilitate dispuse prin Decizia nr. 457/2020.

Cu Adresa nr. 13.885/12.05.2021 societatea a transmis la A.S.F. „Planul de redresare conform informațiilor solicitate prin Decizia 325/2021”

Pentru fiecare cerință menționată la art. 2 alin. (2) lit. a)—h) din Decizia nr. 325/2021 în planul de redresare transmis la A.S.F. au fost prezentate succint anumite elemente, cu referire strict la data de 31.12.2020 și 31.12.2021.

Față de cele de mai sus, arătăm că în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) lit. e) și art. 22 alin. (2) din Legea nr. 237/2015:

„Societățile documentează modul în care vor deține permanent fondurile proprii eligibile pentru a acoperi SCR și MCR;

Planul de afaceri [...] cuprinde indicații și justificări privind următoarele elemente:

a) natura riscurilor sau a angajamentelor pe care societățile își propun să le acopere și, respectiv, să și le asume;

b) principiile directe cu privire la reasigurare și retrocesiune;

c) tipul de contracte de reasigurare aferente portofoliului de riscuri;

d) pentru reasigurători, tipul de contracte de reasigurare pe care își propun să le încheie cu societățile cedente;

e) elementele fondurilor proprii de bază care acoperă pragul absolut al MCR;

f) estimări privind cheltuielile de inițiere a serviciilor administrative și de asigurare a unui cadru propice desfășurării activității și resursele financiare pentru acoperirea acestora;

g) în cazul clasei 18 prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea A, resursele necesare acordării asistenței.

Pentru primele 3 exerciții financiare, planul de afaceri conține:

a) un bilanț previzional și valorile estimate ale SCR și MCR;

b) metodele utilizate pentru calcularea valorilor menționate la lit. a);

c) estimări ale resurselor financiare care urmează a acoperi rezervele tehnice, SCR și MCR;

d) pentru activitatea de asigurare și reasigurare generală:

(i) estimări ale altor cheltuieli decât cele menționate la alin. (1) lit. f), în special ale cheltuielilor generale curente și ale comisioanelor;

(ii) estimări ale volumului de prime sau cotizații, după caz, și ale volumului daunelor;

e) pentru activitatea de asigurare de viață, estimări detaliate ale veniturilor și cheltuielilor legate de activitatea directă, acceptările și cedările în reasigurare.”

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (12) din Norma A.S.F. nr. 20/2016 privind autorizarea și monitorizarea societăților de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare:

„Societățile supravegheate conform părții I din Legea nr. 237/2015 elaborează în fiecare an planul de afaceri pe 3 ani, prevăzut la art. 22 din aceeași lege; acest plan se corelează cu rezultatele analizei realizat versus estimat ale primului an de

referință din perioada de 3 ani și se transmite A.S.F. la solicitarea acesteia.”

Totodată, în plan se menționează că pentru data de 31.12.2020 au fost efectuate corecții asupra rezervelor tehnice evaluate sub regimul Solvabilitate II, respectiv o ajustare în sensul creșterii valorii brute a acestora cu 416,68 milioane lei, iar în valoare netă de 41,57 milioane lei, fără a fi prezentate detalii cu privire la aceste ajustări, deși prin Adresa City Insurance —S.A. nr. 10.713/13.04.2020 prin care a fost arătat modul de îndeplinire a Deciziei nr. 455/2020 conducerea societății și-a asumat că, după implementarea măsurii privind calculul rezervelor tehnice la nivelul grupelor omogene de riscuri, să prezinte în mod detaliat revizuirile făcute asupra metodei de calcul al celei mai bune estimări a rezervei de daună, la o dată stabilită în cadrul planului de redresare.

Impactul (în sensul scăderii) în fondurile proprii disponibile al tuturor ajustărilor realizate atât pe elemente de active, cât și de datorii este de 97,94 milioane lei.

La pct. a) și b) din plan au fost prezentate estimări pentru anul 2021 privind cheltuielile de administrare și estimarea veniturilor și cheltuielilor legate de activitatea curentă, defalcate pe linii de afaceri. Quantumul estimat al cheltuielilor de achiziție prezintă un nivel mediu de aproximativ 17% (valoare absolută estimată de 405 milioane lei, iar cheltuielile administrative estimate sunt în valoare de 159 milioane lei). Veniturile estimate din prime brute subscrise sunt în valoare de 2.396 milioane lei, în creștere față de anul 2020 cu 4%.

De asemenea, pentru anul 2021 s-a estimat un rezultat tehnic — profit 64,6 milioane lei față de 33 milioane lei în anul 2020, și un rezultat nontehnic — pierdere de 25,6 milioane lei față de pierdere în anul 2020 în valoare de 51 milioane lei.

Deși nu au fost furnizate detalii ale contractelor de împrumut din anul 2021, veridicitatea estimării rezultatului nontehnic este pusă la îndoială dat fiind faptul că datoriile societății din împrumuturi au crescut în anul 2021 față de 2020 cu 75 milioane euro, ceea ce ar fi trebuit să conducă la un rezultat nontehnic— pierdere mai mare decât în anul 2020.

Astfel, rezultatul financiar al anului 2021 estimat este reprezentat de profit în quantum de 28,8 milioane lei față de anul 2020 — pierdere — în valoare de 23,7 milioane lei, determinat în principal de diminuarea față de anul 2020 a rezultatului nontehnic (pierdere 51 milioane lei).

În planul transmis de societate se menționează că elementele de bilanț Solvabilitate II și fondurile proprii disponibile rezultate ca urmare a ajustărilor sunt „conform raportare finală 11 mai 2021”.

Aceste date nu au fost raportate la A.S.F., iar situația comparativă a informațiilor cuprinse în plan cu cele raportate efectiv de societate la A.S.F. în data de 07.04.2021, pentru data de referință 31.12.2020, se prezintă astfel:

— lei —

Indicatori solvabilitate 2	Raportat în plan de redresare pentru data de 31.12.2020	Raportat efectiv la A.S.F. pentru data de 31.12.2020	Diferențe pentru aceeași dată de referință
Rezerve tehnice brute exclusiv sănătate	2.180.348.726	2.322.289.643	141.940.917
Rezerve tehnice nete exclusiv sănătate	254.115.693	248.050.601	- 6.065.092
Fonduri proprii disponibile să acopere SCR	468.415.688	472.358.106,77	3.942.419
Fonduri proprii disponibile să acopere MCR	n/a	454.674.756,77	
Fonduri proprii eligibile pentru acoperirea SCR	468.415.688	472.358.106,77	3.942.419
Fonduri proprii eligibile pentru acoperirea MCR	302.901.932	308.284.480,05	5.382.548
SCR	375.187.117	379.092.181	3.905.065
MCR	93.797.000	94.773.045	976.045
Grad acoperire SCR cu FP eligibile	1,25	1,25	0,00
Grad acoperire MCR cu FP eligibile	3,23	3,25	0,02

Cu toate că societatea nu a prezentat un bilanț previzional întocmit în conformitate cu regimul Solvabilitate II, din analiza bilanțului prezentat în planul de redresare, în baza reglementărilor contabile naționale, strict pentru anul 2021, rezultă că pentru active se preconizează o creștere la 31.12.2021 față de 31.12.2020 cu 665 milioane lei, din care o creștere de active lichide reprezentată de numerar și echivalente de numerar de 387 milioane lei, iar conform mențiunilor de la pct. c) Bilanț previzionat, rezultă că societatea a inclus în estimările efectuate două surse suplimentare de finanțare atrase în cursul anului 2021, respectiv împrumutul acordat de o societate comercială în cuantum de 50 milioane euro și suplimentarea împrumutului acordat de o instituție de credit în valoare de 25 milioane euro.

De asemenea, deși în cadrul secțiunii din plan de la lit. d) Estimarea resurselor financiare care urmează să acopere rezervele tehnice SCR și MCR, se estimează strict pentru data de 31.12.2021 un nivel al fondurilor proprii de 486 milioane lei, SCR în valoare de 410 milioane lei și MCR 102 milioane lei, nu sunt documentate resursele financiare care conduc la valoarea estimată a fondurilor proprii și nici modul în care societatea va deține permanent fondurile proprii eligibile pentru acoperirea SCR.

Mai mult, având în vedere că data primirii Deciziei nr. 325/2021 este 12.03.2021, iar societatea trebuia ca în termen de 6 luni de la data primirii deciziei să poată acoperi SCR cu fonduri proprii eligibile, din plan nu rezultă estimările aferente celor 6 luni astfel încât cerința deciziei să fie îndeplinită.

Totuși, luând în considerare mențiunea de la pct. c) din plan ar rezulta că sursele de finanțare estimate doar pentru anul 2021 pentru acoperirea SCR și MCR ar fi reprezentate de cele două împrumuturi contractate de societate, respectiv împrumutul acordat societății în cuantum de 50 milioane euro și suplimentarea împrumutului acordat de o instituție de credit în valoare de 25 milioane euro, fără ca aceste contracte să fie prezentate autorității.

La elaborarea planului societatea a luat în considerare disponibilitățile în cuantum de 125 milioane euro (612,5 milioane lei) deținute la societatea bancară, iar potrivit informațiilor deținute de A.S.F. între societatea bancară și Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. nu există relații contractuale, iar existența contului nu a fost confirmată.

Cu referire la acest aspect, în data de 19.05.2021, conducerea societății, prin domnul Renato Szilagyi, a transmis prin e-mail, înregistrat la A.S.F. cu nr. P 1.293/19.05.2021, copii ale documentelor din care rezultă transferul fondurilor în sumă de 125 milioane euro din societatea bancară într-un alt cont, deschis pe numele City Insurance — S.A. la o nouă societate bancară, respectiv ordin de plată pentru transferul fondurilor în sumă de 125 milioane euro din contul vechi în contul nou, deschis la o nouă societate bancară, și extrase de cont de la noua societate bancară din data de 11.05.2021 și data de 12.05.2021.

În ceea ce privește cerința din Decizia nr. 325/2021 privind politica de reasigurare, societatea a transmis la pct. e) din plan doar programul de reasigurare pentru anul 2021, fără să fie descrisă politica societății privind reasigurarea din care să rezulte principiile directe care privesc reasigurarea.

În ceea ce privește fluxurile de numerar descrise la lit. f) din planul de redresare, societatea a estimat strict pentru data de 31.12.2021 un rezultat net pozitiv în valoare de 386 milioane lei, generat de încasări din împrumuturi în valoare de 375 milioane lei (aproximativ 75 milioane euro) și 10 milioane lei din activitatea de asigurare. În cadrul ieșirilor de numerar, societatea estimează faptul că poziția netă de decontare cu reasiguratorii este de plată către reasiguratorii în valoare de 175 milioane lei.

Având în vedere cele de mai sus, prin Raportul de control permanent nr. 4.182/20.05.2021 s-a constatat că planul de redresare transmis de societate la A.S.F. nu reflectă că este în linie cu planul de afaceri elaborat conform legii pe o durată de 3 ani, există necorelări între datele raportate la A.S.F. și datele cuprinse în plan, nu sunt detaliate ajustările asupra rezervelor tehnice și nu există o documentare corespunzătoare din care să rezulte modul în care societatea va deține permanent fondurile proprii eligibile pentru a acoperi SCR și MCR; astfel au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (2) din Decizia nr. 325/2021, precum și prevederile art. 21 alin. (1) lit. e) și art. 22 alin. (2) din Legea nr. 237/2015 coroborate cu prevederile art. 7 alin. (12) din Norma A.S.F. nr. 20/2016 privind autorizarea și monitorizarea societăților de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 33 lit. d) din Regulamentul nr. 4/2021, prin raportul de control s-au solicitat societății documentele care atestă deschiderea de cont în noua societate bancară și confirmarea din partea băncii a soldului acestui cont deschis pe numele Societății de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A., precum și copii ale contractelor de împrumut menționate de societate în corespondența primită în data de 12.05.2021.

În cadrul obiecțiunilor societatea a invocat că reglementatorul ar confunda cerința de întocmire a unui plan de redresare în conformitate cu art. 34 cu planul de afaceri solicitat prin art. 21 din Legea nr. 237/2015 și că societatea a prezentat un plan de redresare în conformitate cu orizontul de timp impus prin decizie, respectiv cel de 6 luni pentru restabilirea nivelului SCR, precum și că societatea elaborează în fiecare an un plan de afaceri pe 3 ani, parte din Raportul ORSA.

De asemenea, se arată că varianta rectificată a raportărilor în regim Solvabilitate II a fost încărcată la A.S.F. în data de 21.05.2021 și reprezintă raportările finale pentru data de referință 31 decembrie 2020, auditate.

Cu privire la reasigurare s-a menționat că practicabilitatea/veridicitatea planului de redresare este reflectată în primul rând de implementarea politicii de reasigurare, transmisă prin corespondența din datele de 29.01.2021 și 22.02.2021.

În ceea ce privește documentarea resurselor financiare care conduc la valoarea estimată a fondurilor proprii și modul în care societatea va deține permanent fonduri proprii eligibile pentru acoperirea SCR, s-a menționat că cerința de capital minim și cea de solvabilitate se acoperă cu fonduri proprii eligibile.

În ceea ce privește disponibilitățile în cuantum de 125 milioane euro deținute la societatea bancară, Societatea City Insurance — S.A. reiterează că a prezentat numeroase dovezi cu privire la acest subiect, în opoziție cu opinia A.S.F., care emite aceste acuzații fără ca informațiile deținute de aceasta să fie documentate și să fie aduse la cunoștința societății. De asemenea se arată că societatea a făcut dovada că a transferat integral aceste fonduri într-un cont deschis la o altă bancă.

Cu referire la contractele solicitate prin raportul de control, societatea menționează că acestea au fost deja notificate către autoritate, prin Adresa nr. 11.929/23.04.2021, parte a documentării măsurilor întreprinse cu referire la gestionarea riscului de lichiditate în conformitate cu Norma A.S.F. nr. 6/2021 și nu au fost niciodată solicitate de autoritate, iar împrumuturile au fost contractate pentru a asigura un tampon de lichiditate. De asemenea societatea menționează că decizia privind întocmirea unui plan de redresare nu impune societății prezentarea tuturor documentelor justificative care au stat la baza întocmirii planului solicitat.

Obiecțiunile societății nu se susțin având în vedere următoarele:

Cu referire la alegația privind necesitatea elaborării planului în conformitate cu art. 34 din Legea nr. 237/2015 fără a ține cont de prevederile art. 21 din aceeași lege, arătăm faptul că, potrivit art. 34, societățile trebuie să respecte cerințele referitoare la:

- sistemul de guvernanță;
- modalitatea de realizare a ORSA și de utilizare a rezultatelor acesteia;
- capacitatea societăților de a estima riscurile în funcție de mediul în care activează;
- riscurile cunoscute sau potențiale;
- rezervele tehnice prevăzute la cap. V secțiunea a 2-a;
- SCR și MCR;
- investițiile, conform art. 97;
- calitatea și cantitatea fondurilor proprii prevăzute la cap. V secțiunea a 3-a;
- modelul intern prevăzut la cap. V secțiunea a 4-a subsecțiunea 4.3;
- modul în care activitățile de asigurări generale și de asigurări de viață sunt administrate separat, conform art. 49;
- alte elemente stabilite prin prevederile legale.

Conform prevederilor art. 21 din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru obținerea autorizației de funcționare și implicit menținerea pe toată durata de funcționare a acestor condiții, societățile trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- să dețină fonduri proprii de bază eligibile pentru a acoperi pragul absolut al MCR menționat la art. 95 alin. (1) lit. d);
- să documenteze modul în care vor deține permanent fondurile proprii eligibile pentru a acoperi SCR și MCR;
- să documenteze modul în care vor respecta cerințele privind sistemul de guvernanță menționat la cap. IV secțiunea a 2-a.

Temeiurile legale invocate în raportul de control permanent nu se exclud, ci, dimpotrivă, converg către aceleași cerințe pe care societatea trebuie să le întrunească în permanență pe parcursul activității desfășurate, iar contestația societății privind prezentarea unui plan de redresare nedocumentat și strict pentru o durată de 6 luni este incomprehensibilă în condițiile în care, conform art. 25 din Legea nr. 237/2015, conducerii societății îi revine obligația de a respecta toate prevederile legale.

Deși societatea afirmă că la elaborarea planului de redresare a avut în vedere orizontul de timp de 6 luni și că elaborează în fiecare an un plan de afaceri pe 3 ani, parte din Raportul ORSA, acest raport nu a fost transmis autorității, astfel încât să poată fi luat în considerare de autoritate în vederea analizării îndeplinirii cerințelor Deciziei nr. 325/2021.

Mai mult, chiar prin mesajul e-mail, înregistrat la A.S.F. cu nr. RG 15.256/11.05.2021 și VPA cu nr. 3.940/11.05.2021, conducerea societății prin domnul Renato Szilagyi — președinte directorat a precizat următoarele: „toate elementele care trebuie adresate în plan sunt cuprinse în ORSA, iar acest raport nu a putut fi înaintat încă din cauza faptului că nu am intrat încă în posesia raportului de audit semnat. Astfel suntem în situația de a aștepta raportul de audit semnat care să valideze atât informațiile din SFCR, cât și cele din ORSA”.

Societatea afirmă că cerința de capital minim și cea de solvabilitate se acoperă cu fonduri proprii eligibile, fără să documenteze sursa acestor fonduri, ca de exemplu fie fonduri rezultate din derularea activității curente pe o perioadă rezonabilă de timp, conform planului de afaceri elaborat pe 3 ani, fie din alte surse de finanțare.

În data de 26.05.2021 conducerea societății prin domnul Renato Szilagyi a transmis la A.S.F. documente în legătură cu un alt cont bancar deschis la o nouă societate bancară, Extras

de cont din data de 25.05.2021 și Documentația de deschidere de cont (...) (account opening forms).

Din analiza documentației prezentate rezultă că există neconcordanțe/inadvertențe după cum urmează:

— documentația aferentă deschiderii de cont privind contul bancar nu este semnată de niciun reprezentant al băncii, deși există o astfel de secțiune pe formulare;

— pe formularele aferente deschiderii de cont apare ca denumire a societății bancare Ltd, în schimb pe extrasul de cont apare societatea bancară S.A.

De asemenea, în documentația transmisă la A.S.F. în data de 26.05.2021, societatea a prezentat:

— Decizia nr. 6.1 a directoratului din data de 12.02.2021, adoptată și semnată de toți membrii directoratului, prin care s-a decis aprobarea deschiderii unui cont bancar la societatea bancară LTD;

— Decizia nr. 6.2 a directoratului din data de 12.02.2021, adoptată și semnată de toți membrii directoratului, prin care este împuternicit domnul Epameinondas Papanikolaou să semneze, să execute și să livreze toate actele sau documentele necesare în numele companiei pentru a deschide și/sau închide în mod legal conturi bancare la societatea bancară SA sau la oricare dintre filialele, sucursalele filialele sau entitățile asociate acesteia.

În fapt, toată construcția planului de redresare se bazează pe disponibilitățile aflate în contul de la societatea bancară, cont despre care A.S.F. a luat cunoștință că nu există, iar societatea consideră că prin punerea la dispoziția A.S.F. a unor documente privind transferul acestor disponibilități din contul de la societatea bancară care nu a fost identificat către o altă societate bancară a făcut dovada modului în care va deține fonduri eligibile să acopere SCR și MCR, condiție ce trebuie menținută pe toată perioada desfășurării activității conform art. 21 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Deși prin Raportul de control permanent nr. SA-DG 4.182/20.05.2021 au fost solicitate contractele de împrumut la care se face referire în planul de redresare, respectiv împrumut în valoare de 50 milioane euro de la o societate comercială și suplimentare împrumut de la o instituție bancară în valoare de 25 milioane euro, acestea nu au fost transmise autorității. Mai mult, în cuprinsul Adresei nr. 11.929/23.04.2021 nu s-a făcut nicio referire la contractele/actele adiționale încheiate în anul 2021, ci în cuprinsul Adresei nr. 12.990/5.05.2021.

Or, cerința din Decizia nr. 325/2021 era aceea de a documenta toate elementele cuprinse în planul de redresare transmis autorității.

Având în vedere informațiile deținute de A.S.F. prin care a luat act de inexistența contului de la societatea bancară și ținând cont de cele de mai sus, sunt puse la îndoială atât realitatea transferului efectuat din această bancă, cât și existența disponibilului într-un alt cont de la noua societate bancară.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (2) din Decizia nr. 325/2021, precum și prevederile art. 21 alin. (1) lit. e) și art. 22 alin. (2) din Legea nr. 237/2015 coroborate cu prevederile art. 7 alin. (12) din Norma nr. 20/2016 privind autorizarea și monitorizarea societăților de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că planul de redresare transmis la A.S.F. nu reflectă că este în linie cu planul de afaceri elaborat, conform legii, pe o durată de 3 ani, nu sunt detaliate ajustările asupra rezervelor tehnice și nu există o documentare corespunzătoare din care să rezulte modul în care societatea va deține permanent fondurile proprii eligibile pentru a acoperi SCR și MCR. În fapt planul de redresare se bazează pe disponibilul aflat în contul deținut la societatea bancară, cont despre care A.S.F. a luat cunoștință că nu există, fiind pusă astfel la îndoială credibilitatea informațiilor cuprinse în planul

transmis de societate la A.S.F. și, prin urmare, nu poate fi considerat unul fezabil.

Potrivit raportului final EIOPA-BoS-15/052 din 27 martie 2015 privind consultarea publică nr. 14/062 privind avizul către Comisia Europeană ca răspuns la cererea de consiliere privind planul de redresare, schema financiară și competențele de supraveghere în condițiile financiare deteriorate:

„Un plan de redresare sau un sistem de finanțare necesită aprobarea organismului administrativ, de conducere sau de supraveghere (denumit în continuare «AMSB») înainte de a fi prezentat autorității de supraveghere.”

Astfel, prin transmiterea la A.S.F. a unor raportări neconforme cu realitatea se constată influența susceptibilă de a aduce atingere unei administrări corecte și prudente a societății săvârșită de către domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis.

În calitatea acestuia de membru al directoratului, domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis are atribuții cu privire la conducerea activității curente a Societății City Insurance — S.A., precum și cu privire la asigurarea respectării tuturor dispozițiilor legale.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 163 alin. (1) lit. a), lit. p) și lit. r) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 679.648 lei și cu retragerea aprobării în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (4) lit. b) și alin. (5) lit. a) din aceeași lege.

Concluzii finale

Responsabil pentru faptele sus-menționate constatate este domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis — membru al directoratului căruia, potrivit art. 25 alin. (1) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, îi revine răspunderea privind respectarea prevederilor legale în vigoare, iar conform art. 10 din Norma A.S.F. nr. 21/2016 privind raportările referitoare la activitatea de asigurare și/sau de reasigurare, cu modificările și completările ulterioare: „Membrii conducerii executive a entității raportoare răspund pentru caracterul complet, corect și conform cu realitatea și cerințele prevederilor legale al raportărilor transmise A.S.F.”

Pentru responsabilitatea domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis, arătăm că sunt incidente următoarele prevederi:

— art. 2 alin. (2) pct. 18 din Regulamentul A.S.F. nr. 4/2021 — „persoane vizate — persoana fizică și/sau juridică, direct ori indirect implicată în activitatea verificată de către structurile organizatorice de specialitate cu atribuții de supraveghere sau control din cadrul A.S.F.”;

— art. 1 alin. (2) pct. 10 din Legea nr. 237/2015 — „conducere — organul de conducere, de administrare sau de control al societăților, cu particularitățile sistemului unitar sau dualist, conform Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare”;

— art. 153 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 — „prin actul constitutiv se poate stipula că societatea pe acțiuni este administrată de un directorat și de un consiliu de supraveghere, în conformitate cu prevederile prezentei subsecțiuni”;

— art. 25 alin. (1) din Legea nr. 237/2015 — „conducerii societăților îi revine răspunderea privind respectarea tuturor prevederilor legale în vigoare”;

— art. 26 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 237/2015 — „în vederea administrării corecte și prudente a activității, societățile instituie și aplică un sistem de guvernare funcțional și eficient, astfel încât să fie bazat pe proceduri interne pentru transmiterea eficientă a tuturor informațiilor”;

— art. 42 alin. (2) din Legea nr. 237/2015 — „Raportul privind solvabilitatea și situația financiară este publicat numai după ce este aprobat de conducerea societăților”;

— art. 2 alin. (2) lit. a) din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016 — „conducere executivă/conducere superioară — persoane care, potrivit actelor constitutive și/sau hotărârii structurilor statutare ale entității reglementate, sunt împuternicite să conducă și să coordoneze activitatea curentă a acesteia și sunt învestite cu competența de a angaja răspunderea societății, respectiv directorii numiți de consiliul de administrație, în cazul administrării în sistem unitar, sau directoratul numit de consiliul de supraveghere, în cazul administrării în sistem dualist; nu se includ în această categorie persoanele care asigură conducerea nemijlocită a compartimentelor și a sediilor secundare din cadrul entității reglementate”;

— art. 2 alin. (2) lit. f) din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016 — „guvernanță corporativă — ansamblul principiilor care stau la baza administrării unei entități reglementate, având ca scop protejarea și armonizarea intereselor tuturor categoriilor de participanți la activitatea entității reglementate, respectiv administratori, directori, angajați, clienți și parteneri de afaceri, autorități centrale și locale etc.”;

— art. 2 alin. (2) lit. i) din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016 — „structură de conducere — membrii consiliului și conducerea executivă/conducerea superioară”;

— art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. e) din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016 — „entitățile reglementate [...] au obligația să adopte măsurile corespunzătoare privind aplicarea unui sistem de guvernare corporativă care să asigure o administrare corectă, eficientă și prudentă bazată pe principiul continuității activității. Sistemul de guvernare corporativă aplicat trebuie să respecte cel puțin următoarele cerințe: e) asigurarea unui sistem eficient de comunicare și de transmitere a informațiilor”;

— art. 23 din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016 — „Conducerea executivă/conducerea superioară este responsabilă pentru administrarea și buna desfășurare a activităților entității reglementate, inclusiv pentru punerea în aplicare a politicilor, strategiilor și atingerea obiectivelor”;

— art. 25 din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016 — „pentru îndeplinirea atribuțiilor și exercitarea competențelor, conducerea executivă/conducerea superioară acționează într-un cadru bine structurat, cu obiective specifice, clar definite și în conformitate cu legislația specifică aplicabilă fiecărei categorii de entități reglementate”;

— art. 26 din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016 — „Conducerea executivă/conducerea superioară furnizează consiliului informații calitative și cantitative în timp util, la solicitarea acestuia sau din proprie inițiativă ca urmare a îndeplinirii atribuțiilor în mod operativ și eficient”;

— art. 27 din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016 — „Conducerea executivă/Conducerea superioară este responsabilă pentru integralitatea și corectitudinea raportărilor și a altor informații cu privire la activitatea și situația financiară a entității reglementate, conform legislației specifice aplicabile”;

— art. 28 din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016 — „Conducerea executivă/Conducerea superioară se asigură că informațiile prevăzute la art. 15 sunt disponibile conform legislației specifice aplicabile fiecărei categorii de entități reglementate și că termenul de raportare a informațiilor este respectat”;

— art. 10 din Norma nr. 21/2016 — „Membrii conducerii executive a entității raportoare răspund pentru caracterul complet, corect și conform cu realitatea și cerințele prevederilor legale al raportărilor transmise A.S.F.”

În stabilirea atragerii răspunderii contravenționale a domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis și în stabilirea cuantumului sancțiunii, în raport cu criteriile de individualizare stabilite la art. 163 alin. (11) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și

supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, s-a ținut cont de următoarele aspecte pe care le învederăm în cele ce urmează.

Gravitatea faptei este generată de faptul că au fost înregistrate și raportate la A.S.F. active constând în lichidități care provin din împrumuturi subordonate din partea acționarului majoritar Vivendi International — S.R.L. și împrumuturi de la o altă societate, în cuantum cumulată de 125 milioane euro la data de 31.03.2021, deținute într-un cont bancar despre care A.S.F. a luat la cunoștință că nu există, disimulându-se astfel situația financiară deteriorată a societății.

Din punctul de vedere al profiturilor realizate sau al pierderilor evitate, a rezultat o încadrare într-un risc ridicat, indicatorii societății fiind grav afectați. Societatea nu mai respectă cerințele art. 72 alin. (1) și art. 95 alin. (1) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările ulterioare, conform cărora societățile au obligația să dețină fonduri proprii eligibile pentru a acoperi SCR, precum și fonduri proprii eligibile pentru a acoperi MCR, aspecte comunicate societății prin Decizia A.S.F. nr. 714/2021.

Deficiențele constatate privind nedeținerea de fonduri proprii eligibile să acopere atât cerința de capital de solvabilitate (SCR), cât și cerința minimă de capital (MCR), alături de riscul de lichiditate extrem de ridicat identificat, au implicații directe asupra tuturor obligațiilor rezultate din activitatea de asigurare, iar coroborat cu faptul că Societatea Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. deține cea mai ridicată cotă de piață pe

față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — (1) În conformitate cu prevederile art. 3 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 163 alin. (4) lit. b), alin. (5¹) și alin. (11) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu amendă în cuantum de 1.000.000 lei ca sancțiune contravențională principală domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis, în calitate de membru al directoratului Societății de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A., născut la data de 8.12.1968, cu domiciliul în Grecia, Atena, 9 Ethrias Str. Kifissia, pașaport seria AP, nr. 6570177, cu data de expirare 10.01.2025.

(2) Amenda se face venit la bugetul de stat în cotă de 50%, iar diferența de 50% se face venit la bugetul Autorității de Supraveghere Financiară și se achită în termen de 15 zile de la primirea deciziei, în contul nr. RO74TREZ70020F350102XXXX, deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București.

(3) Dovada de plată a amenzii va fi prezentată Autorității de Supraveghere Financiară, imediat după achitare.

Art. 2. — În conformitate cu prevederile art. 3 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și cu prevederile art. 163 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările

segmentul asigurărilor RCA, rezultă un impact semnificativ asupra persoanelor prejudiciate, prin afectarea drepturilor și intereselor acestora, putând conduce la apariția unui potențial risc sistemic, fapt susținut și de creșterea constantă a cotei de piață a societății în ultimii doi ani (39,03% la data de 31.12.2019, respectiv 43,49% la 31.12.2020).

De asemenea, încălcarea dispozițiilor legale de către domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis s-a făcut cu bună-știință, acesta participând la întâlniri, precum și comunicând informații care confirmau disponibilitățile din contul despre care A.S.F. a luat cunoștință că nu există.

Nu în ultimul rând, s-a avut în vedere și o cooperare defectuoasă cu A.S.F., generată de întârzieri repetate în transmiterea la termen a raportărilor indicatorilor societății și furnizarea informațiilor solicitate. De asemenea la individualizarea sancțiunii s-a ținut seama de împrejurarea că, în ultimii 3 ani, domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis a fost sancționat cu amendă în cuantum de 500.000 lei.

Având în vedere principiul proporționalității și al raționamentului calificat, criteriile de individualizare prevăzute la art. 163 alin. (11) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de încălcările săvârșite anterior, dar și de natura faptei contravenționale constatate, cu privire la care s-a apreciat gravitatea ca fiind ridicată,

ulterioare, ca sancțiune contravențională complementară, se sancționează cu retragerea aprobării acordate domnului Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis, membru al directoratului Societății de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A., născut la data de 8.12.1968, cu domiciliul în Grecia, Atena, 9 Ethrias Str. Kifissia, pașaport seria AP, nr. 6570177, cu data de expirare 10.01.2025.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii, domnul Spyridon Stavros Mavrogalos Fotis, membru al directoratului Societății de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A., poate formula contestație la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, conform art. 165 alin. (1) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Contestația adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurilor dispuse, în conformitate cu prevederile art. 165 alin. (2) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data comunicării și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (14) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Aplicarea sancțiunilor și măsurilor sancționatoare, stabilite prin prezenta decizie, nu înlătură răspunderea materială, civilă sau penală, după caz, în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (15) din Legea nr. 237/2015.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Nicu Marcu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE
privind sancționarea cu amendă și retragerea aprobării acordate
de Autoritatea de Supraveghere Financiară
doamnei Arampova Aelita, în calitate de membru al consiliului de supraveghere
al Societății de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A.

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 lit. a) și d), art. 6 alin. (1) și (3), art. 7 alin. (2) și ale art. 21² alin. (1) și alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 6 alin. (1) și alin. (2) raportat la art. 1 alin. (2) pct. 43 coroborat cu art. 8 alin. (3), precum și al art. 37 alin. (1) lit. a) pct. (ii) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară adoptate în ședința din data de 2.06.2021, în cadrul căreia a fost analizată Nota de aprobare a rezultatelor controlului permanent la Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A., cu sediul în str. Emanoil Porumbaru nr. 93—95, parter, et. 1, 2, 4 și 5, sectorul 1, București, autorizată prin Decizia nr. 9 din 23.10.2001, reprezentată de domnul Renato Szilagyi — președinte al directoratului,

a constatat următoarele:

În urma activității de supraveghere permanentă desfășurate în cadrul Direcției Generale — Sector Asigurări-Reasigurări (D.G.-S.A.R.), prin trei rapoarte de control permanent cu nr. SA-DG 3.764/4.05.2021, SA-DG 3.852/6.05.2021 și SA-DG 4.182/20.05.2021, în temeiul art. 32 și următoarele din Regulamentul nr. 4/2021 privind activitatea de control desfășurată de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, D.G.-S.A.R. a notificat Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. (City Insurance), membrii directoratului și ai consiliului de supraveghere asupra nerespectării prevederilor legale și a solicitat ca, în termenul legal de 7 zile de la primirea adresei, să explice motivul nerespectării prevederilor legale sau să formuleze obiecțiuni.

Doamna Arampova Aelita deține din data de 4.12.2018 până în prezent calitatea de membru al consiliului de supraveghere al asiguratorului.

Atribuțiile acesteia în prezent sunt următoarele:

Potrivit prevederilor art. 16.11 din Actul constitutiv al societății, „Consiliul de Supraveghere este răspunzător de îndeplinirea sarcinilor care i-au fost delegate prin lege și prin Actul Constitutiv, cu respectarea regulamentului său de funcționar”. Conform aceluiași articol, printre principalele atribuții ale consiliului de supraveghere se regăsesc:

a) exercită controlul permanent asupra conducerii societății de către Directorat;

b) verifică conformitatea cu legea, cu actul constitutiv și cu hotărârile adunării generale a operațiunilor de conducere a societății;

g) avizează bugetul de venituri și cheltuieli, verifică situațiile financiare.

Potrivit art. 16.12 din Actul constitutiv al societății există operațiuni care nu se pot realiza fără acordul prealabil al consiliului de supraveghere, printre acestea regăsindu-se achiziționarea, vânzarea și gajarea bunurilor imobiliare sau mobiliare, contractarea de împrumuturi sau credite sub orice formă.

Date fiind calitatea acesteia și atribuțiile mai sus menționate, rapoartele de control permanent au fost transmise în atenția doamnei Arampova Aelita, în calitate de membru al consiliului de supraveghere. Raportat la prevederile art. 32 alin. (7) din Regulamentul A.S.F. nr. 4/2021, constatările rezultate din exercitarea controlului permanent cu privire la încălcarea obligațiilor prevăzute în legislația aplicabilă de către persoanele din conducerea entității controlate se consemnează în Raportul de control permanent și se aduc la cunoștința persoanelor responsabile. Potrivit art. 32 alin. (4) din același act normativ, răspunderea privind conținutul documentelor și informațiilor solicitate de către structura de control revine conducerii entității și persoanelor responsabile.

Rapoartele de control permanent nr. SA-DG 3.764/4.05.2021, nr. SA-DG 3.852/06.05.2021 și nr. SA-DG 4.182/20.05.2021 o vizează ca fiind responsabilă și pe doamna Arampova Aelita, în calitate de membru al consiliului de supraveghere.

Aspectele de neconformitate cuprinse în cadrul celor 3 rapoarte de control permanent vizează, în principal, faptul că societatea a raportat încă din anul 2017 disponibilități bănești la o societate bancară. Autoritatea de Supraveghere Financiară a luat cunoștință la data de 28.04.2021 despre faptul că între această societate bancară și societatea de asigurare nu au existat rapoarte contractuale. Prin prisma acestei informații noi, A.S.F. a efectuat ajustări ale fondurilor proprii și indicatorilor de solvabilitate pentru data de raportare 31.12.2020 (primul raport de control permanent), respectiv ajustări ale activelor lichide raportate de societate în cadrul raportării suplimentare de lichiditate la data de 31.03.2021 (al doilea raport de control permanent), fiind constatate abateri grave de la prevederile legale. De asemenea, ultimul raport de control permanent din data de 20.05.2021 a vizat, în principal, neconformități în ceea ce privește modul de îndeplinire a măsurilor dispuse de autoritate prin deciziile nr. 455/2020, nr. 457/2020 și nr. 325/2021, dar și incidența asupra acestora a informației noi, deținută de către A.S.F.

În vederea îndeplinirii măsurilor dispuse de către Autoritatea de Supraveghere Financiară în cursul anului 2016, perioadă în care societatea a fost în dificultate financiară fiind supusă unei proceduri administrative de redresare financiară pe bază de plan, cât și ulterior, în vederea luării unor măsuri care să asigure fonduri proprii eligibile care să acopere SCR sau modificarea profilului de risc a fondurilor proprii eligibile care să acopere MCR și a coeficientului de lichiditate, Societatea City Insurance — S.A. a prezentat extrase de cont emise de către o societate bancară din care rezultă faptul că asigurătorul dispune de disponibilități financiare necesare susținerii activității și îndeplinirii cerințelor legale.

De la deschiderea contului și până în prezent, conducerea societății, atât pe perioada îndeplinirii calității de membru al organului de conducere al asigurătorului, cât și în perioada în care deține calitatea de membru al consiliului de supraveghere, a avut cunoștință despre aceste sume deținute în cont și că acestea sunt pe deplin disponibile Societății City Insurance — S.A. Sumele au fost reflectate în evidența contabilă a societății, iar doamna Arampova Aelita avea atribuția de a verifica situația financiară a societății potrivit actului constitutiv.

A.S.F. a dispus o serie de măsuri în sarcina societății prin Decizia nr. 457/6.04.2020, emisă ca urmare a controlului periodic desfășurat de A.S.F. la Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A., ce a vizat perioada 2017—2019, act individual prin care s-a stabilit un quantum suplimentar al cerinței de capital de solvabilitate (SCR) în valoare de 16,5 milioane de euro, măsură necesară diminuării riscului de lichiditate identificat și, respectiv, Decizia nr. 325/10.03.2021, emisă ca urmare a controlului periodic desfășurat de A.S.F. la Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A., ce a vizat perioada 1.01.2020—30.06.2020, fiind efectuate ajustări asupra valorii fondurilor proprii eligibile în valoare de 244 milioane lei, fapt ce a condus la scăderea gradului de acoperire a SCR cu fonduri proprii eligibile la 0,88.

Ulterior, în temeiul prevederilor art. 37 alin. (1) și alin. (6) lit. c) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, s-au constatat elemente noi care au influențat substanțial indicatorii de solvabilitate auți în vedere de către autoritate.

Astfel, în urma demersurilor efectuate de către A.S.F. a rezultat că în evidențele societății bancare nu a fost identificat contul cu numărul indicat de societate prin reprezentanții săi legali, cont care apare pe extrasele de cont pe care societatea le-a pus la dispoziția A.S.F., iar între această societate bancară și Societatea de Asigurare Reasigurare City Insurance — S.A. nu există relații contractuale.

Obținerea acestor informații de către autoritate s-a făcut în acord cu prevederile art. 12 și art. 19 din Legea nr. 237/2015.

În scopul realizării procesului de supraveghere, conform art. 12 din Legea nr. 237/2015, A.S.F. a fost investită cu dreptul de a coopera și a face schimb de informații cu alte autorități, organisme și persoane, cu respectarea prevederilor art. 19 din aceeași lege privind secretul profesional, conform căruia:

„(1) Persoanele care au fost sau sunt angajate în cadrul A.S.F., auditorii și experții mandatați de A.S.F. au obligația de a respecta secretul profesional și nu pot divulga informațiile obținute în context profesional niciunei persoane fizice sau juridice decât într-o formă sintetică sau agregată astfel încât societățile să nu poată fi identificate.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1), informații confidențiale pot fi comunicate, în condițiile legii, organelor judiciare în timpul procedurilor judiciare, în procedurile de insolvență în cazul în care aceste societăți sunt declarate insolvente sau în procesul de lichidare.”

La alin. (2) al art. 12 din Legea nr. 237/2015 se stipulează că A.S.F. „încheie acorduri de cooperare privind schimbul de informații cu supraveghetorii sau autoritățile și organismele competente din state terțe, similare celor definite la alin. (5), în care se stipulează garantarea secretului profesional, cel puțin în condițiile prevăzute la art. 19, și utilizarea informațiilor numai în scopul exercitării supravegherii”.

De asemenea, art. 12 alin. (3) stipulează că „În cazul în care schimbul de informații menționat la alin. (2) se referă la informații primite de la un supraveghetor sau de la o autoritate dintr-un stat membru, A.S.F. transmite altor entități informațiile respective numai cu acordul emitentului și, atunci când este cazul, exclusiv în scopul pentru care acesta își dă acordul”.

Totodată, Legea nr. 237/2015 detaliază în mod expres la art. 12 alin. (4) inclusiv scopul în care sunt utilizate în cadrul procesului de supraveghere informațiile obținute de la alte autorități, organisme și persoane, respectiv:

„a) verificarea îndeplinirii condițiilor de autorizare și facilitarea supravegherii activității desfășurate de societăți, în special în ceea ce privește rezervele tehnice, SCR, MCR și sistemul de guvernantă;

b) aplicarea sancțiunilor;

c) în cadrul acțiunilor administrative împotriva unei decizii a A.S.F., precum și în cadrul acțiunilor în justiție în temeiul prevederilor prezentei părți”.

De asemenea, este incidentă prevederea reglementată de art. 12 alin. (7) din Legea nr. 237/2015, potrivit căreia „A.S.F. efectuează schimbul de informații prevăzut la alin. (5) și (6), cu respectarea următoarelor condiții:

a) sunt utilizate numai în scopul exercitării atribuțiilor prevăzute la alin. (5) și (6);

b) informațiile se află sub incidența prevederilor art. 19;

c) dacă provin din alt stat membru, inclusiv în situațiile menționate la art. 9, acestea pot fi divulgate numai cu acordul autorității care le-a furnizat și numai în scopul pentru care aceasta și-a dat acordul.”

Așadar, informațiile obținute de către A.S.F., în baza acordurilor de cooperare privind schimbul de informații cu supraveghetorii sau autoritățile și organismele din statele terțe, sunt folosite cu obligativitatea respectării secretului profesional și în scopul utilizării acestor informații numai în scopul supravegherii. Cerințele impuse de lege sunt imperative.

În aplicarea prevederilor art. 12 din Legea nr. 237/2015, în baza Memorandumului de înțelegere multilateral al Asociației Internaționale a Supraveghetorilor în Asigurări (MMoU IAIS), A.S.F. a solicitat asistență internațională în vederea confirmării existenței contului și quantumului soldului acestuia, cont deschis la societatea bancară pe numele City Insurance — S.A. și comunicat la A.S.F.

Solicitarea de asistență internațională a fost transmisă ca urmare a suspiciunilor A.S.F. cu privire la autenticitatea extraselor de cont emise de societatea bancară, semnate de un reprezentant al acesteia, prezentate de Societatea City Insurance — S.A. la A.S.F., precum și cu privire la lipsa mișcărilor în cont și neaccesarea disponibilităților de la deschiderea contului.

Informațiile solicitate au provenit dintr-un cadru global pentru cooperare și schimb de informații între autoritățile de supraveghere a asigurărilor, obținute în baza Memorandumului de înțelegere multilateral al Asociației Internaționale a Supraveghetorilor în Asigurări — MMoU IAIS, acord care reprezintă o declarație a intenției semnatarilor săi de a coopera în domeniul schimbului de informații, precum și a procedurilor de gestionare a cererilor de informații.

Cu Scrisoarea din data de 20.04.2021, înregistrată la A.S.F. cu nr. RG 13.639/28.04.2021 și nr. VPA 3.246/28.04.2021, supraveghetorul din țara de origine a comunicat A.S.F. că în

evidențele societății bancare nu a fost identificat contul menționat în documentele prezentate de asigurător, cont care apare pe extrasele de cont pe care societatea le-a pus la dispoziția A.S.F., și că între societatea bancară și Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. nu există relații contractuale. Totodată, s-a comunicat faptul că toate confirmările de sold emise de către bancă au două semnături, nu numai una, așa cum sunt prezentate de către societate.

Aspectele au fost transmise autorității sub condiția păstrării confidențialității și utilizării informațiilor în procesul de supraveghere.

Din interogarea site-ului *dun&bradstreet* reiese faptul că reprezentantul societății bancare care figurează în înscrisurile depuse la A.S.F. de către societate are drept de semnătură numai împreună cu o altă persoană, care are la rândul său drept de semnătură.

Totodată potrivit jurnalelor publice nr. 2.747/24.02.2017, nr. 3.612/13.03.2017 și nr. 1.610/01.02.2018, publicate la registrul comerțului din țara de origine, rezultă că persoana în cauză putea să certifice documente emise de societatea bancară numai împreună cu un alt director.

În consecință, cu respectarea prevederilor art. 12 și art. 19 din Legea nr. 237/2015 privind cadrul legal privitor la schimbul de informații obținut ca urmare a cooperării cu alte autorități, organisme și privitor la garantarea secretului profesional, precum și a cerințelor de confidențialitate ale MMoU IAIS privind utilizarea informațiilor și diseminarea acestora către terți, A.S.F. a utilizat datele primite de la autoritatea de supraveghere din țara de origine a entității bancare în scopul verificării îndeplinirii de către Societatea City Insurance — S.A. a condițiilor legale cu privire la SCR și MCR și la coeficientul de lichiditate.

Toate aceste aspecte au directă incidență în faptele reținute în sarcina doamnei Arampova Aelita.

După ce A.S.F. a luat cunoștință de aspectele mai sus învederate, a comunicat către societate 3 rapoarte de control permanent, după cum urmează:

Prin raportul de control permanent nr. SA-DG 3764/4.05.2021 s-a comunicat atât Directoratului societății, cât și consiliului de supraveghere al acesteia al cărui membru este doamna Arampova Aelita faptul că A.S.F. a efectuat ajustări ale fondurilor proprii pentru data de raportare 31.12.2020 în valoare de 609.205.000 lei și a majorat nivelul cerinței de capital de solvabilitate (SCR) cu suma de 80.345.100 lei reprezentând echivalentul în lei a 16,5 milioane euro.

În raportul de control s-a arătat societății și persoanelor din conducerea acesteia contextul în care a fost dispusă această ajustare, după cum urmează:

— cuantumul suplimentar al cerinței de capital de solvabilitate (SCR) în valoare de 16,5 milioane euro, măsură necesară pentru eliminarea abaterii de la sistemul de guvernare, dispusă prin decizia A.S.F. nr. 457/06.04.2020;

— măsura dispusă prin decizia A.S.F. nr. 325/10.03.2021, prin care s-a stabilit în sarcina societății obligația de a transmite A.S.F. un plan de redresare, cu măsuri pentru restabilirea nivelului fondurilor proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate (SCR) sau pentru modificarea profilului de risc, astfel încât SCR să fie din nou respectat;

— faptul că societatea City Insurance — S.A. a raportat A.S.F. active lichide constând în disponibilități deținute la o societate bancară. Valoarea raportată la data de 31.12.2020 este în cuantum de 365.205.000 lei. Potrivit informațiilor transmise de societate, aceste lichidități provin din împrumuturi subordonate din partea acționarului majoritar Vivendi International — S.R.L. (acordate în tranșe începând cu anul 2017), purtătoare de dobândă, în cuantum cumulată de 75 milioane euro la data de 31.12.2020.

— potrivit extraselor de cont și a confirmărilor de sold aferente acestuia, puse la dispoziția autorității de către societate, rezultă că soldul acestui cont nu a înregistrat modificări, cu excepția influenței sumelor aferente suplimentărilor împrumutului.

Pentru a proceda la efectuarea ajustării, autoritatea a arătat că a ținut seama de faptul că ulterior măsurilor dispuse prin deciziile A.S.F. nr. 457/6.04.2020 și nr. 325/10.03.2021 a luat cunoștință, în acord cu prevederile art. 12 din Legea nr. 237/2015, că în evidențele societății bancare nu a fost identificat contul la care face referire asigurătorul și că între această societate bancară și Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. nu există relații contractuale.

Astfel, s-a adus la cunoștință că, la data de 31.12.2020, societatea nu respectă cerințele prevăzute de art. 72 alin. (1) din Legea nr. 237/2015, cu modificările ulterioare, conform cărora societățile au obligația să dețină fonduri proprii eligibile pentru a acoperi SCR.

De asemenea, i s-a adus la cunoștință că, la data de 31.12.2020, societatea nu respectă cerințele prevăzute de art. 95 alin. (1) din Legea nr. 237/2015, conform cărora societățile au obligația să dețină fonduri proprii eligibile pentru a acoperi MCR.

În finalul raportului de control permanent se arată că, raportat la prevederile art. 163 alin. (18¹) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 7 zile de la primirea acestuia, entitatea și persoanele din conducerea acesteia urmează să explice motivul nerespectării prevederilor legale invocate sau să formuleze obiecțiuni, după caz.

Cu referire la Raportul de control permanent nr. SA-DG 3764/4.05.2021, prin Adresa nr. 13.672/11.05.2021 înregistrată la A.S.F. cu nr. RG 15.351/11.05.2021, societatea de asigurare a comunicat un punct de vedere constând în obiecțiuni prin care se consideră concluziile raportului ca fiind neîntemeiate, total eronate și bazate pe documente a căror existență, legalitate și veridicitate nu sunt dovedite și pe cale de consecință nu pot sta la baza unor măsuri/decizii legale ale A.S.F. în raport cu societatea.

Astfel, societatea invocă nulitatea raportului de control permanent pe baza următoarelor considerente, redate în sinteză astfel:

— controlul a fost efectuat pe baza altor documente în afara celor comunicate de societate, deși art. 37 din Legea nr. 237/2015 stipulează că procesul de supraveghere are loc pe baza informațiilor transmise de societate;

— refuzul explicit al reprezentanților A.S.F. de a comunica spre analiză documentul ce ar fi stat la baza constatării inexistenței contului bancar deschis la societatea bancară, deși în cadrul întâlnirii din data de 05.05.2021 reprezentanții societății au solicitat A.S.F. explicit acest document;

— în lipsa documentului care a stat la baza analizei A.S.F., societatea nu poate formula obiecțiuni;

— nelegalitatea acțiunilor întreprinse de funcționarii A.S.F., respectiv obținerea, manipularea și utilizarea în procesul de supraveghere și control a unor documente cu caracter confidențial;

— atitudinea rău intenționată a unor funcționari A.S.F. în raport cu societatea prin încercări repetate de a se folosi de atribuțiile legale ale A.S.F. în vederea afectării credibilității societății, inclusiv împiedicarea desfășurării activității societății în condiții normale;

— ca urmare a demersurilor A.S.F. au fost cauzate societății prejudicii morale și materiale grave determinate de decizia societății bancare de a înceta raporturile comerciale cu societatea, respectiv notificarea City de a transfera în termen de 90 de zile disponibilul din cont;

— s-au încălcat prerogativele Consiliului A.S.F., dat fiind faptul că raportul de control emis de o direcție de specialitate sunt aplicate sancțiuni, respectiv au fost realizate ajustări ale fondurilor proprii, deși un director din cadrul A.S.F. nu poate lua decizii sau dispune măsuri în numele A.S.F.;

— A.S.F. a primit atât prin reprezentanții legali ai societății bancare, cât și de la SAR City dovezi incontestabile din care să rezulte existența relațiilor comerciale dintre cele două entități, precum și realitatea extraselor de cont;

— atât auditorul desemnat de A.S.F. — KPMG Audit, cât și auditorul statutar au solicitat și primit independent confirmări ale soldului contului bancar;

— obligația suplimentară a cerinței de capital de solvabilitate (SCR) cu valoarea de 16,5 milioane euro este total irelevantă;

— indicarea obligației de restabilire a nivelului fondurilor proprii (dispusă prin Decizia A.S.F. 325/2021) este lipsită de orice relevanță tehnico-juridică, dat fiind faptul că obligația nu este exigibilă și nu poate face obiectul a două decizii diferite;

— A.S.F. a dispus ajustarea fondurilor proprii pentru data de raportare decembrie 2020, în condițiile în care valoarea cu care s-au ajustat fondurile proprii era aferentă cuantumului determinat pentru iunie 2020, ajustări deja efectuate de societate conform politicilor de calcul ale rezervelor tehnice, modificate ca urmare a deciziei A.S.F. mai sus menționate;

— dat fiind faptul că membrii consiliului de supraveghere nu fac parte din conducerea executivă, raportul de control permanent nu trebuia transmis/comunicat acestora, având în vedere că art. 33 din Regulamentul 4/2021 face vorbire că raportul de control permanent este transmis entității controlate și persoanelor vizate.

Totodată, în anexă la răspunsul societății au fost prezentate, în copie, documente apostilate cu privire la contractul de cont curent din care rezultă semnarea acestuia prin corespondență, precum și extrase de cont/confirmări de sold din perioada 14.03.2017—6.05.2021, unele dintre ele traduse de traducător autorizat în data de 11.05.2021.

Prin Raportul de control permanent nr. SA-DG 3.852/6.05.2021 s-au comunicat atât Directoratului societății, cât și Consiliului de Supraveghere al acesteia, al cărui membru este doamna Arampova Aelita, în principal, următoarele:

Pentru data de raportare 31.03.2021 s-a constatat că raportările suplimentare nu au fost transmise în termenele legale, acestea fiind transmise cu întârziere după cum urmează:

— raportările lunare au fost transmise cu întârziere de o zi;

— raportările trimestriale, aferente anexelor 5—17, cu excepția celor specifice activității de asigurări de viață, au fost transmise cu întârziere între o zi și două zile;

— raportările trimestriale, aferente anexelor 17¹ și 17² nu au fost transmise până la data prezentului raport de control permanent;

— raportările semestriale nu au fost transmise până la data prezentului raport de control permanent;

— raportările anuale nu au fost transmise până la data prezentului raport de control permanent.

De asemenea, nu a fost transmis planul de măsuri, aprobat de către conducerea societății, conținând măsuri și termene concrete pe care societatea le va întreprinde pentru restabilirea nivelului legal al indicatorului, deși, potrivit raportării suplimentare de lichiditate, transmisă cu întârziere, coeficientul de lichiditate raportat are valoarea de 0,77.

Totodată, s-a comunicat că, în anexa aferentă raportării suplimentare de lichiditate la 31.03.2021, societatea a raportat active lichide în cuantum total de 773.483.399 lei, din care disponibilități în societatea bancară în valoare de 615,64 milioane lei, în creștere cu 68,57% față de 31.12.2020. S-a precizat că, potrivit informațiilor transmise de societate, lichiditățile evidențiate în societatea bancară provin din împrumuturi subordonate din partea acționarului majoritar

Vivendi International — S.R.L. (acordate în tranșe începând cu anul 2017), purtătoare de dobândă, în cuantum cumulat de 75 milioane euro la data de 31.12.2020. S-a precizat că, potrivit Adresei nr. 12.990/5.05.2021 privind stadiul implementării măsurilor asumate prin planul de măsuri transmis A.S.F. în data de 11.03.2021 conform Deciziei A.S.F. nr. 38/2021, rezultă că în anul 2021 societatea a contractat un nou împrumut de la o societate de la care a contractat un împrumut în anul 2019, în valoare de 50 milioane euro, și a majorat împrumutul existent de la o instituție de credit cu valoarea de 25 milioane euro, pe o perioadă de 5 ani, începând cu aprilie 2021.

De asemenea, în cuprinsul acestui raport, s-a precizat că în cadrul întâlnirii cu reprezentanții A.S.F. din data de 5.05.2021, reprezentanții directoratului și consiliului de supraveghere ale asigurătorului au prezentat extrasul de cont și confirmările de sold aferente contului de la societatea bancară, înregistrate la A.S.F. cu nr. RG 14.737/5.05.2021 și nr. RG 14.738/5.05.2021, cont care prezenta un sold la data de 30.04.2021 în cuantum de 125 milioane euro.

Ținând seama de informațiile noi obținute și prezentate în preambulul deciziei, A.S.F. a efectuat ajustări ale activelor lichide raportate de societate în cadrul raportării suplimentare de lichiditate la 31.03.2021, în cuantum de 615.637.500 lei.

Ca urmare a ajustărilor efectuate, coeficientul de lichiditate al SAR City Insurance — S.A., la data de 31.03.2021, calculat ca raport între activele lichide în valoare ajustată de 157.845.899 lei și valoarea rezervei brute de daune avizate în valoare de 1.002.809.576 lei, devine 0,16, necesarul de active lichide pentru acoperirea rezervei brute de daune avizate fiind în cuantum de 844.963.677 lei.

Totodată, atât directoratului, cât și consiliului de supraveghere, al cărui membru este doamna Arampova Aelita, li s-a comunicat că, în contextul în care deficiențele constatate generează un risc extrem de ridicat de lichiditate, cu implicații directe asupra tuturor obligațiilor rezultate din activitatea de asigurare, coroborat cu faptul că Societatea City Insurance — S.A. deține cea mai ridicată cotă de piață pe segmentul asigurărilor RCA, rezultă un impact semnificativ asupra persoanelor prejudiciate, prin afectarea drepturilor și intereselor acestora, putând conduce la apariția unui potențial risc sistemic, fapt susținut și de creșterea constantă a cotei de piață a societății în ultimii doi ani (39,03% la data 31.12.2019, respectiv 43,49% la 31.12.2020).

În finalul raportului de control permanent se aduce la cunoștință că, raportat la prevederile art. 163 alin. (181) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, se solicită ca în termen de 7 zile de la primirea acestuia să explice motivul nerespectării prevederilor legale invocate sau să formuleze obiecțiuni, după caz.

Cu Adresa nr. 14.056/13.05.2021, înregistrată la A.S.F. cu nr. RG 15.587/13.05.2021, societatea a transmis la A.S.F. punctul de vedere asupra raportului de control permanent nr. SA-DG 3.852/6.05.2021, în care se arată că presupusul necesar de lichiditate a fost deja inserat în raportul de control permanent nr. SA-DG 3.764/4.05.2021, singura constatare ce poate face obiectul raportului de control permanent fiind cea referitoare la depunerea cu întârziere a raportărilor.

Cu privire la întârzierile în transmiterea raportărilor, în punctul de vedere transmis se menționează că nu pot fi imputabile deoarece acestea s-au datorat volumului extrem de semnificativ de solicitări formalizate de auditul statutar și de exercițiul BSR dispus de A.S.F. aflat în derulare, precum și ducerii la îndeplinire a planurilor de măsuri dispuse de A.S.F. care au necesitat procesări de baze de date suplimentare, iar cea mai mare parte a structurii de conducere fiind la limita epuizării, deja fiind luate în discuție mai multe posibile demisii.

Obiecțiunile la ambele rapoarte de control permanent nu se susțin având în vedere următoarele:

Rapoartele de control SA-DG nr. 3.764/4.05.2021 și SA-DG nr. 3.852/6.05.2021 au fost transmise societății și membrilor structurii de conducere în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (18) și alin. (181) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 32 și urm. din Regulamentul A.S.F. nr. 4/2021 privind activitatea de control desfășurată de A.S.F.

În mod eronat, societatea invocă faptul că prin rapoartele de control au fost aplicate sancțiuni de către o direcție de specialitate, cu încălcarea prerogativelor Consiliului A.S.F., în condițiile în care, în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (18) din Legea nr. 237/2015, constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se face de către structurile de specialitate din cadrul A.S.F., iar aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute la alin. (2)—(8) se realizează de către Consiliul A.S.F.

Or, niciunde în cuprinsul rapoartelor de control nu se regăsește nicio referire la vreo sancțiune aplicată, ci doar la constatările rezultate din exercitarea controlului permanent, constatări care, în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (181) din Legea nr. 237/2015 coroborat cu prevederile art. 32 alin. (7) din Regulamentul nr. 4/2021, se consemnează în Raportul de control permanent și se aduc la cunoștință entității controlate și conducerii acesteia și/sau persoanelor responsabile prin intermediul acestuia.

În ceea ce privește afirmațiile societății că acțiunea de control permanent a fost efectuată pe baza altor documente în afara celor comunicate de societate, pe care reprezentanții A.S.F. au refuzat explicit să le comunice spre analiză societății, reiterăm faptul că informațiile au fost obținute de către A.S.F. în conformitate cu dispozițiile art. 12 din Legea nr. 237/2015, autoritatea fiind obligată să respecte prevederile art. 19 din Legea nr. 237/2015, utilizarea acestor informații putând fi făcută numai în scopul exercitării supravegherii.

Prin Raportul de control permanent nr. SA-DG nr. 4.182/20.05.2021 s-au comunicat atât directoratului societății, cât și consiliului de supraveghere al acesteia, al cărui membru este doamna Arampova Aelita, în principal, aspecte privind modalitățile de implementare de către societate a măsurilor dispuse de A.S.F. prin deciziile nr. 455/2020, nr. 457/2020 și nr. 325/2021.

Societatea City Insurance — S.A. a transmis la A.S.F. o serie de informații sub formă de note de fundamentare/fișiere Excel și documente în copie, cu referire la modalitățile de implementare a măsurilor dispuse de A.S.F. prin deciziile nr. 455/2020, nr. 457/2020 și nr. 325/2021.

Prin raportul de control permanent au fost identificate o serie de neconformități, încălcări ale prevederilor cuprinse în actele administrative nominalizate, ce vor fi detaliate în cele ce urmează, la încadrările faptelor care îi sunt imputabile.

A.S.F. a transmis rapoartele de control permanent atât societății, cât și structurii de conducere, ținând cont de prevederile art. 1 alin. (2) pct. 10, art. 25 și art. 26 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 2 alin. (2) lit. a), d), f) și i), art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. e), art. 11, art. 13, art. 15, art. 23—28 din Regulamentul nr. 2/2016 privind aplicarea principiilor de guvernanță corporativă de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de A.S.F.

Din considerațiile cuprinse în cadrul rapoartelor de control permanent, din informațiile și documentele puse la dispoziție de către societate cu ocazia formulării punctului de vedere asupra rapoartelor, precum și prin raportare la informațiile comunicate autorității în baza art. 12 din Legea nr. 237/2015, detaliate în cele ce urmează, în sarcina doamnei Arampova Aelita se rețin următoarele fapte:

I. Prima faptă reținută în sarcina doamnei Arampova Aelita este cea referitoare la faptul că, în cadrul raportării suplimentare de lichiditate din Anexa nr. 1 la Norma nr. 21/2016 și în raportările periodice de supraveghere (machetele S.02.01.01.01, S.06.02.01.01, S.06.02.01.02) au fost raportate în mod nereal la A.S.F. active lichide constând în disponibilități deținute de asigurător într-un cont la o societate bancară, fără ca între aceasta și Societatea Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. să existe relații contractuale, neasigurându-se astfel caracterul conform cu realitatea al raportărilor transmise la A.S.F., așa cum este prevăzut la art. 10 din Norma nr. 21/2016.

Astfel, prin fapta de a nu se asigura transmiterea la A.S.F. a unor raportări conforme cu realitatea se constată influența susceptibilă de a aduce atingere unei administrări corecte și prudente a societății săvârșită de către conducerea societății, inclusiv de către doamna Arampova Aelita, în calitate de membru al consiliului de supraveghere.

În ceea ce privește această faptă, arătăm că Societatea City Insurance — S.A. a raportat, începând cu 2017, la A.S.F. active lichide constând în disponibilități. Valoarea raportată la data de 31.12.2020 este în cuantum de 365.205.000 lei, iar la data de 31.03.2021 este în cuantum de 615.637.500 lei.

Din documentele și explicațiile transmise de societate la A.S.F. în perioada martie 2017—mai 2021, a rezultat că disponibilitățile raportate ca existente în contul societății bancare provin din următoarele operațiuni:

— contract de împrumut subordonat din data de 29.09.2016 încheiat cu Vivendi International — S.R.L., în valoare de 30 milioane euro, modificat prin act adițional în data de 31.03.2017 în sensul suplimentării valorii acestuia la 50 milioane euro. Actul adițional a fost semnat de către directorul general al Vivendi Internațional — S.R.L. și de domnul Epameinondas Papanikolaou, în calitate de director general adjunct la Societatea City Insurance — S.A.;

— contract de împrumut comercial încheiat între City Insurance — S.A. și o societate comercială, în data de 09.09.2019, pentru suma de 25 milioane euro, semnat de domnul Renato Szilagyi și domnul Mircea Barbu Buzera în calitate de președinte, respectiv vicepreședinte al directoratului City Insurance — S.A., precum și de reprezentantul legal al societății care a acordat împrumutul. Acest contract a fost desființat în data de 22.06.2020 și transformat în împrumut subordonat de la acționarul Vivendi Internațional — S.R.L., înscris semnat de domnul Renato Szilagyi și domnul Mircea Barbu Buzera în calitate de președinte, respectiv vicepreședinte al directoratului City Insurance — S.A., precum și de domnul Epameinondas Papanikolaou în calitate de administrator al Vivendi Internațional — S.R.L.

În anul 2021, Societatea City Insurance — S.A. a contractat un nou împrumut de la societatea comercială de la care a contractat împrumutul în anul 2019, în valoare de 50 milioane euro, contract care nu a fost pus la dispoziția autorității.

Începând cu anul 2017 și până în prezent, dovedirea rapoartelor comerciale dintre societatea bancară și societatea de asigurare s-a realizat prin depunerea unor înscrisuri (extrase bancare și confirmări) semnate de un reprezentant al societății bancare. Potrivit extraselor de cont și confirmărilor de sold aferente contului bancar semnate de un reprezentant al societății bancare, puse la dispoziția autorității de către societate, rezultă că soldul acestui cont nu a înregistrat modificări, cu excepția influenței sumelor aferente suplimentărilor împrumutului.

De asemenea, de la deschiderea contului și până în prezent, conducerea companiei, inclusiv doamna Arampova Aelita, prin atribuțiile aferente funcțiilor ocupate, a confirmat că aceste sume deținute în cont sunt pe deplin disponibile societății City Insurance — S.A. pentru a fi utilizate în cursul normal al

activității. Sumele au fost reflectate în evidența contabilă a societății, cu știința doamnei Arampova Aelita.

Așadar, potrivit informațiilor transmise de societate, la data de 31.12.2020 aceste lichidități provin din împrumuturi subordonate din partea acționarului majoritar Vivendi International — S.R.L. (acordate în tranșe începând cu anul 2017), purtătoare de dobândă, în cuantum cumulată de 75 milioane euro.

Societatea a fost în dificultate financiară, fiind supusă unei proceduri administrative de redresare financiară pe bază de plan, iar ulterior, în vederea luării unor măsuri care să asigure fonduri proprii eligibile care să acopere SCR sau modificarea profilului de risc, a fondurilor proprii eligibile care să acopere MCR și a coeficientului de lichiditate, Societatea City Insurance — S.A. a prezentat extrase de cont emise de către societatea bancară, din care rezultă faptul că asigurătorul dispune de disponibilități financiare necesare susținerii activității și îndeplinirii cerințelor legale.

Indicatorii de solvabilitate și coeficientul de lichiditate al societății au fost astfel grav denaturați, prin faptul că cifrele raportate de societate au avut în vedere un disponibil bănesc deținut într-un cont la o societate bancară, cont despre care A.S.F. a luat cunoștință în aprilie 2021 că nu există.

Ca urmare a ajustărilor efectuate, ținând cont de lipsa disponibilităților bănești din evidențele societății bancare, fondurile proprii și indicatorii de solvabilitate ai Societății City Insurance — S.A., la data de 31.12.2020, se prezintă astfel:

— lei —

Fonduri proprii disponibile și eligibile	Raportat de societate	Ajustări A.S.F.	Rezultat ajustat A.S.F.
Total fonduri proprii disponibile să acopere SCR	472.358.107	– 609.205.000	– 136.846.893
Total fonduri proprii disponibile să acopere MCR	454.674.757	– 609.205.000	– 154.530.243
Total fonduri proprii eligibile să acopere SCR	472.358.107	– 609.205.000	– 136.846.893
Total fonduri proprii eligibile să acopere MCR	308.284.480	– 609.205.000	– 300.920.520
SCR	379.092.182	80.345.100	459.437.282
MCR	94.773.045	x	94.773.045
Grad de acoperire a SCR cu fonduri proprii eligibile	1,25	x	– 0,2979
Grad de acoperire a MCR cu fonduri proprii eligibile	3,25	x	– 3,1752

În aplicarea art. 163 alin. (18¹) din Legea nr. 237/2015 s-a dat posibilitatea conducerii societății, inclusiv doamnei Arampova Aelita, să transmită punctul de vedere cu privire la aspectele constatate, precum și explicații, documente justificative sau obiecții cu privire la reținerile din raport.

Raportat la cele precizate în cuprinsul raportului sus-menționat, în întâlnirea cu reprezentanții A.S.F. din data de 5.05.2021, reprezentanții societății au prezentat extrasul de cont și confirmările de sold aferente contului de la societatea bancară, înregistrate la A.S.F. cu nr. RG 14.737/5.05.2021 și nr. RG 14.738/5.05.2021, cont care prezenta un sold la data de 30.04.2021 în cuantum de 125 milioane euro.

b) A.S.F. a transmis al doilea raport de control permanent către societate și către doamna Arampova Aelita, respectiv Raportul de control permanent SA-DG nr. 3.852/06.05.2021.

Luând în considerare lichiditățile din societatea bancară în cuantum de 615,64 milioane lei (contravaloarea a 125 milioane euro), societatea a raportat la data de 31.03.2021, cu întârziere, un coeficient de lichiditate de 0,77, fără să transmită planul de măsuri aprobat de către conducerea societății, conținând măsuri și termene concrete pe care societatea le va întreprinde pentru restabilirea nivelului legal al indicatorului.

Până la data la care autoritatea a avut cunoștință despre acest aspect, A.S.F. a emis o serie de acte administrative, instituind în sarcina societății o serie de măsuri, precum Decizia nr. 457/2020 și Decizia nr. 325/2021, măsuri în cadrul cărora a ținut cont de disponibilitățile bănești raportate de societate în contul societății bancare.

a) Cu referire la primul raport de control permanent, arătăm că fondurile proprii eligibile care acoperă MCR și SCR, pentru data de referință 31.12.2020, au scăzut considerabil, ca urmare a ajustărilor făcute de autoritate, pe baza informațiilor referitoare la lipsa contului în care era deținut disponibilul din societatea bancară.

Prin Raportul de control permanent nr. SA-DG 3.764/4.05.2021, s-a adus la cunoștința consiliului de supraveghere că autoritatea a luat act de faptul că în evidențele societății bancare nu a fost identificat contul bancar care apare pe extrasele de cont, pe care societatea le-a pus la dispoziția A.S.F., iar între această societate bancară și Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. nu există relații contractuale. Totodată prin raport s-a comunicat, ca urmare a ajustărilor efectuate, că la data de 31.12.2020 societatea nu mai deține suficiente fonduri proprii eligibile să acopere cerința de capital de solvabilitate (SCR) și cerința minimă de capital (MCR).

În anexa aferentă raportării suplimentare de lichiditate la 31.03.2021, societatea a raportat active lichide în cuantum total de 773.483.399 lei, din care disponibilități în societatea bancară arătată, în valoare de 615,64 milioane lei, în creștere cu 68,57% față de 31.12.2020.

Dat fiind faptul că existența disponibilităților din contul deschis la societatea bancară raportate de City Insurance — S.A. nu a fost confirmată, acestea nu mai puteau fi luate în considerare în calculul indicatorilor societății, rezultând neconformități majore față de cadrul legal în vigoare cu privire la SCR și MCR și lichiditate.

În consecință, A.S.F. a efectuat ajustări în ceea ce privește fondurile proprii și indicatorii de solvabilitate ai societății la data de 31.12.2020, precum și ale activelor lichide raportate de societate în cadrul raportării suplimentare de lichiditate la 31.03.2021, în cuantum de 615.637.500 lei.

Ca urmare a ajustărilor efectuate, coeficientul de lichiditate al SAR City Insurance — S.A., la data de 31.03.2021, calculat ca raport între activele lichide în valoare ajustată de 157.845.899 lei și valoarea rezervei brute de daune avizate în valoare de 1.002.809.576 lei, devine 0,16, necesarul de active lichide

pentru acoperirea rezervei brute de daune avizate fiind în cuantum de 844.963.677 lei.

Ulterior, conducerea societății, cu știința doamnei Arampova Aelita, a comunicat prin e-mailuri adresate reprezentanților autorității în data de 18 și 19 mai 2021 informații suplimentare referitoare la existența sumei de 125.000.000 euro, despre transferul acestei sume către o altă societate bancară, precum și intenția societății bancare de a înceta relațiile contractuale cu Societatea City Insurance — S.A. Totodată s-au făcut precizări suplimentare referitoare la efectele juridice ale apostilei.

Cu referire la documentele noi transmise în data de 19.05.2021 și față de răspunsul societății nr. 13.672/11.05.2021 la Raportul de control permanent 3.764/4.05.2021, prin care conducerea societății a informat A.S.F. de „decizia societății bancare de a înceta raporturile comerciale cu societatea, respectiv notificarea City de a transfera în termen de 90 de zile disponibilul din cont”, arătăm următoarele:

Ordinul de plată la care se face referire în mesaj este datat 7.05.2021, este semnat de către Papanikolaou Epameinondas, iar prin acesta se instrucează societatea bancară să transfere fondurile la o altă instituție bancară.

Având în vedere aspectele menționate în preambul privind informațiile obținute de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în aplicarea art. 12 din Legea nr. 237/2015 și a acordurilor internaționale în care este parte semnatară, acestea nu mai puteau fi luate în considerare în calculul indicatorilor societății, rezultând neconformități majore față de cadrul legal în vigoare cu privire la SCR și MCR și la coeficientul de lichiditate.

În ceea ce privește transferul bancar la care fac referire reprezentanții societății, este de menționat că între cele două extrase de cont există diferențe în sensul că extrasul de cont datat 11.05.2021 nu conține nici numărul contului și nici numele beneficiarului, față de cel din 12.05.2021 care cuprinde aceste informații.

Întrucât transferul vizează fondurile din contul deschis la societatea bancară menționată către o nouă instituție bancară, iar pe de altă parte extrasele de cont prezintă inconsistențe semnificative, sunt puse la îndoială atât realitatea transferului efectuat, cât și existența disponibilului la noua societate bancară.

Totodată, referitor la comunicarea documentelor de către conducerea societății care confirmă existența soldului deținut de către asigurator la societatea bancară însoțite de apostilă și conformate de către un cabinet notarial, acestea nu se susțin.

Documentele sunt conformate de către un cabinet notarial din țara de origine a societății bancare. Conform traducerii autorizate prezentate de către societatea de asigurare odată cu comunicarea documentelor, prin această conformitate se atestă efectuarea unei copii legalizate de pe înscrisul prezentat de către solicitant.

Totodată, în același document se menționează în mod expres faptul că legalizarea nu se extinde asupra însemnătății și valabilității documentului prezentat. Prin urmare, nu este confirmată de cabinetul notarial veridicitatea informațiilor cuprinse în cadrul acestor înscrisuri.

În ceea ce privește aplicarea apostilei, aceasta are un alt rol decât cel menționat de către reprezentanții societății de asigurare. În acest sens, sunt aplicabile prevederile Convenției de la Haga din 5 octombrie 1961 cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine (încheiată la 5 octombrie 1961), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 26 august 1999, și ale Regulamentului (UE) 2016/1.191 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016 privind promovarea liberei circulații a cetățenilor prin simplificarea cerințelor de prezentare a anumitor documente oficiale în Uniunea Europeană și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1.024/2012.

Astfel, potrivit art. 1 alin. (1) și (2) din Convenția de la Haga: „(1) Prezenta convenție se aplică actelor oficiale care au fost întocmite pe teritoriul unui stat contractant și care urmează să fie prezentate pe teritoriul unui alt stat contractant.

(2) Sunt considerate acte oficiale, în sensul prezentei convenții:

a) documentele care emană de la o autoritate sau de la un funcționar al unei jurisdicții a statului, inclusiv cele care emană de la ministerul public, de la un grefier sau de la un executor judecătoresc;

b) documentele administrative;

c) actele notariale;

d) declarațiile oficiale, cum ar fi: cele privind mențiuni de înregistrare, viza de investire cu dată certă și legalizări de semnătură, depuse pe un act sub semnătură privată.”

Conform art. 1 alin. (3) din Convenție, aceasta nu se aplică: „a) documentelor întocmite de agenți diplomatici sau consulari;

b) documentelor administrative care au legătură directă cu o operațiune comercială sau vamală.”

În speță, apostilarea vizează definiția prevăzută la art. 3 din Regulamentul 2016/1.191 care definește „copie certificată” ca fiind o copie a unui document oficial original care este semnată și atestată ca fiind o reproducere corectă și completă a celui document oficial original de către o autoritate care este împuternicită în temeiul dreptului intern să facă acest lucru și care este din același stat membru care a eliberat inițial documentul oficial.

Pe cale de consecință, operațiunea de apostilare își produce efectele cu privire la legalizare și înseamnă formalitatea de certificare a autenticității semnăturii unei persoane care ocupă o funcție oficială, a calității în care a acționat semnatarul documentului și, dacă este cazul, a identității sigiliului sau ștampilei aplicate pe documentul respectiv.

În fapt, niciuna din cele două operațiuni, nici cea de legalizare și nici cea de apostilare nu vizează informațiile cuprinse în cadrul documentului și valabilitatea acestuia sau atestă veridicitatea în vreun fel a informațiilor cuprinse în cadrul acestor documente.

Doamna Arampova Aelita avea în calitate de membru al consiliului de supraveghere obligația legală și statutară de a verifica transmiterea de către directorat către A.S.F. a raportărilor corecte și conforme cu realitatea și cerințele prevederilor legale în virtutea calității sale de membru al consiliului de supraveghere.

De asemenea, potrivit prevederilor art. 16.11 din Actul constitutiv al societății, „Consiliul de Supraveghere este răspunzător de îndeplinirea sarcinilor care i-au fost delegate prin lege și prin Actul Constitutiv, cu respectarea regulamentului său de funcționare.”

Conform aceluiași articol, printre principalele atribuții ale consiliului de supraveghere, se regăsesc:

„a. Exerciță controlul permanent asupra conducerii societății de către Directorat;

b. Verifică conformitatea cu legea, cu actul constitutiv, și cu hotărârile adunării generale a operațiunilor de conducere a societății.”

Prin includerea în evidențele financiar-contabile ale societății a unor fonduri despre care autoritatea a luat cunoștință că nu există, au fost afectați grav indicatorii de solvabilitate, care se situează sub limitele legale, precum și indicatorul de lichiditate.

Ținând cont de faptul că în comunicările permanente cu A.S.F. s-au transmis documente și informații cu privire la disponibilitățile aflate într-un cont despre care A.S.F. a luat cunoștință că nu există, iar doamna Arampova Aelita are o funcție de conducere în cadrul societății și, totodată, a cunoscut

aceste documente/informații puse la dispoziția A.S.F., se constată că acesta are o influență susceptibilă de a aduce atingere unei administrări corecte și prudente a societății.

De asemenea, neasigurarea transiterii la A.S.F. a unor raportări conforme cu realitatea este de natură să întărească influența susceptibilă de a aduce atingere unei administrări corecte și prudente a societății săvârșită de către doamna Arampova Aelita, membru al consiliului de supraveghere.

În raport cu aspectele de mai sus, se constată astfel încălcarea dispozițiilor art. 13 din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016, prevedere legală care instituie în sarcina membrilor consiliului de supraveghere al asigurătorului obligația de a se asigura că există un cadru adecvat de verificare a modului în care se aplică legislația specifică privind raportarea către A.S.F.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 163 alin. (1) lit. a) și r) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 1.000.000 lei și cu retragerea aprobării acordate de A.S.F. în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (4) lit. b) și alin. (5) lit. a) din aceeași lege.

II. A doua faptă se referă la faptul că doamna Arampova Aelita nu s-a asigurat de respectarea termenului de raportare stabilit de normele legale aplicabile societății. Astfel, raportările suplimentare prevăzute de Norma A.S.F. nr. 21/2016 privind raportările referitoare la activitatea de asigurare și/sau de reasigurare nu au fost transmise în termenele legale, respectiv până la data de 30.04.2021. De asemenea, doamna Arampova Aelita nu s-a asigurat de transmiterea de către directorat a planului de măsuri, aprobat de către conducerea societății, conținând măsuri și termene concrete pe care societatea le va întreprinde pentru restabilirea nivelului legal al indicatorului, deși, potrivit raportării suplimentare de lichiditate, transmise cu întârziere la data de 5.05.2021, coeficientul de lichiditate raportat are valoarea de 0,77.

Potrivit art. 6 alin. (1)—(4) din Norma nr. 21/2016, societatea trebuie să transmită la A.S.F.:

„(1) Raportările anuale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) — în termen de 120 de zile de la data de referință pentru care au fost întocmite, cu excepția celor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) pct. (i).

(11) Raportările trimestriale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b) — în termen de 45 de zile de la data de referință pentru care au fost întocmite, cu excepția celor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b) pct. (i).

(2) Raportările trimestriale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. c) — până în ultima zi calendaristică a lunii următoare încheierii trimestrului pentru care se face raportarea.

(3) Raportările lunare prevăzute la art. 41 și art. 5 alin. (1) lit. d) — până în ultima zi calendaristică a lunii următoare celei pentru care se face raportarea.

(4) Raportarea suplimentară de lichiditate prevăzută la art. 41 — până în ultima zi calendaristică a lunii următoare celei pentru care se face raportarea.”

Potrivit prevederilor art. 41 din norma menționată, în situația în care coeficientul de lichiditate este neconform, odată cu această raportare societatea transmite un plan, aprobat de conducere, cu măsuri și termene concrete pe care urmează să le întreprindă în scopul restabilirii nivelului indicatorului, până cel târziu la data de 30.09.2021.

Astfel, în Raportul de control permanent nr. SA-DG 3.852/6.05.2021 s-a constatat că pentru data de raportare 31.03.2021 raportările suplimentare nu au fost transmise în termenele legale, astfel: raportările lunare au fost transmise cu întârziere de o zi; raportările trimestriale, aferente anexelor 5—17, cu excepția celor specifice activității de asigurări de viață, au fost

transmise cu întârziere între o zi și două zile; raportările trimestriale, aferente anexelor 17¹ și 17², cu întârziere de 9 zile, raportările semestriale și raportările anuale (situațiile financiare auditate) nu au fost transmise până la data de 6.05.2021. De asemenea nu a fost transmis planul de măsuri, aprobat de către conducerea societății, conținând măsuri și termene concrete pe care societatea le va întreprinde pentru restabilirea nivelului legal al indicatorului, deși, potrivit raportării suplimentare de lichiditate, transmise cu întârziere, coeficientul de lichiditate raportat are valoarea de 0,77.

În punctul de vedere exprimat de către societate s-a arătat că entitatea a fost în imposibilitate de a transmite raportările în termenul legal.

Cu privire la cele susținute de societate, se reține că raportările netransmise în termenul legal sunt raportări ce se transmit autorității cu o regularitate ce nu reprezintă o noutate pentru societate (Norma A.S.F. nr. 21/2016 ce reglementează raportările este în vigoare încă din anul 2016).

Conducerea societății trebuia să se asigure că a instituit procesele necesare în vederea respectării cadrului legal în vigoare și este cel puțin de neînțeles afirmația privind necesitatea prelucrării suplimentare a bazelor de date, atât timp cât în repetate rânduri s-a subliniat de către conducerea societății gradul înalt de informatizare. Prin urmare, explicațiile societății nu pot fi considerate ca fiind un motiv justificat care să stea la baza nerespectării termenelor privind raportările.

Prin urmare, raportările nu au fost transmise în termenele legale, respectiv până la data de 30.04.2021, fiind transmise după cum urmează:

— raportările lunare au fost transmise în data de 5.05.2021;

— raportările trimestriale, aferente anexelor nr. 12—17, cu excepția celor specifice activității de asigurări de viață, au fost transmise în datele de 5.05.2021 și 6.05.2021;

— raportările trimestriale, aferente anexelor 5—11 și anexelor 17¹ și 17², au fost transmise în data de 14.05.2021;

— raportările semestriale au fost transmise în data de 20.05.2021;

— raportările anuale au fost transmise în data de 21.05.2021.

De asemenea, nu a fost transmis planul de măsuri solicitat, aprobat de conducerea entității, cu toate că, potrivit raportării suplimentare de lichiditate, transmisă cu întârziere, coeficientul de lichiditate raportat are valoarea de 0,77.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 6 alin. (1)—(4) și art. 41 din Norma A.S.F. nr. 21/2016 privind raportările referitoare la activitatea de asigurare și/sau reasigurare.

În raport cu cele redate mai sus, se constată astfel încălcarea dispozițiilor art. 13 din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016, prevedere legală care instituie în sarcina membrilor consiliului de supraveghere al asigurătorului obligația de a se asigura că există un cadru adecvat de verificare a modului în care se aplică legislația specifică privind raportarea către A.S.F.

În ceea ce privește răspunderea membrilor consiliului de supraveghere pentru această faptă, aceasta rezultă inclusiv din:

— art. 16.11 lit. a) și lit. b) din Actul constitutiv al societății potrivit cărora membrii consiliului de supraveghere au obligația de a exercita controlul permanent asupra conducerii societății de către directorat și de a verifica conformitatea cu legea, cu actul constitutiv a operațiunilor de conducere a societății

Fapta constituie contravenție potrivit art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 73.777 lei în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (4) lit. b) din aceeași lege.

III. A treia faptă se referă la faptul că doamna Arampova Aelita nu a respectat prevederile:

— art. 1 pct. 1 din Decizia A.S.F. nr. 455/2020 și prevederile art. 57 din Legea nr. 237/2015, potrivit căreia, în vederea calculării rezervelor tehnice, societățile segmentează obligațiile de asigurare și reasigurare în grupe de riscuri omogene și, cel puțin, pe linii de afaceri;

— art. 1 pct. 1.2 și pct. 1.5 din Decizia A.S.F. nr. 455/2020, dat fiind faptul că nu a fost transpusă în tratatul de reasigurare cu referința 16-0380-16 clauza din protocolul din 17.09.2019 conform căreia soldul fondurilor reținute trebuia să ajungă la nivelul 0 la data de 31.12.2020, iar prin operațiunea de încheiere a contractelor cu reasiguratorii B.R. și A.C. nu a fost recuperat prin fluxuri de numerar soldul negativ al fondurilor reținute în valoare de 118.229.830 euro la data de 30.09.2020, ci doar s-a diminuat la valoarea de 51.761.636 euro, date fiind strict noile clauze contractuale cu privire la calculul fondurilor reținute.

a) Cu referire la măsura de la art. 1 pct. 1.1 din Decizia A.S.F. nr. 455/2020, prin adresa înregistrată la A.S.F. cu nr. RG 10.713/13.04.2021, societatea, prin organul de conducere, a prezentat Nota de fundamentare referitoare la implementarea cerinței măsurii dispuse la punctul 1.1. din Decizia A.S.F. nr. 455/2020.

Pentru data de referință 31.12.2020 s-a procedat la implementarea unui set de măsuri cantitative și calitative care să aibă ca efect diminuarea riscului de subadecvare a rezervei de daune, mai exact riscul de neconstituire a rezervei de daună neavizată pentru valoarea daunelor mari. În acest sens, reprezentanții societății au prezentat o ajustare a celei mai bune estimări a rezervei de daună, efectuată în scopul diminuării limitărilor modelului rezultate din plafonarea daunelor mari la nivelul cuantilei de 0,99.

Din analiza documentelor puse la dispoziție reiese că metoda utilizată pentru determinarea ajustării necesare compensării subadecvării rezervei de daună, rezultată din plafonarea daunelor mari, nu servește scopului propus deoarece variația astfel identificată poate fi generată și de alți factori.

În plus, în situația de față orice estimare aferentă daunelor mari nu este relevantă, întrucât evaluarea rezervei de daună la nivel de grupe omogene de riscuri este în curs de realizare, în sensul că „[...] Societatea testează diverse metode alternative de calcul pentru a se putea asigura că metoda aleasă este stabilă și generează rezultate consistente de la o iterație de calcul la alta (la o frecvență de calcul trimestrială)”.

Prin raportare strict la metoda folosită pentru determinarea valorii ajustării celei mai bune estimări a rezervei de daună, în elaborarea acesteia, funcția actuarială s-a rezumat la un set de presupuneri, după cum urmează:

- (i) daunele estimate la data de 31.12.2019 să fie plătite în anul 2020 reprezintă doar 75,87% din daunele efectiv plătite în anul 2020 (prima diagonală estimată și dezvoltată a triunghiului de daune), exclusiv datorită faptului că daunele estimate la 31.12.2019 nu conțin și estimarea pentru daune peste cuantila 0,99;
- (ii) daunele mari se dezvoltă proporțional cu daunele mici;
- (iii) întreg triunghiul de daune ce urmează a se dezvolta va prezenta aceeași subadecvare ca cea identificată pentru prima diagonală dezvoltată.

Astfel, metoda utilizată, bazată pe ajustarea celei mai bune estimări a rezervei de daună în funcție de rezultatul obținut în urma comparării acesteia cu experiența, nu reprezintă o metodă de estimare adecvată a rezervei de daună pentru daunele mari și nu ia în considerare corespunzător toate fluxurile de numerar, conform principiilor Solvabilitate II referitoare la calculul celei mai bune estimări a rezervelor tehnice.

Chiar dacă ajustarea efectuată are ca efect diminuarea riscului de subadecvare a rezervei de daună, aceasta nu răspunde cerinței de la teza I din măsura de la punctul 1.1 din Decizia A.S.F. nr. 455/6.04.2020.

Prin urmare se constată că nu a transmisă la A.S.F. ediția revizuită a politicii de constituire, modificare și menținere a rezervelor tehnice sub regim Solvabilitate II, document care să conțină descrierea noii metode de calcul al celei mai bune estimări a rezervei de daună, astfel încât să se respecte prevederile legale în vigoare, în sensul segmentării obligațiilor de asigurare cel puțin la nivelul liniilor de afaceri în vederea calculării rezervelor tehnice în acord cu dispozițiile art. 57 din Legea nr. 237/2015, fiind încălcate prevederile art. 1 pct. 1.1 din Decizia nr. 455/2020.

b) Cu referire la măsura dispusă la art. 1 pct. 1.2 din Decizia A.S.F. nr. 455/2020 de prezentare a unui act adițional la tratatul de reasigurare cu referința 16-0380-16 conform protocolului din 17.09.2019, societatea, prin reprezentanții săi, a prezentat un act adițional (nr. 12) prin care s-a stabilit o valoare a primei minime și de depozit (MDP) aferentă lunii septembrie 2019 de 2 milioane euro, iar pentru restul perioadei, până la 31.12.2020, de 500 mii euro pe lună, fără a se transpune clauza din protocol ca soldul fondurilor reținute la data de 31.12.2020 să ajungă la nivelul 0, fiind încălcate astfel prevederile art. 1 pct. 1.2 din Decizia nr. 455/2020.

c) Cu referire la măsura de la art. 1 pct. 1.5 din Decizia A.S.F. nr. 455/2020, societatea, prin reprezentanții săi, a transmis actul adițional nr. 13 la tratatul de reasigurare cu referința 16-0380-16, din care rezultă că reasiguratorul B.R. a preluat 50% și A.C. cealaltă parte de 50% din cedarea în reasigurare a unei cote de 60% din activitatea RCA și 70% din CASCO, începând cu 1.10.2020, și o precizare potrivit căreia prin aceste contracte nu s-a comutat vechiul contract, ci s-a realizat o novație a contractului inițial, urmată de un transfer al tuturor drepturilor și obligațiilor contractuale aferente contractului novat către noile contracte, astfel încât să existe continuitate în acoperire.

Având în vedere cerința deciziei potrivit căreia societatea avea obligația de prezentare a unui act adițional la tratatul de reasigurare cu referința 16-0380-16 conform protocolului din 17.09.2019, astfel încât soldul fondurilor reținute la data de 31.12.2020 să ajungă la nivelul 0, precum și prezentarea documentelor justificative care atestă sumele recuperate (în termen de 10 zile lucrătoare de la expirarea termenului de 90 de zile pentru recuperarea soldului negativ al fondurilor reținute, așa cum este prevăzut în tratatul de reasigurare cu referința 16-0380-16), și luând în considerare inclusiv explicațiile transmise de societate prin adresa nr. 4.218/10.02.2021 înregistrată la A.S.F. cu nr. 681/11.02.2021, potrivit căreia prin încheierea noului contract „s-a realizat o novație a contractului inițial”, [...] cu scopul „să existe continuitate în acoperire”, măsurile întreprinse de societate nu întrunesc cerințele Deciziei nr. 455/2020, având în vedere elementele redate mai jos.

Deși societatea avea la îndemână clauza/condiția 15 Offset din tratatul cu referința 16-0380-16 conform căreia cele două părți (ale tratatului) puteau în orice moment să compenseze creanțele/datoriile reciproce, nu a întreprins niciun demers pentru recuperarea fondurilor negative, mai mult s-au efectuat în continuare plăți către reasiguratorii (MDP), deși creanța față de reasiguratorii a crescut în decursul anilor 2019 și 2020.

În fapt, prin operațiunea de încheiere a contractelor cu reasiguratorii B.R. și A.C. nu a fost recuperat soldul negativ al fondurilor reținute în valoare de 118.229.830 euro la data de 30.09.2020, iar prin preluarea de către cei doi reasiguratorii a acestei creanțe care, așa cum rezultă din confirmările de solduri transmise de societate la A.S.F., s-a diminuat la valoarea de 51.761.636 euro la data de 31.12.2020, date fiind noile clauze contractuale cu privire la calculul fondurilor reținute, și nu au fost

generate fluxuri de numerar în măsură să aducă beneficii pentru societate și să contribuie la îmbunătățirea situației financiare a societății.

Astfel, se constată încălcarea prevederilor art. 1 pct. 1.5 din Decizia A.S.F. nr. 455/2020.

d) La art. 1 pct. 1.6 din Decizia A.S.F. nr. 455/2020 s-a dispus în sarcina societății măsura confirmării soldului obligațiilor de plată cu corespondenții Carte Verde (Dekra și alții) la finele anului 2019, înregistrat în baza cererilor de rambursare și de chemare în garanție emise de aceștia, cu obligația transmiterii la Autoritatea de Supraveghere Financiară a documentelor care fac dovada realizării măsurii odată cu transmiterea situațiilor financiare auditate pentru sfârșitul anului 2019.

Cu referire la această măsură societatea a comunicat A.S.F. faptul că nu a primit la finele anului 2019 confirmări din partea corespondenților Carte Verde, aceștia motivând fie că nu sunt în poziția de a aloca resursele necesare pentru a transmite acest răspuns, fie au motivat că birourile Carte Verde nu se află în poziția de a transmite informații cu privire la activitățile lor de instrumentare a daunelor către terți independenți (ex.: auditori). Procesul de reconciliere a societății cu birourile Carte Verde este unul continuu, în baza informațiilor pe care le primește și le procesează individual la nivel de dosar de daună.

Prin Adresa nr. 15.880/27.05.2021, înregistrată la A.S.F. cu nr. SA-DG 4.381/27.05.2021 societatea a transmis un punct de vedere prin care obiectează asupra reținerilor din raportul de control permanent, iar în anexă la răspuns au fost prezentate documente (trei anexe) cu referire la măsurile de la art. 1 pct. 1.1, pct. 1.6 din Decizia nr. 455/2021, după cum urmează:

— anexa nr. 1 — Politica de constituire, modificare și menținere a rezervelor tehnice Solvency II;

— anexa nr. 2 — o filă nesemnată/neasumată „Back test la data de referință 31 decembrie 2021, plăți plafonate”;

— anexa nr. 3 — corespondență e-mail purtată în luna februarie 2021 cu corespondentul Carte Verde Dekra și alții în care se solicită confirmare de sold la data de 30.06.2020.

În ceea ce privește obiecțiunile societății, acestea au fost formulate pentru fiecare măsură reținută în raportul de control ca fiind neîndeplinită, astfel:

a) Cu referire la măsura de la art. 1 pct. 1.1 din Decizia A.S.F. nr. 455/2020 societatea a obiectat următoarele:

„[...] Singurul aspect care rămâne, formal vorbind, neacoperit de modificarea de metodă, a fost separarea liniilor de activitate pentru calculul celei mai bune estimări a riscului de daună (BEL Claims). În cadrul procesului anual de auditare, am arătat auditorului financiar independent că metoda aplicată de Societate la nivelul întregului portofoliu, inclusiv metodele de ajustare a acesteia, generează rezultate mai mari comparativ cu aplicarea acesteia, inclusiv metodele de ajustare la nivelul claselor de asigurare. Testele suplimentare la care facem referire pot fi coroborate cu opinia emisă de auditorul financiar statutar, care atrage atenția asupra modalității de calcul a rezervei de daune neavizate, însă nu conține și o calificare cantitativă cu privire la posibilele deficiențe determinate de calculul la nivel agregat a acestora. Așadar, cu toate că, în opinia noastră, metoda modificată prin calculul suplimentar al BEL Claims pentru daune mari generează o suficiență a rezultatului, înțelegem să modificăm politica de rezerve și să includem calcule separate de linii de activitate, în conformitate cu precizările efectuate de dvs. (anexată)”

Obiecțiunile societății nu înlătură constatarea din raportul de control permanent, având în vedere următoarele:

Politica de constituire, modificare și menținere a rezervelor tehnice Solvency II a fost elaborată în data de 24.05.2021 și aprobată prin Decizia directoratului nr. 19/27.05.2021 și transmisă autorității ulterior constatării de către A.S.F. a neîndeplinirii măsurii.

Politica prezentată de societate este insuficient revizuită și poate induce în eroare utilizatorii acesteia, cuprinzând numeroase neconcordanțe între informațiile prezentate și nerăspunzând adecvat măsurii 1.1, deoarece:

(i) Conform secțiunii 3.2.1. „metoda bootstrap Chain Ladder [este] aplicată la nivelul fiecărei clase de asigurare conform Directivei SII”. În schimb:

- secțiunea 10 *Fluxul de acțiuni desfășurate în cadrul procesului de evaluare a rezervelor tehnice* prevede că „se utilizează metoda «Mack Chain-Ladder», aplicată la nivelul întregului portofoliu modelat (...)”;
- secțiunea 6 *Segmentarea* prevede că „Dacă datele nu pot fi colectate la nivelul necesar pentru o singură clasă de solvabilitate, atunci s-ar putea aplica distribuția pe clase de asigurare.” Mai mult, în continuare se face referire la caracterul neaditiv al metodei Chain Ladder, la necesitatea utilizării unei singure grupe de riscuri în vederea aplicării acesteia, precum și la faptul că aceasta este completată de o metodă de alocare pentru evidențierea rezervelor tehnice la nivelul liniilor de afaceri.

(ii) Modificările aduse politicii nu menționează explicit modul în care se estimează rezerva pentru daune mari. Putem doar să presupunem că noua metodă se bazează pe întreg triunghiul de daune (neplafonate) și astfel implicit ia în calcul daunele mari. În schimb, conform secțiunii 10 *Fluxul de acțiuni desfășurate în cadrul procesului de evaluare a rezervelor tehnice*, „se folosește limitarea la nivelul unei cuantile de 0,99, care împiedică introducerea în model a valorilor aberante, care ar denatura dezvoltarea daunelor (și se asigură astfel independența elementelor din triunghi (...)”.

Astfel, deși societatea precizează în cadrul politicii, precum și în Nota de fundamentare privind aprobarea politicii că, pentru a răspunde cerințelor Deciziei nr. 455/2020, va segmenta informațiile pe linii de activitate și va efectua calculul celei mai bune estimări pe baza daunelor neplafonate, aceste aspecte nu se regăsesc fără echivoc în secțiunile corespunzătoare ale politicii, așa cum s-a arătat mai sus. Politica nu este coerentă și nu rezultă clar metodologia care va fi aplicată deoarece nu au fost eliminate din cuprinsul acesteia elementele de neconformitate care au făcut obiectul Deciziei nr. 455/6.04.2020.

Mai mult, deși noua politică a intrat în vigoare în data de 27 mai 2021, societatea o va pune în aplicare de la data de referință 31.12.2021, indicând în mod indirect că nu pot fi aduse modificări unei politici în cursul anului deoarece politicile contabile reprezintă principiile, bazele și regulile specifice aplicate de o entitate la întocmirea și prezentarea situațiilor financiare anuale. Precizăm că acesta nu este un motiv întemeiat de a nu modifica politica despre care facem vorbire deoarece aceasta nu este o politică contabilă, ci este o politică de constituire, modificare și menținere a rezervelor tehnice conform regimului de reglementare prudențială Solvabilitate II. Chiar dacă metodologia de calcul al celei mai bune estimări a rezervei de daună va fi aplicată și în calculul rezervei de daună neavizată, politica contabilă nu va fi modificată, deoarece politicile contabile referitoare la rezerve, conform Notei 2 Politici și metode contabile la situațiile financiare, menționează că: „Societatea creează și menține rezervele tehnice în conformitate cu Norma A.S.F. nr. 38/2015 privind rezervele tehnice constituite pentru activitatea de asigurare, modul de calcul al acestora în scopul întocmirii situațiilor financiare anuale și registrul special de evidență a activelor care le acoperă. (...) Rezerva de daune neavizate reprezintă fondul constituit pentru onorarea obligațiilor viitoare ale asiguratorului ca urmare a daunelor întâmplare, dar neraportate până la data de referință a calculului rezervelor.”

Prin includerea în noua politică, ce a intrat în vigoare în data de 27.05.2021, a unei metode ce se va pune în aplicare începând cu 31.12.2021 și prin menținerea referirilor repetate la metoda ce a făcut obiectul Deciziei nr. 455/2020, societatea va continua, până la finele anului 2021, să aplice metoda Chain Ladder la nivelul întregului portofoliu prin plafonarea daunelor la nivelul cuantilei de 0,99, tergiversând astfel implementarea efectivă a măsurilor dispuse în sarcina acesteia.

b) Cu referire la măsura de la art. 1 pct. 1.2 și pct. 1.5 din Decizia nr. 455/2020, societatea a obiectat arătând faptul că actul administrativ emis de A.S.F. (Decizia nr. 455/2020) care a preluat prevederile unui protocol de discuție dintre participanții la o întâlnire este caduc, iar tratatul de reasigurare cu referința 16-080-16 a încetat să mai producă efecte de la data de 30.09.2020 odată cu novația acestuia. De asemenea, se arată că acest punct de vedere a fost confirmat și într-o corespondență avută pe e-mail cu un angajat al autorității, prin care se solicitau informații cu privire la creanțele din reasigurare reprezentate de soldul negativ al soldurilor reținute la data de 31.12.2020.

Obiecțiunile societății nu se susțin, având în vedere următoarele:

În opinia societății, în Decizia A.S.F. nr. 455/2020 s-a transpus o măsură caducă deoarece s-a solicitat transpunerea într-un act adițional a unei discuții între parteneri, în condițiile în care, în procesul-verbal de control în urma căruia a fost impusă măsura de la art. 1 pct. 1.2 din Decizia nr. 455/2020 s-a reținut că: „Din analiza estimării efectuate de reprezentanții entității se identifică un potențial risc de credit până la terminarea contractului de reasigurare, astfel că se impune ca toate modificările prevăzute atât în protocolul din data 17.09.2019, cât și celelalte modificări care au stat la baza estimărilor să facă obiectul unui act adițional la contractul de reasigurare [...] asumat și semnat de către toate părțile contractuale. De asemenea, din cauza faptului că, în timpul controlului, reprezentanții entității nu au prezentat o confirmare a soldului fondurilor reținute pentru perioada 2016—2018 conform clauzelor contractuale, aceasta are obligația raportării trimestriale a soldului fondurilor reținute către administratorul reasigurării G. Brg, pentru perioada de referință, în vederea confirmării soldului de către reasigurători.”

Mai mult, măsura 1.5 dispusă prin Decizia nr. 455/2020 a avut în vedere lipsa confirmării cu reasigurătorii B.M.I. și A.C. a fondurilor reținute, precum și clauzele contractuale care stipulau recuperarea acestora în cazul în care soldul era negativ.

Mențiunea la care face referire societatea privind confirmarea de către A.S.F. a caducității nu se susține dat fiind faptul că afirmația din corespondența e-mail a fost făcută cu referire la data de 31.12.2020, dată la care contractul era deja novat către alți reasigurători. „Caducitatea” la data de 31.12.2020, la care s-a făcut referire, nu presupune neîndeplinirea de către societate a măsurilor din decizie, până la data novării contractului, respectiv până la data de 30.09.2020.

În ceea ce privește celelalte măsuri, respectiv recuperarea fondurilor negative, conform cerințelor Deciziei A.S.F. nr. 455/2020, acestea trebuiau de asemenea să fie îndeplinite până la data de 30.09.2020, dată la care s-a făcut novația.

c) Cu privire la măsura de la pct. 1.6 din Decizia nr. 455/2020, societatea a arătat că a depus toate diligențele pentru a conforma soldurile obligațiilor de plată cu corespondenții Carte Verde, în acest sens fiind prezentate în anexă răspunsurile primite în mod independent de către KPMG Audit — S.R.L. atât din partea unor birouri Carte Verde, cât și din partea Dekra, fiind menționat totodată faptul că dacă un birou Carte Verde confirmă sau nu soldurile nu poate fi imputabil societății, iar societatea nu răspunde pentru faptele terților.

De asemenea, s-a menționat că în scrisoarea adresată conducerii de către auditorul financiar independent Grant Thornton pentru data de referință 31 decembrie 2020, se precizează că „în momentul de față, contractul cu Dekra este închis din luna octombrie 2020, astfel încât acesta nu mai produce efecte, Societatea clarificând în cursul anului 2020 situația cu acest intermediar”.

Prin răspunsul societății au fost arătate demersurile realizate de aceasta în vederea îndeplinirii măsurii.

Având în vedere măsurile dispuse prin actul individual ce nu au fost îndeplinite, respectiv art. 1 pct. 1.1, pct. 1.2 și pct. 1.5 din Decizia A.S.F. nr. 455/2020, și în raport cu prevederile art. 2 din Decizia nr. 455/6.04.2020, responsabilitatea ducerii la îndeplinire a măsurilor prevăzute în decizie revenea conducerii societății, inclusiv doamnei Arampova Aelita, în calitate de membru al consiliului de supraveghere.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 163 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 679.648 lei în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (4) lit. b) din aceeași lege.

IV. A patra faptă se referă la faptul că doamna Arampova Aelita a încălcat prevederile Deciziei nr. 457/2020 prin eliminarea din raportările transmise la A.S.F., începând cu raportarea aferentă trimestrului I al anului 2020, a majorării cerinței de capital de solvabilitate. Astfel, nu au fost respectate prevederile art. 3 și art. 4 din Decizia nr. 457/2020, în sensul că începând cu data de 1.01.2020 și până în prezent nu a fost menținută și nu s-a raportat la A.S.F. majorarea SCR, iar cu privire la profilul de risc nu au fost transmise măsurile implementate pentru eliminarea abaterii de la sistemul de guvernare, deși se mențin motivele pentru care a fost impusă măsura privind majorarea de capital de solvabilitate, respectiv existența unui risc de lichiditate manifestat prin plata cu întârziere a dosarelor de daună; în fapt justificarea societății pentru eliminarea majorării SCR se bazează pe disponibilitățile din contul deținut la societatea bancară, cont despre care A.S.F. a luat cunoștință că nu există conform celor mai sus menționate, astfel că nu a fost asigurat caracterul conform cu realitatea al raportărilor transmise la A.S.F. așa cum este prevăzut la art. 10 din Norma nr. 21/2016.

Prin Decizia nr. 457/2020 A.S.F. a impus în sarcina societății măsura de majorare de capital de solvabilitate cu suma de 16,5 milioane euro, ca urmare a identificării unui risc de lichiditate ridicat datorat managementului inadecvat al lichidităților interne, componentă importantă a sistemului de guvernare al societății, în sensul că referatele de plată emise pentru dosarele de daună deschise în baza polițelor RCA au fost procesate cu întârziere, iar societatea plătește dosarele de daună RCA pe măsură ce încasează primele din subscrierile RCA.

Potrivit machetelor transmise la A.S.F. ulterior emiterii Deciziei nr. 457/2020, s-a constatat că societatea a raportat cerința de majorare a capitalului de solvabilitate în raportarea anuală aferentă anului 2019, aceasta fiind eliminată de societate începând cu raportarea aferentă trimestrului I al anului 2020.

Prin Adresa înregistrată la A.S.F. cu nr. RG 2.049.2/19.04.2021, societatea a transmis o notă de fundamentare în care se arată că măsura de majorare a capitalului de solvabilitate cu echivalentul în lei al sumei de 16,5 milioane euro a fost implementată de societate în cursul anului 2020 prin majorarea fondurilor proprii cu suma de 25 milioane euro, operațiune ce a constat în:

— desființarea contractului de împrumut dintre o societate comercială și City, în valoare de 25 milioane lei, încheiat la data de 9.09.2019;

— suplimentarea valorii contractului de împrumut dintre o societate comercială și Vivendi International — S.R.L., încheiat în data de 7.03.2017, cu suma de 25 milioane euro;

— majorarea valorii contractului de împrumut subordonat dintre acționarul principal al societății — Vivendi International — S.R.L. — cu suma de 25 milioane euro, acesta ajungând la suma de 75 milioane euro.

În ceea ce privește profilul de risc, societatea a transmis A.S.F. faptul că profilul de risc estimat pentru 2020 este unul ridicat în ceea ce privește riscul de subscriere și preponderent mediu aferent riscurilor de piață, contrapartida, operațional și lichiditate, fără a prezenta A.S.F. criteriile utilizate pentru cuantificarea acestora sau măsurile implementate pentru eliminarea abaterii de la sistemul de guvernare.

Prin Adresa societății nr. 11.929/23.04.2021, înregistrată la A.S.F. cu nr. SA-DG 2628.1/27.04.2021, City Insurance — S.A. a solicitat autorității să emită o decizie prin care să se dispună eliminarea majorării cerinței de capital de solvabilitate dispusă prin Decizia nr. 457/2020, motivată de explicațiile transmise prin Adresa nr. 2.049.2/19.04.2021, precum și de faptul că: „în cuantificarea majorării cerinței de capital de capital de solvabilitate, [...] calculată ca [...] diferența între valoarea calculată inițial în cuantum de 35 milioane euro și 18,5 milioane euro, cuantum efectiv utilizat din împrumutul acordat de B.C. după deducerea principalului și a dobânzii aferente anului 2020, Autoritatea nu a luat în considerare împrumutul de 25 milioane euro, pe care i-a considerat ca nefiind în măsură să diminueze riscul de lichiditate, deoarece este pe termen scurt, având însă în vedere faptul că acest împrumut de 25 milioane euro a devenit între timp unul pe deplin subordonat, făcând astfel parte din fondurile proprii de bază ale societății, urmând aceeași logică de calcul a adiției de SCR din decizie (diminuarea valorii adiției cu fondurile atrase și disponibile), decizia A.S.F. ar fi fost luată după transformarea împrumutului ordinar în unul subordonat, nu ar mai fi existat nicio cerință suplimentară de necesar de capital de solvabilitate [...]”

Cu referire la măsura dispusă prin Decizia nr. 457/2020, în obiecțiuni societatea a invocat că a efectuat o majorare a fondurilor proprii în cuantum de 25 milioane euro, în exces față de cerința A.S.F. în cuantum de 16,5 milioane euro și a raportat „SCR adecvat” pentru data de referință 31.12.2019. Pentru data de referință 31.12.2020, societatea, în acord cu discuțiile avute în data de 2.04.2021, a raportat în data de 6.04.2021 calculele SCR în cele două variante, respectiv cu și fără adiția de SCR, solicitând de asemenea eliminarea adiției având în vedere că motivul impunerii nu mai subsistă.

De asemenea s-a menționat că prin Nota de fundamentare nr. 10.713 din 13.04.2021, societatea a făcut încă o dată dovada implementării măsurilor necesare în vederea eliminării abaterii de la sistemul propriu de guvernare, iar „Criteriile utilizate pentru cuantificarea riscurilor de subscriere, piață, contrapartidă, operațional și lichiditate [...] se regăsesc în raportul ORSA, aflat în posesia dvs.”

Obiecțiunile societății nu se susțin având în vedere următoarele:

Societatea afirmă că o majorare a fondurilor proprii, prin transformarea unui împrumut comercial în împrumut subordonat, operațiune care nu produce în fapt fluxuri de numerar suplimentare împrumutului inițial, este suficientă ca A.S.F. să dispună eliminarea măsurii privind majorarea de capital de solvabilitate, măsură care a fost impusă ca urmare a deficienței de lichiditate identificate de autoritate.

Măsura impusă de autoritate a vizat majorarea/menținerea cerinței suplimentare de solvabilitate până la eliminarea cauzelor care au condus la impunerea acesteia, respectiv eliminarea întârzierilor la plata despăgubirilor pe fondul lipsei de lichidități.

Dispozițiile Deciziei A.S.F. nr. 457/2020 au stabilit ca obligație înlocuirea SCR inadecvată cu SCR adecvată, cerință de solvabilitate ce include majorarea de capital de solvabilitate, iar dovada implementării acestei măsuri să fie transmisă autorității într-un termen care să nu depășească data de 31.12.2020 și nu menținerea majorării până la această dată, ci, așa cum am arătat mai sus, până la eliminarea cauzei care condus la impunerea acestei măsuri.

Or, conform informațiilor obținute în procesul de supraveghere permanentă, la data de 31.12.2020, societatea deținea în portofoliu dosare de daună RCA instrumentate, complete, întârziate la plată, cu o valoare constituită a rezervei de daună în cuantum de 101,38 milioane lei.

De asemenea, în cursul lunii decembrie 2020, societatea a efectuat plăți cu întârziere cu o valoare a despăgubirilor în cuantum de 21,4 milioane lei.

În primul trimestru al anului 2021, societatea a plătit cu întârziere dosare de daună cu un cuantum al despăgubirilor în valoare de 105,23 milioane lei și a raportat lunar dosare în rezervă întârziate la plată astfel: în ianuarie dosare cu o rezervă constituită în cuantum de 87,87 milioane lei, în februarie dosare cu o rezervă constituită în cuantum de 85,3 milioane lei și în martie dosare cu o rezervă constituită în cuantum de 80,84 milioane lei. La data de 30.04.2021 societatea înregistrează în soldul rezervei de daune avizate dosare întârziate la plată în cuantum de 86,87 milioane lei, iar în cursul lunii aprilie 2021 a efectuat cu întârziere plăți de despăgubiri realizate cu întârziere în cuantum de 13,69 milioane lei.

Deși societatea afirmă că în raportul ORSA sunt prezentate criteriile utilizate pentru cuantificarea riscurilor de subscriere, piață, contrapartidă, operațional și lichiditate, nu a prezentat măsurile implementate pentru eliminarea abaterii de la sistemul de guvernare care a constat în riscul de lichiditate (deficit de lichiditate), iar din datele raportate la A.S.F. de societate este evidentă lipsa de lichiditate. Prin urmare, se mențin și în prezent cauzele care au condus la impunerea măsurii de majorare a cerinței de capital de solvabilitate.

Potrivit prevederilor art. 6 din Regulamentul nr. 2015/2012 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile de luare a deciziilor de stabilire, calculare și eliminare a majorărilor de capital în conformitate cu Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului, „revizuirea majorării de capital se face de către Autoritatea de supraveghere dacă circumstanțele care au condus la stabilirea majorării de capital s-au schimbat în mod semnificativ, în urma revizuirii obligației de majorare a capitalului, autoritatea de supraveghere menține, modifică sau elimină majorarea de capital.”

De asemenea, conform art. 7 din același regulament, în vederea analizării menținerii, modificării sau eliminării majorării de capital, autoritatea de supraveghere ține cont de următoarele:

„(a) informațiile prezentate de societatea de asigurare în cursul procesului de stabilire și calculare a majorării de capital;

(b) informațiile obținute de autoritatea de supraveghere prin intermediul procesului de supraveghere prin eventualele activități de supraveghere ulterioare;

(c) informațiile furnizate în raportul de activitate, dacă autoritatea de supraveghere a solicitat acest lucru în conformitate cu articolul 5;

(d) orice alte informații relevante care indică o modificare semnificativă a circumstanțelor care au condus la stabilirea majorării de capital.”

Prin urmare, se constată că se mențin motivele pentru care a fost impusă măsura privind majorarea de capital de solvabilitate, respectiv existența unui risc de lichiditate manifestat prin plata cu întârziere a dosarelor de daună, iar în

fapt justificarea pentru eliminarea majorării SCR se bazează pe disponibilitățile deținute în contul din societatea bancară, cont despre care A.S.F. a luat cunoștință că nu există, conform celor mai sus prezentate.

Se constată că ulterior datei de 31.12.2019 până în prezent societatea nu a menținut și nu a raportat la A.S.F. majorarea SCR, iar cu privire la profilul de risc nu a transmis măsurile implementate pentru eliminarea abaterii de la sistemul de guvernare, conform cerințelor Deciziei nr. 457/2020. Prin eliminarea majorării SCR bazată pe disponibilitățile deținute într-un cont la o societate bancară, cont despre care A.S.F. a luat cunoștință că nu există, conform celor mai sus prezentate, nu a fost asigurat caracterul conform cu realitatea al raportărilor transmise la A.S.F. așa cum este prevăzut la art. 10 din Norma nr. 21/2016.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 3 și art. 4 din Decizia nr. 457/2020, iar prin transmiterea la A.S.F. a unor raportări neconforme cu realitatea se constată influența susceptibilă de a aduce atingere unei administrări corecte și prudente a societății săvârșită de către conducerea societății.

În calitate de membru al consiliului de supraveghere, doamna Arampova Aelita are atribuții cu privire la supravegherea conducerii executive a asigurătorului, precum și cu privire la asigurarea respectării tuturor dispozițiilor legale.

În acest sens se constată că nu s-a asigurat cadrul adecvat de verificare a modului în care este aplicată legislația specifică privind raportarea, astfel cum dispune art. 13 din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016.

Totodată potrivit art. 42 din Legea nr. 237/2015, competența consiliului de supraveghere este aceea de a aproba raportul privind solvabilitatea și situația financiară, raport care este publicat numai după ce este aprobat de conducerea societăților. Ținând seama de faptul că elemente privind majorarea capitalului de solvabilitate ar fi trebuit să se regăsească în acest raport, neinclusiunea este de natură a atrage răspunderea doamnei Arampova Aelita, în calitate de membru al consiliului de supraveghere.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 163 alin. (1) lit. p) și r) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 824.408 lei și cu retragerea aprobării în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (4) lit. b) și alin. (5) lit. a) din aceeași lege.

V. A cincea faptă se referă la faptul că doamna Arampova Aelita nu a respectat prevederile art. 2 alin. (2) din Decizia nr. 325/2021, precum și prevederile art. 21 alin. (1) lit. e) și art. 22 alin. (2) din Legea nr. 237/2015 coroborate cu prevederile art. 7 alin. (12) din Norma A.S.F. nr. 20/2016 privind autorizarea și monitorizarea societăților de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că planul de redresare transmis la A.S.F. nu reflectă că este în linie cu planul de afaceri elaborat, conform legii, pe o durată de 3 ani, nu sunt detaliate ajustările asupra rezervelor tehnice și nu există o documentare corespunzătoare din care să rezulte modul în care societatea va deține permanent fondurile proprii eligibile pentru a acoperi SCR și MCR.

Prin Decizia nr. 325/2021 s-a stabilit în sarcina societății obligația transmiterii la A.S.F. până la data de 12.05.2021, spre aprobare, a unui plan de redresare care să prevadă măsuri pentru restabilirea nivelului fondurilor proprii eligibile să acopere cerința de capital de solvabilitate sau pentru modificarea profilului de risc, astfel încât, în termen de 6 luni, SCR să fie din nou respectată, ca urmare a deficiențelor constatate în controlul periodic realizat cu privire la modul de constituire a rezervelor tehnice care au condus la ajustări asupra fondurilor proprii în valoare de 244 milioane lei, având ca efect scăderea gradului de acoperire a SCR cu fonduri proprii sub nivelul legal.

Prin Adresa nr. VPA 2.249/30.03.2021 A.S.F. a solicitat societății ca, la elaborarea planului de redresare, să se aibă în vedere inclusiv măsura de majorare a capitalului de solvabilitate dispusă prin Decizia nr. 457/2020.

Din analiza planului de redresare transmis de societate, a rezultat că societatea nu a procedat la luarea în considerare a măsurii de majorare a capitalului de solvabilitate dispuse prin Decizia nr. 457/2020.

Cu Adresa nr. 13.885/12.05.2021 societatea a transmis la A.S.F. „Planul de redresare conform informațiilor solicitate prin Decizia nr. 325/2021”.

Pentru fiecare cerință menționată la art. 2 alin. (2) lit. a)—h) din Decizia nr. 325/2021, în planul de redresare transmis la A.S.F. au fost prezentate succint anumite elemente, cu referire strict la datele de 31.12.2020 și 31.12.2021.

Față de cele de mai sus, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) lit. e) și art. 22 alin. (2) din Legea nr. 237/2015: „Societățile documentează modul în care vor deține permanent fondurile proprii eligibile pentru a acoperi SCR și MCR;

Planul de afaceri [...] cuprinde indicații și justificări privind următoarele elemente:

- a) natura riscurilor sau a angajamentelor pe care societățile își propun să le acopere și, respectiv, să și le asume;
- b) principiile directe cu privire la reasigurare și retrocesiune;
- c) tipul de contracte de reasigurare aferente portofoliului de riscuri;
- d) pentru reasurători, tipul de contracte de reasigurare pe care își propun să le încheie cu societățile cedente;
- e) elementele fondurilor proprii de bază care acoperă pragul absolut al MCR;
- f) estimări privind cheltuielile de inițiere a serviciilor administrative și de asigurare a unui cadru propice desfășurării activității și resursele financiare pentru acoperirea acestora;
- g) în cazul clasei 18 prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea A, resursele necesare acordării asistenței.

Pentru primele 3 exerciții financiare, planul de afaceri conține:

- a) un bilanț previzional și valorile estimate ale SCR și MCR;
- b) metodele utilizate pentru calcularea valorilor menționate la lit. a);
- c) estimări ale resurselor financiare care urmează a acoperi rezervele tehnice, SCR și MCR;
- d) pentru activitatea de asigurare și reasigurare generală:
 - (i) estimări ale altor cheltuieli decât cele menționate la alin. (1) lit. f), în special ale cheltuielilor generale curente și ale comisioanelor;
 - (ii) estimări ale volumului de prime sau cotizații, după caz, și ale volumului daunelor;
- e) pentru activitatea de asigurare de viață, estimări detaliate ale veniturilor și cheltuielilor legate de activitatea directă, acceptările și cedările în reasigurare.”

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (12) din Norma nr. 20/2016 privind autorizarea și monitorizarea societăților de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare:

„Societățile supravegheate conform părții I din Legea nr. 237/2015 elaborează în fiecare an planul de afaceri pe 3 ani, prevăzut la art. 22 din aceeași lege; acest plan se corelează cu rezultatele analizei realizat versus estimat ale primului an de referință din perioada de 3 ani și se transmite A.S.F. la solicitarea acesteia.”

Totodată, în plan se menționează că pentru data de 31.12.2020 au fost efectuate corecții asupra rezervelor tehnice evaluate sub regimul Solvabilitate II, respectiv o ajustare în

sensul creșterii valorii brute a acestora cu 416,68 milioane lei, iar în valoare netă de 41,57 milioane lei, fără a fi prezentate detalii cu privire la aceste ajustări, deși prin adresa City Insurance — S.A. nr. 10.713/13.04.2020, prin care a fost arătat modul de îndeplinire a Deciziei nr. 455/2020, conducerea societății și-a asumat ca, după implementarea măsurii privind calculul rezervelor tehnice la nivelul grupelor omogene de riscuri, să prezinte în mod detaliat revizuirile făcute asupra metodei de calcul al celei mai bune estimări a rezervei de daună, la o dată stabilită în cadrul planului de redresare.

Impactul (în sensul scăderii) în fondurile proprii disponibile al tuturor ajustărilor realizate atât pe elemente de active, cât și de datorii este de 97,94 milioane lei.

La pct. a) și pct. b) din plan au fost prezentate estimări pentru anul 2021 privind cheltuielile de administrare și estimarea veniturilor și cheltuielilor legate de activitatea curentă, defalcate pe linii de afaceri. Quantumul estimat al cheltuielilor de achiziție prezintă un nivel mediu de aproximativ 17% (valoare absolută estimată de 405 milioane lei, iar cheltuielile administrative estimate sunt în valoare de 159 milioane lei). Veniturile estimate

Aceste date nu au fost raportate la A.S.F., iar situația comparativă a informațiilor cuprinse în plan cu cele raportate efectiv de societate la A.S.F. în data de 7.04.2021, pentru data de referință 31.12.2020, se prezintă astfel:

— lei —

Indicatori solvabilitate II	Raportat în plan de redresare pentru data de 31.12.2020	Raportat efectiv la A.S.F. pentru data de 31.12.2020	Diferențe pentru aceeași dată de referință
Rezerve tehnice brute exclusiv sănătate	2.180.348.726	2.322.289.643	141.940.917
Rezerve tehnice nete exclusiv sănătate	254.115.693	248.050.601	- 6.065.092
Fonduri proprii disponibile să acopere SCR	468.415.688	472.358.106,77	3.942.419
Fonduri proprii disponibile să acopere MCR	n/a	454.674.756,77	
Fonduri proprii eligibile pentru acoperirea SCR	468.415.688	472.358.106,77	3.942.419
Fonduri proprii eligibile pentru acoperirea MCR	302.901.932	308.284.480,05	5.382.548
SCR	375.187.117	379.092.181	3.905.065
MCR	93.797.000	94.773.045	976.045
Grad acoperire SCR cu FP eligibile	1,25	1,25	0,00
Grad acoperire MCR cu FP eligibile	3,23	3,25	0,02

Cu toate că societatea nu a prezentat un bilanț previzional întocmit în conformitate cu regimul Solvabilitate II, din analiza bilanțului prezentat în planul de redresare, în baza reglementărilor contabile naționale, strict pentru anul 2021, rezultă că pentru active se preconizează o creștere la 31.12.2021 față de 31.12.2020 cu 665 milioane lei, din care o creștere de active lichide reprezentată de numerar și echivalente de numerar de 387 milioane lei, iar conform mențiunilor de la pct. c) *Bilanț previzional* rezultă că societatea a inclus în estimările efectuate două surse suplimentare de finanțare atrase în cursul anului 2021, respectiv împrumutul acordat de o societate comercială în quantum de 50 milioane euro și suplimentarea împrumutului acordat de instituția de credit în valoare de 25 milioane euro.

De asemenea, deși în cadrul secțiunii din plan de la lit. d) *Estimarea resurselor financiare care urmează să acopere rezervele tehnice SCR și MCR* se estimează strict pentru data de 31.12.2021 un nivel al fondurilor proprii de 486 milioane lei, SCR în valoare de 410 milioane lei și MCR de 102 milioane lei, nu sunt documentate resursele financiare care conduc la valoarea estimată a fondurilor proprii și nici modul în care societatea va deține permanent fondurile proprii eligibile pentru acoperirea SCR.

din prime brute subscrise sunt în valoare de 2.396 milioane lei, în creștere față de anul 2020 cu 4%.

De asemenea, pentru anul 2021 s-a estimat un rezultat tehnic profit de 64,6 milioane lei față de 33 milioane lei în anul 2020, și un rezultat nontehnic pierdere de 25,6 milioane lei față de pierdere în anul 2020 în valoare de 51 milioane lei.

Deși nu au fost furnizate detalii ale contractelor de împrumut din anul 2021, veridicitatea estimării rezultatului nontehnic este pusă la îndoială, dat fiind faptul că datoriile societății din împrumuturi au crescut în anul 2021 față de 2020 cu 75 milioane euro, ceea ce ar fi trebuit să conducă la un rezultat nontehnic pierdere, mai mare decât în anul 2020.

Astfel, rezultatul financiar al anului 2021 estimat este reprezentat de profit în quantum de 28,8 milioane lei față de anul 2020 — pierdere în valoare de 23,7 milioane lei, determinat în principal de diminuarea față de anul 2020 a rezultatului nontehnic (pierdere 51 milioane lei).

În planul transmis de societate se menționează că elementele de bilanț Solvabilitate II și fondurile proprii disponibile, rezultate ca urmare a ajustărilor, sunt „conform raportare finală 11 mai 2021”.

Mai mult, având în vedere că data primirii Deciziei nr. 325/2021 este 12.03.2021, iar societatea trebuia ca în termen de 6 luni de la data primirii deciziei să poată acoperi SCR cu fonduri proprii eligibile, din plan nu rezultă estimările aferente celor 6 luni astfel încât cerința deciziei să fie îndeplinită.

Totuși, luând în considerare mențiunea de la pct. c) din plan ar rezulta că sursele de finanțare estimate doar pentru anul 2021 pentru acoperirea SCR și MCR ar fi reprezentate de cele două împrumuturi contractate de societate, respectiv împrumutul acordat de o societate comercială în quantum de 50 milioane euro și suplimentarea împrumutului acordat de instituția de credit în valoare de 25 milioane euro, fără ca aceste contracte să fie prezentate autorității.

La elaborarea planului, societatea a luat în considerare disponibilitățile în quantum de 125 milioane euro (612,5 milioane lei) deținute la bancă, iar potrivit informațiilor deținute de A.S.F. între societatea bancară și societatea de Asigurare Reasigurare City Insurance — S.A. nu există relații contractuale, iar existența contului nu a fost confirmată.

Cu referire la acest aspect, în data de 19.05.2021, conducerea societății, prin domnul Renato Szilagy, a transmis prin e-mail, înregistrat la A.S.F. cu nr. P 1293/19.05.2021, copii ale documentelor din care rezultă transferul fondurilor în sumă

de 125 milioane euro din societatea bancară într-un alt cont, deschis pe numele City Insurance la o nouă societate bancară, respectiv ordin de plată pentru transferul fondurilor în sumă de 125 milioane euro din contul vechi în contul nou, deschis la o nouă societate bancară și extrase de cont de la noua societate bancară din data de 11.05.2021 și data de 12.05.2021.

În ceea ce privește cerința din Decizia nr. 325/2021 privind politica de reasigurare, societatea a transmis la pct. e) din plan doar programul de reasigurare pentru anul 2021 fără să fie descrisă politica societății privind reasigurarea din care să rezulte principiile directoare cu privire la reasigurare.

În ceea ce privește fluxurile de numerar descrise la lit. f) din planul de redresare, societatea a estimat strict pentru data de 31.12.2021 un rezultat net pozitiv în valoare de 386 milioane lei, generat de încasări din împrumuturi în valoare de 375 milioane lei (aprox. 75 milioane euro) și 10 milioane lei generați de activitatea de asigurare. În cadrul ieșirilor de numerar, societatea estimează faptul că poziția netă de decontare cu reasurătorii este de plată către reasurători în valoare de 175 milioane lei.

Având în vedere cele de mai sus, prin Raportul de control permanent nr. 4182/20.05.2021 s-a constatat că planul de redresare transmis de societate la A.S.F. nu reflectă că este în linie cu planul de afaceri elaborat conform legii pe o durată de 3 ani, nu sunt detaliate ajustările asupra rezervelor tehnice și nu există o documentare corespunzătoare din care să rezulte modul în care societatea va deține permanent fondurile proprii eligibile pentru a acoperi SCR și MCR; astfel au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (2) din Decizia nr. 325/2021, precum și prevederile art. 21 alin. (1) lit. e) și art. 22 alin. (2) din Legea nr. 237/2015 coroborate cu prevederile art. 7 alin. (12) din Norma A.S.F. nr. 20/2016 privind autorizarea și monitorizarea societăților de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 33 lit. d) din Regulamentul A.S.F. nr. 4/2021, prin raportul de control s-au solicitat societății documentele care atestă deschiderea de cont în noua societate bancară și confirmarea din partea băncii a soldului acestui cont deschis pe numele Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A., precum și copii ale unor contracte de împrumut menționate de societate în corespondența primită în data de 12.05.2021.

În cadrul obiecțiilor s-a menționat că reglementatorul confundă cerința de întocmire a unui plan de redresare în conformitate cu art. 34 cu planul de afaceri solicitat prin art. 21 din Legea nr. 237/2015, iar societatea a prezentat un plan de redresare în conformitate cu orizontul de timp impus prin decizie, respectiv cel de 6 luni pentru restabilirea nivelului SCR, iar societatea elaborează în fiecare an un plan de afaceri pe 3 ani, parte din Raportul ORSA.

De asemenea, se arată că varianta rectificată a raportărilor în regim Solvabilitate 2 a fost încărcată la A.S.F. în data de 21.05.2021 și reprezintă raportările finale pentru data de referință 31 decembrie 2020, auditate.

Cu privire la reasigurare s-a menționat că practicabilitatea/veridicitatea planului de redresare este reflectată în primul rând de implementarea politicii de reasigurare, transmisă prin corespondența din datele de 29.01.2021 și 22.02.2021.

În ceea ce privește documentarea resurselor financiare care conduc la valoarea estimată a fondurilor proprii și modul în care societatea va deține permanent fonduri proprii eligibile pentru acoperirea SCR s-a menționat că cerința de capital minim și cea de solvabilitate se acoperă cu fonduri proprii eligibile.

În ceea ce privește disponibilitățile în cuantum de 125 milioane euro deținute la societatea bancară, societatea reiterează că a prezentat numeroase dovezi cu privire la acest subiect, în opoziție cu poziția A.S.F., care emite aceste acuzații

fără ca informațiile deținute de aceasta să fie documentate și să fie aduse la cunoștința societății. De asemenea se arată că societatea a făcut dovada că a transferat integral aceste fonduri într-un cont deschis la o altă bancă.

Cu referire la contractele solicitate prin raportul de control, societatea menționează că acestea au fost deja notificate către autoritate, prin adresa nr. 11.929/23.04.2021, parte a documentării măsurilor întreprinse cu referire la gestionarea riscului de lichiditate în conformitate cu Norma A.S.F. nr. 6/2021 și nu au fost niciodată solicitate de autoritate, iar împrumuturile au fost contractate pentru a asigura un tampon de lichiditate. De asemenea, societatea menționează că decizia privind întocmirea unui plan de redresare nu impune societății prezentarea tuturor documentelor justificative care au stat la baza întocmirii planului solicitat.

Obiecțiunile societății nu se susțin, având în vedere următoarele:

Cu referire la alegația privind necesitatea elaborării planului în conformitate cu art. 34 din Legea nr. 237/2015 fără a ține cont de prevederile art. 21 din aceeași lege, potrivit art. 34 societățile trebuie să respecte cerințele referitoare la:

- sistemul de guvernanță;
- modalitatea de realizare a ORSA și de utilizare a rezultatelor acesteia;
- capacitatea societăților de a estima riscurile în funcție de mediul în care activează;
- riscurile cunoscute sau potențiale;
- rezervele tehnice prevăzute la cap. V secțiunea a 2-a;
- SCR și MCR;
- investițiile, conform art. 97;
- calitatea și cantitatea fondurilor proprii prevăzute la cap. V secțiunea a 3-a;
- modelul intern prevăzut la cap. V secțiunea a 4-a subsecțiunea 4.3;
- modul în care activitățile de asigurări generale și de asigurări de viață sunt administrate separat, conform art. 49;
- alte elemente stabilite prin prevederile legale.

Conform prevederilor art. 21 pentru obținerea autorizației de funcționare și implicit menținerea pe toată durata de funcționare a acestor condiții, societățile au următoarele obligații:

- să dețină fonduri proprii de bază eligibile pentru a acoperi pragul absolut al MCR menționat la art. 95 alin. (1) lit. d);
- să documenteze modul în care vor deține permanent fondurile proprii eligibile pentru a acoperi SCR și MCR;
- să documenteze modul în care vor respecta cerințele privind sistemul de guvernanță menționat la cap. IV secțiunea a 2-a.

Temeiurile legale invocate în raportul de control permanent nu se exclud, ci, dimpotrivă, converg către aceleași cerințe pe care societatea trebuie să le întrunească în permanență pe parcursul activității desfășurate, iar contestația societății privind prezentarea unui plan de redresare nedocumentat și strict pentru o durată de 6 luni este incomprehensibilă în condițiile în care, conform art. 25 din Legea nr. 237/2015, conducerii societății îi revine obligația de a respecta toate prevederile legale.

Deși societatea afirmă că la elaborarea planului de redresare a avut în vedere orizontul de timp de 6 luni și că elaborează în fiecare an un plan de afaceri pe 3 ani, parte din Raportul ORSA, acest raport nu a fost transmis autorității, astfel încât să poată fi luat în considerare de autoritate în vederea analizării îndeplinirii cerințelor Deciziei nr. 325/2021.

Mai mult, chiar prin mesajul e-mail, înregistrat la A.S.F. cu nr. RG 15.256/11.05.2021 și nr. VPA 3.940/11.05.2021, domnul Renato Szilagyi — președinte directorat a precizat: „Toate elementele care trebuie adresate în plan sunt cuprinse în ORSA,

iar acest raport nu a putut fi înaintat încă din cauza faptului că nu am intrat încă în posesia raportului de audit semnat. Astfel suntem în situația de a aștepta raportul de audit semnat care să valideze atât informațiile din SFCR, cât și cele din ORSA”.

Societatea afirmă că cerința de capital minim și cea de solvabilitate se acoperă cu fonduri proprii eligibile, fără să documenteze sursa acestor fonduri, ca, de exemplu, fie fonduri rezultate din derularea activității curente pe o perioadă rezonabilă de timp, conform planului de afaceri elaborat pe 3 ani, fie alte surse de finanțare.

În data de 26.05.2021, domnul Renato Szilagyi a transmis la A.S.F. documente în legătură cu un alt cont bancar deschis la o nouă societate bancară, extras de cont din data de 25.05.2021 și documentația de deschidere de cont (...) (*account opening forms*).

Din analiza documentației prezentate rezultă că există neconcordanțe/inadvertențe după cum urmează:

— documentația aferentă deschiderii de cont privind contul bancar nu este semnată de niciun reprezentant al băncii, deși există o astfel de secțiune pe formulare;

— pe formularele aferente deschiderii de cont apare ca denumire a societății bancare Ltd, în schimb pe extrasul de cont apare societatea bancară SA.

De asemenea, în documentația transmisă la A.S.F. în data de 26.05.2021 societatea a prezentat:

— Decizia nr. 6.1 a directoratului din data de 12.02.2021, adoptată și semnată de toți membrii directoratului prin care s-a decis aprobarea deschiderii unui cont bancar la societatea bancară LTD;

— Decizia nr. 6.2 a directoratului din data de 12.02.2021, adoptată și semnată de toți membrii directoratului prin care este împuternicit domnul Epameinondas Papanikolaou să semneze, să execute și să livreze toate actele sau documentele necesare în numele companiei pentru a deschide și/sau închide în mod legal conturi bancare la societatea bancară SA sau la oricare dintre filialele, sucursalele filialele sau entitățile asociate acestora.

În fapt, toată construcția planului de redresare se bazează pe disponibilitățile aflate în contul de la societatea bancară, cont despre care A.S.F. a luat cunoștință că nu există, iar societatea consideră că prin punerea la dispoziția A.S.F. a unor documente privind transferul acestor disponibilități din contul de la societatea bancară care nu a fost identificat către o altă societate bancară a făcut dovada modului în care va deține fonduri eligibile să acopere SCR și MCR, condiție ce trebuie menținută pe toată perioada desfășurării activității conform art. 21 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Deși prin Raportul de control permanent nr. SA-DG 4.182/20.05.2021 au fost solicitate contractele de împrumut la care se face referire în planul de redresare, respectiv împrumut în valoare de 50 milioane euro de la o societate comercială și suplimentare împrumut de la o instituție bancară în valoare de 25 milioane euro, acestea nu au fost transmise autorității. Mai mult, în cuprinsul Adresei nr. 11.929/23.04.2021 nu s-a făcut nicio referire la contractele/actele adiționale încheiate în anul 2021, ci în cuprinsul Adresei nr. 12.990/05.05.2021.

Or, cerința din Decizia nr. 325/2021 era aceea de a documenta toate elementele cuprinse în planul de redresare transmis autorității.

Având în vedere informațiile deținute de A.S.F. prin care a luat act de inexistența contului de la societatea bancară și ținând cont de cele de mai sus este pusă la îndoială atât realitatea transferului efectuat din această bancă, cât și existența disponibilului într-un alt cont de la noua societate bancară.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (2) din Decizia nr. 325/2021, precum și prevederile art. 21 alin. (1) lit. e) și art. 22 alin. (2) din Legea nr. 237/2015 coroborate cu prevederile art. 7 alin. (12) din Norma A.S.F. nr. 20/2016 privind autorizarea și monitorizarea societăților de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că planul de redresare transmis la A.S.F. nu reflectă că este în linie cu planul de afaceri elaborat, conform legii, pe o durată de 3 ani, există necorelări între datele raportate la A.S.F. și datele cuprinse în plan, nu sunt detaliate ajustările asupra rezervelor tehnice și nu există o documentare corespunzătoare din care să rezulte modul în care societatea va deține permanent fondurile proprii eligibile pentru a acoperi SCR și MCR. În fapt, planul de redresare se bazează pe disponibilul aflat în societatea bancară, fiind pusă astfel la îndoială credibilitatea informațiilor cuprinse în planul transmis de societate la A.S.F. și prin urmare nu poate fi considerat unul fezabil.

Potrivit raportului final EIOPA-BoS-15/052 din 27 martie 2015 privind consultarea publică nr. 14/062 privind avizul către Comisia Europeană ca răspuns la cererea de consiliere privind planul de redresare, schema financiară și competențele de supraveghere în condițiile financiare deteriorate:

Un plan de redresare sau un sistem de finanțare necesită aprobarea organismului administrativ, de conducere sau de supraveghere (denumit în continuare „AMSB”) înainte de a fi prezentat autorității de supraveghere.

Astfel, prin transmiterea la A.S.F. a unor rapoarte neconforme cu realitatea se constată influența susceptibilă de a aduce atingere unei administrări corecte și prudente a societății săvârșită de către conducerea societății.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 163 alin. (1) lit. a), lit. p) și lit. r) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 679.648 lei și cu retragerea aprobării în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (4) lit. b) și alin. (5) lit. a) din aceeași lege.

Concluzii finale

Responsabil pentru deficiențele sus-menționate constatate în activitatea asigurătorului este doamna Arampova Aelita, membru al consiliului de supraveghere al Societății City Insurance — S.A., căreia, potrivit art. 25 alin. (1) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, îi revine răspunderea privind respectarea prevederilor legale în vigoare.

Cu privire la atragerea răspunderii doamnei Arampova Aelita sunt incidente următoarele prevederi:

— art. 2 alin. (2) pct. 18 din Regulamentul A.S.F. nr. 4/2021 — „persoane vizate — persoana fizică și/sau juridică, direct ori indirect implicată în activitatea verificată de către structurile organizatorice de specialitate cu atribuții de supraveghere sau control din cadrul A.S.F.”;

— art. 1 alin. (2) pct. 10 din Legea nr. 237/2015 — „conducere — organul de conducere, de administrare sau de control al societăților, cu particularitățile sistemului unitar sau dualist, conform Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare”;

— art. 153 alin. (1) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată — „prin actul constitutiv se poate stipula că societatea pe acțiuni este administrată de un directorat și de un consiliu de supraveghere, în conformitate cu prevederile prezentei subsecțiuni”;

— art. 153⁹ alin. (1) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată — „Consiliul de supraveghere are ca atribuții verificarea conformității cu legea, cu actul constitutiv și cu hotărârile adunării generale a operațiunilor de conducere a

societății și totodată exercită un control permanent asupra conducerii societății de către directorat. Așadar legea stabilește în sarcina acestora o obligație de monitorizare a activității conducerii executive”;

— art. 25 alin. (1) din Legea nr. 237/2015 — „conducerii societăților îi revine răspunderea privind respectarea tuturor prevederilor legale în vigoare”;

— art. 26 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 237/2015 — „În vederea administrării corecte și prudente a activității, societățile instituie și aplică un sistem de guvernare funcțional și eficient, astfel încât să fie bazat pe proceduri interne pentru transmiterea eficienței a tuturor informațiilor”;

— art. 2 alin. (2) lit. a) din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016 — „conducere executivă/conducere superioară — persoane care, potrivit actelor constitutive și/sau hotărârii structurilor statutare ale entității reglementate, sunt împuternicite să conducă și să coordoneze activitatea curentă a acesteia și sunt investite cu competența de a angaja răspunderea societății, respectiv directorii numiți de consiliul de administrație, în cazul administrării în sistem unitar, sau directoratul numit de consiliul de supraveghere, în cazul administrării în sistem dualist; nu se includ în această categorie persoanele care asigură conducerea nemijlocită a compartimentelor și a sediilor secundare din cadrul entității reglementate”;

— art. 2 alin. (2) lit. d) din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016 — „consiliul — consiliul de administrație în cazul administrării în sistemul unitar, consiliul de supraveghere în cazul administrării în sistemul dualist”;

— art. 2 alin. (2) lit. f) din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016 — „guvernarea corporativă — ansamblul principiilor care stau la baza administrării unei entități reglementate, având ca scop protejarea și armonizarea intereselor tuturor categoriilor de participanți la activitatea entității reglementate, respectiv administratori, directori, angajați, clienți și parteneri de afaceri, autorități centrale și locale etc.”;

— art. 2 alin. (2) lit. i) din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016 — „structură de conducere — membrii consiliului și conducerea executivă/conducerea superioară”;

— art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. e) din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016 — „Entitățile reglementate [...] au obligația să adopte măsurile corespunzătoare privind aplicarea unui sistem de guvernare corporativă care să asigure o administrare corectă, eficientă și prudentă bazată pe principiul continuității activității. Sistemul de guvernare corporativă aplicat trebuie să respecte cel puțin următoarele cerințe: e) asigurarea unui sistem eficient de comunicare și de transmitere a informațiilor”;

— art. 11 alin. (1) din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016 — „Consiliul este responsabil pentru managementul strategic al entității reglementate, îndeplinirea obiectivelor stabilite și, în funcție de sistemul de administrare al entității reglementate, elaborează/avizează planul de afaceri și are obligația ca, în baza unor dispoziții formale și transparente, să efectueze evaluarea poziției financiare a entității reglementate”;

— art. 13 din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016 — „Consiliul are responsabilitatea de a se asigura că există un cadru adecvat de verificare a modului în care se aplică legislația specifică privind raportarea către A.S.F.”;

— art. 15 din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016 — „Consiliul are responsabilitatea de a se asigura că există un cadru adecvat

față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — (1) În conformitate cu prevederile art. 3 lit. d) din Ordonanța de urgență nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere

de verificare a informațiilor transmise către A.S.F., la solicitarea acesteia, privind anumite acțiuni întreprinse de entitatea reglementată.”

În stabilirea atragerii răspunderii contravenționale a doamnei Arampova Aelita și în stabilirea cuantumului sancțiunii, în raport cu criteriile de individualizare stabilite la art. 163 alin. (11) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, s-a ținut cont de următoarele aspecte pe care le învederăm în cele ce urmează.

Gravitatea fetei este generată de faptul că au fost înregistrate și raportate la A.S.F. active constând în lichidități care provin din împrumuturi subordonate din partea acționarului majoritar Vivendi International — S.R.L. și împrumuturi de la o altă societate, în cuantum cumulativ de 125 milioane euro la data de 31.03.2021, deținute într-un cont bancar despre care A.S.F. a luat la cunoștință că nu există, disimulându-se astfel situația financiară deteriorată a societății.

Din punctul de vedere al profiturilor realizate sau al pierderilor evitate, a rezultat o încadrare într-un risc ridicat, indicatorii societății fiind grav afectați, societatea nu mai respectă cerințele art. 72 alin. (1) și art. 95 alin. (1) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările ulterioare, conform cărora societățile au obligația să dețină fonduri proprii eligibile pentru a acoperi SCR, precum și fonduri proprii eligibile pentru a acoperi MCR, aspecte comunicate societății prin Decizia A.S.F. nr. 714/2021.

Deficiențele constatate privind nedeținerea de fonduri proprii eligibile să acopere atât cerința de capital de solvabilitate (SCR), cât și cerința minimă de capital (MCR) alături de riscul de lichiditate extrem de ridicat identificat au implicații directe asupra tuturor obligațiilor rezultate din activitatea de asigurare, iar coroborat cu faptul că Societatea City Insurance — S.A. deține cea mai ridicată cotă de piață pe segmentul asigurărilor RCA rezultă un impact semnificativ asupra persoanelor prejudiciate, prin afectarea drepturilor și intereselor acestora, putând conduce la apariția unui potențial risc sistemic, fapt susținut și de creșterea constantă a cotei de piață a societății în ultimii doi ani (39,03% la data 31.12.2019, respectiv 43,49% la 31.12.2020).

De asemenea, încălcarea dispozițiilor legale de către doamna Arampova Aelita în calitate de membru al consiliului de supraveghere s-a făcut cu bună știință, acesta participând la întâlniri, cât și cunoscând informațiile comunicate prin care se confirmau disponibilitățile contului de la societatea bancară.

Nu în ultimul rând, s-a avut în vedere și o cooperare defectuoasă cu A.S.F., generată de întârzieri repetate în transmiterea la termen a raportărilor indicatorilor societății și furnizarea informațiilor solicitate. De asemenea, la individualizarea sancțiunii s-a ținut seama de împrejurarea că, în ultimii 3 ani, doamna Arampova Aelita a fost sancționată cu amendă în cuantum de 450.000 lei.

Având în vedere principiul proporționalității și al raționamentului calificat, criteriile de individualizare prevăzute la art. 163 alin. (11) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de încălcările săvârșite anterior, dar și de natura fetei contravenționale constatate, cu privire la care s-a apreciat gravitatea ca fiind ridicată,

Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 163 alin. (4) lit. b), alin. (5¹) și alin. (11) din Legea nr. 237/2015

privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu amendă în cuantum de 1.000.000 lei ca sancțiune contravențională principală doamna Arampova Aelita, membru al consiliului de supraveghere al Societății de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A., cu domiciliul în Grecia, Atena, 29 Vasileos Pavlou Street, 15452, pașaport AN1628153.

(2) Amenda se face venit la bugetul de stat în cotă de 50%, iar diferența de 50% se face venit la bugetul Autorității de Supraveghere Financiară și se achită în termen de 15 de zile de la primirea deciziei, în contul nr. RO74TREZ70020F350102XXXX, deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București.

(3) Dovada de plată a amenzii va fi prezentată Autorității de Supraveghere Financiară, imediat după achitare.

Art. 2. — În conformitate cu prevederile art. 3 lit. (d) din Ordonanța de urgență nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și cu prevederile art. 163 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, ca sancțiune contravențională complementară se sancționează cu retragerea aprobării acordate doamnei Arampova Aelita, membru al consiliului de supraveghere al Societății de

Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A., cu domiciliul în Grecia, Atena, 29 Vasileos Pavlou Street, 15452, pașaport AN1628153.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii, doamna Arampova Aelita, membru al consiliului de supraveghere al Societății de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A., poate formula contestație la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, conform art. 165 alin. (1) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Contestația adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurilor dispuse, în conformitate cu prevederile art. 165 alin. (2) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data comunicării și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (14) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Aplicarea sancțiunilor și măsurilor sancționatoare stabilite prin prezenta decizie nu înlătură răspunderea materială, civilă sau penală, după caz, în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (15) din Legea nr. 237/2015.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Nicu Marcu

București, 3 iunie 2021.
Nr. 721.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

